

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ТРЕЋА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Четврти дан рада
17. април 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Ђорђе Милићевић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господа народни посланици, настављамо рад Треће седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика, констатујем да седници присуствују 92 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 90 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника о раду Народне скупштине?

Реч има народни посланик Војислав Шешељ.

Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господа народни посланици, својевремено је напредњачки режим успостављен у Србији на основу великих обећања о борби против криминала, корупције, борби против мафије. Напредњачки режим је на власти већ шесту годину и време је да се салдира шта су досад урадили и да ли су бар своја основна обећања испунили.

Ви се сећате да је „досманлијска“ власт 2000. године почела отмицама најбогатијих људи у Србији, од сина Лепе Брене и Бобе Живојиновића, преко Мирослава Мишковића, Милије Бабовића и других.

Ево, већ сви знамо, новине су се расписале, да су и политичари учествовали у подели новца од тих отмица. Који су то политичари? Цела Србија зна, само власт изгледа не зна. Моје питање је за Небојшу Стефановића, министра унутрашњих послова.

Тај новац су директно делили Чедомир Јовановић и Зоран Ђинђић, поред главних припадника „сурчинског клана“. Тад је „сурчинско-земунски клан“ био јединствен. Они су се поцепали тек кад их је Ђинђић поделио 2002. године: један део, на челу са Чуметом, хтео да легализује, а други део да стрпа у затвор, па се ови нису дали.

Крајње је време да се обелодани документација оставинске расправе Зорана Ђинђића, тамо има много интересантних ствари.

Сетите се Верице Бараћ. Она је изгарала на послу разоткривајући тешке облике корупције и криминала у Србији. Један од највећих криминалаца последњих година, Томислав Николић, доделио јој је високо државно одликовање. Ниједна од тих приватизација није до краја расветљена. Погледајте у којим се све приватизацијама помињу Мирољуб Лабус, Млађан Динкић, Божидар Ђелић, Александар Влаховић и други.

Овде сам три и по сата, у Савезној скупштини, говорио поводом наше иницијативе да се смени тадашњи гувернер Народне банке Млађан Динкић, износио документацију, податке о криминалним појавама у току формирања тзв. Националне штедионице, на коју су прво пребацили стару девизну штедњу. Видели смо после како је пропала та штедионица а да никога глава заболела није.

Крајње је време да се те ствари расветле. Крајње је време да се све то испита. У противном, наступиће застарелост. Људи, већ осамнаест година је прошло од ових отмица. Апсолутна застарелост у нашем праву је двадесет пет година. Хоћемо ли дозволити да наступи апсолутна застарелост и да ти људи и даље глуме да су невини, часни, поштени, а цела нација зна колики су лопови?

И у садашњој власти имамо примере крупних криминалаца против којих нико ништа не предузима. Ево, имамо нову аферу с овим министром спорта, која се тек недавно појавила у јавности, а знамо одавно за све афере министра здравља Златибора Лончара. Још пре више од три године говорио сам о тим аферама на неколико конференција за штампу, освежио сам недавно сећање, и нико ништа не предузима. Може ли такав човек још дуго да буде министар?

Докле ће бити министар једна Зорана Михајловић, која је државним парама чак и доњи веш куповала у Њујорку, и то најскупљи на свету? Чекамо ту реконструкцију Владе, па ако случајно остане у Влади, припремили смо једне огромне гаће да јој поклонимо овде у Народној скупштини, да не би

више државни новац могла да троши у Њујорку, јер ово су гаће које се не мењају сваки дан, носе се по месец дана.

Даме и господо, мене мука тера да се мало нашалим с овим стварима, али овде одавно места ни за какву шалу нема. Хоћете ли предузимати нешто? Ако ви нећете, има неко ко једва чека да преузме дизгине у руке па да предузима мере у борби против мафије, криминала и корупције.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Шешел.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Неколико питања. Прво питање упућујем председници Владе и надлежним министрима, тиче се нишког аеродрома и свега што је везано за ту тему. Под један, по ком основу је Влада Србије, држава Србија потписала тајни споразум са извесном француском компанијом о концесији за Аеродром „Никола Тесла“? Који члан Устава, који члан ког закона или правилника или чега год може да овлашћење да било ко у Србији потписује тајне уговоре када је у питању јавна имовина? Да ли је то део пројекта да се заједно са куповином, односно концесијом за приштински аеродром уништи нишки аеродром из разлога који су ситносопственички интерес неке компаније и врха српске власти коју представља Александар Вучић?

Имали смо изјаве неки дан да је неопходно да се преузме нишки аеродром да би могао даље да се финансира, да се помаже, да се развија. Зашто се онда не пренесе у власништво Републике Србије и бањалучки аеродром пошто је надлежна министарка саобраћаја рекла, заједно са премијерком и председником државе, да ће и тај аеродром бити под субвенцијама српске владе?

Друго питање везано је за Параћин. Да ли је тачно да је Национална служба за запошљавање одобрила фиктивна радна места на јавним радовима у предузећу „Еуролин“ у Параћину за активисте Српске напредне странке који раде као интернет тим у повереништву СНС-а у Параћину а заправо уопште не иду на посао у фирму „Еуролин“ него седе у страначким просторијама?

Да ли је министру, а питање је постављено Нели Кубуровић и Зорану Ђорђевићу, познато да повереништво Српске напредне странке и фирму „Еуролин“ воде Радиша Савић и Милан Недић, који су одборници СНС? Да ли је министру познато да је Милан Илић, који је званично повереник СНС-а и одговорно лице у фирми „Еуролин“ (или „Еуролајн“) из Параћина, у документацији КРИК-а, која је јавно доступна, означен као правоснажно осуђено лице у афери Рудника Ресавица зато што је, према овој

документацији, подмићивао директора Рудника, сада већ правоснажно осуђеног на вишегодишњу казну затвора?

Да ли је законито да Национална служба не контролише рад радника који су на јавним радовима, да одобрава јавне радове за предузећа која шаљу раднике да раде у странци и за предузећа која воде правоснажно осуђена лица пред Тужилаштвом за организовани, пред судом за организовани криминал, какав је, према јавно доступној документацији, и Милан Илић? Значи, фирма, они воле да је зову „Еуролин“, вероватно се чита „Еуролајн“, и злоупотреба јавног новца.

Питање министру културе – да ли је гледао представу „Лифт – Слободан шоу“ Приштинског народног позоришта и да ли је тачно да је покренут поступак ради кажњавања редитеља те представе зато што је позвао врх српске власти (председника државе, премијерку, министра и све остале) да дође на премијеру те представе у Грачаницу пре пар месеци? Синоћ сам гледао ту представу и препоручујем је свима који желе да се упознају с уметничким виђењем једног мрачног дела српске прошлости.

Данас је тачно месец дана откако је Вучић обећао да ће да обавести српску јавност о сазнањима везаним за убиство Оливера Ивановића, оним сазнањима до којих су дошле наше службе. Данас је три месеца и један дан од убиства, српска јавност није добила никакву информацију ни од наших служби, ни било коју информацију коју су наше службе добиле од било кога.

Да ли је било ко урадио било шта у случају откривања узрока, извршиоца и налогодаваца убиства Оливера Ивановића, или је држава завршила свој посао тако што је створила атмосферу да његова ликвидација буде нешто што је за један део јавности прихватљиво? Ту атмосферу смо имали и пре петнаест година у случају председника Владе Србије у том тренутку, Зорана Ђинђића.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Мирослав Алексић. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, постављам питање премијерки Владе Републике Србије, а тиче се водовода и пијаће воде у Зрењанину.

Премијерка је 30. јануара ове године рекла да је Зрењанин на корак до здраве пијаће воде. Године 2015. је помпезно најављено решавање тог проблема тако што ће извесни приватни инвеститор доћи и инвестирати паре из свог џепа, а грађани Зрењанина добити пијаћу воду и то већ 2016. године. Са закашњењем од годину дана, негде половином прошле године, фабрика, односно постројење за пречишћавање воде за пиће пуштено је на неколико дана у рад, да би после тога било затворено и до дана данашњег грађани Зрењанина немају здраву пијаћу воду. Притом, то стање и то што се

дешавало у читавом процесу заправо показују сву неспособност данашње власти у Републици Србији, неспособност локалних власти и неспособност покрајинске власти.

Наиме, у којој нормалној држави једно министарство, у овом случају Министарство грађевине, може дати дозволу за изградњу постројења за прераду пијаће воде приватној фирми која се зове „Зилио груп“ – наводно, италијански инвеститор, у АПР-у се то не види, види се да је регистрована фирма у Србији, са српским власницима – да то предузеће може направити фабрику, пречишћавати воду и по 0,28 центи продавати је Водоводу, који ће је даље дистрибуирати грађанима?

Затим, Министарство здравља и Покрајински секретаријат за здравство одбијају да дају дозволу за пуштање у рад тог постројења зато што је то у супротности са Законом о комуналним делатностима. Питам премијерку – ко ће сносити одговорност за то што не поштује законе које усваја ова скупштина, не поштује законе Владе Републике Србије? Ако је неко из Министарства грађевине прекршио Закон о комуналним делатностима и дао сагласност некаквом приватном инвеститору да направи ту фабрику, а сада Министарства здравља не да сагласност да се то пусти у рад, ко је одговоран? Неко мора да сноси одговорност.

У међувремену, дошли су до једног сјајног решења а то је – хајде да решимо проблем... Како рече премијерка, постоји једна мала зачкољица, али ћемо њу решити тако што ће Град Зрењанин купити изграђено постројење, ту фабрику, од приватног инвеститора. Сада треба да се непосредном погодбом утврди да ли је то шест и по милиона, осам милиона евра или колико год и да ли ће то постројење, када буде пуштено у рад, омогућити грађанима Зрењанина да имају здраву пијаћу воду. Неке анализе и студије кажу да неће. То показује једно неодговорно понашање и играње са државом, играње са грађанима, играње са парама грађана, играње са здрављем грађана.

Најављено је да ће тај вишедеценијски проблем да се реши врло једноставно, без уложених пара, без ичега. Данас, 2018. године, грађани Зрењанина су приморани да протестују зато што морају свакога дана из свог цџа да купују воду за пиће за себе, за своју децу. Овде се поставља озбиљно питање одговорности. Поставља се питање како је могуће да једна држава себи дозволи такву ствар. Данас, све док се не пусти постројење у рад, тај приватни инвеститор – који је то урадио, како кажу, без државних пара, с тим што је држава дала гаранције за шест и по милиона евра – свакога дана наплаћује пенале 4.500 евра.

Тако да премијерка дугује одговор грађанима Зрењанина којима је 30. јануара рекла да ће проблем бити решен. Или ће се увести привремене мере градској власти ако је она одговорна, или ће се казнити неко из Министарства грађевине, или можда неко из Министарства здравља или

можда неко из покрајинске власти, али на тај начин бисте показали да неко заиста брине о грађанима. Овако, ово ће бити још један у низу тајних уговора који су пракса ове власти, попут уговора о концесији Аеродрома, „Београда на води“ итд. И ово је тајни уговор, тако да се не зна ко је заправо тај инвеститор који представља ту групу, како се зове, „Зилио група“, наводно из Италије, да ли су то неки наши инвеститори и ко сада њима из буџета треба да да шест и по или осам милиона евра, ко ће се погодити с њима за те паре и да ли ће грађани Зрењанина коначно добити здраву пијаћу воду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Алексићу.

Реч има народни посланик Славиша Ристић.

Изволите.

СЛАВИША РИСТИЋ: Хвала, господине председавајући.

Посланичко питање упућујем Влади и Канцеларији за Косово и Метохију, на молбу припадника горанске заједнице из општине Драгаш. Наиме, 6. априла ове године на моју адресу, односно овде у Народној скупштини добио сам њихово писмо са молбом да у њихово име поставим посланичко питање које гласи – када ће Влада Републике Србије да разреши Адема Хоџу дужности председника привременог органа Општине Гора зато што је у скупштини Косова као посланик и члан посланичког клуба Српске листе гласао за споразум о разграничењу тзв. државе Косово са Црном Гором, чиме је показао лојалност косовским институцијама делујући супротно нашем опредељењу и политици државе Србије?

На њихову молбу постављам ово питање, наравно, из пијетета и поштовања према горанској заједници, која је остала лојална држави Србији све време, нарочито данас када су притисци на њих далеко већи него чак и према нама Србима.

Такође су ме замолили да вас, господине председавајући, као и Владу и Канцеларију, упознам са писмом које су упутили господину Марку Ђурићу, на које он, нажалост, није реаговао. Писмо је кратко, нећу га коментарисати и описивати већ прочитати. Дакле, упућено је Канцеларији за Косово и Метохију, директору Марку Ђурићу. Писмо гласи: „Поштовани, шта је још потребно да Адем Хоџа уради да би био разрешен дужности председника привременог органа Општине Гора? Док Вас шиптарски терористи хапсе, ваш председник привременог већа Адем Хоџа, под пратњом и добро наплаћеном издајом, супротно интересима државе и политике, сав озареног осмеха, у друштву злочинца и терористе Рамуша Харадинаја, гласа на скупштини за споразум о разграничењу тзв. државе Косово и Црне Горе. Постављамо вам питање – где и у којој држави може неко после такве издаје бити председник привременог органа? Чиме вас је задужио тај аморални, бахати издајник, пун зла, лоше намере према нама Горанцима и држави, стављајући себе изнад закона, говорећи и претећи нам да ћемо, уколико њега

и његовог брата Реџепа не подржавамо и не следимо, изгубити посао, укинуће нам пензије, социјална давања, дечји додатак и друга давања, заборављајући да су то права која грађанима припадају на основу закона?“

„Његово понашање и деловање међу интелектуалцима и грађанима Горе је неприхватљиво и као такво изазива огроман револт и осуду, захтевајући његову безусловну смену и покретање кривичне одговорности за све оно што је за време обављања функције председника урадио.“ Наводе пар примера: „незаконито трошење буџетских средстава добијених од Канцеларије за КиМ; силовање младе студенткиње, Горанке, у Косовској Митровици, због чега је провео неколико месеци у притвору а све то време, како наводе, примао плату из буџета Републике Србије; пријаве Албанаца путем Службе за запошљавање, уз добру надокнаду, ради добијања бесплатног здравственог осигурања“.

„Зар треба веровати њему који се за време боравка председника Вучића у Лапљем Селу и Вас у Косовској Митровици сакривао да га Албанци не би препознали и видели, а нас слао на те састанке? Зар треба веровати њему који се нагло обогатио купивши велики и раскошан стан у Призрену, њему који врши притисак на српско образовање у Гори, а сам је своју децу уписао у Призрену да наставу похађају на албанском језику?“

„Од Вас, поштовани директоре, тражимо без одлагања покретање поступка за разрешење председника Адема Хоџе од стране надлежних органа, јер је он велика штета по нас Горанце и државу Србију. Верујемо да ћете подржати наш захтев. На крају, искрени поздрави.“ У потпису – група интелектуалаца и грађана општине Гора.

Моја дужност је да ово прочитам. Мада, у разговору с њима интересовао сам се ко заправо стоји из овога. Они су ми рекли да их је од свега овога, бахатости овог човека, највише заболело сазнање (како су сазнали незванично, чак и од овог Хоџе) да заправо он у тзв. скупштини Косова, како тврде, није гласао сам, већ је гласао на наговор из Београда, пре свега Марка Ђурића и припадника Српске листе. То их је посебно заболело јер они себе сматрају (заиста то и јесу) правим граничарима државе Србије тамо где живе, на Шар-планини, а доживели су да се неко иза њих сакрије гласајући за тзв. границу између тзв. Косова и Црне Горе.

Дакле, ево, у њихово име, очекујем да им Влада и Канцеларија одговоре на ово питање и, у најмању руку, да се тим људима извинимо сви овде заједно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик проф. др Миладин Шеварлић.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем.

Прво питање Влади Републике Србије, министру привреде и Агенцији за реституцију – зашто се у поступку реституције не може извршити супституција пољопривредног земљишта другим расположивим државним земљиштем на територији Републике Србије? Када ће на дневни ред Народне скупштине доћи предлог закона о измени и допуни Закона о реституцији?

Друго питање истим државним органима – зашто је у поступку реституције изостављена реституција или супституција другим државним земљиштем и имовином у власништву Републике Србије за пољопривредно земљиште и другу имовину земљорадничких задруга одузету без накнаде у периоду после 1. јула 1953. године до данас?

Истичем да је у Србији, за разлику од неких других земаља у свету, чланство у земљорадничких задругама у Србији било дозвољено само физичким лицима и да је имовина створена радом и пословањем задругара и задруга дефакто и дејуре приватно власништво чланова задруге или њихових наследника уколико су чланови задруге умрли. Само у периоду од 1960. до 2012. године, између последња два пописа, потпуна пописа пољопривреде, из задружног сектора нестало је преко 400.000 хектара пољопривредног земљишта.

Треће питање постављам Народној скупштини, Влади Републике Србије, Министарству финансија, Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде. Прошло је двадесет дана откада је Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду Народне скупштине подржао моју иницијативу, на чему се захваљујем члановима Одбора, да се измене Закон о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју и Закон о буџету Републике Србије за 2018. годину, на основу којих су средства за Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде умањена за 5,3 милијарде динара, односно преко петнаест милијарди динара за подстицаје пољопривреди и руралном развоју у 2018. години. По истој хронологији, средства за пољопривреду и рурални развој у периоду 2013–2018. године смањена су за око седамдесет милијарди.

Следеће питање упућујем Влади Републике Србије, Министарству привреде, Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде и Министарству просвете, науке и технолошког развоја. Пољопривредни факултет универзитета у Београду је 1936. године располагао са 313 хектара земљишта на Огледном добру „Црвенка“ у Панчевачком риту. Из Фонда општедруштвене имовине Пољопривредном факултету је 1946. године додељено још 560 хектара земљишта. Уредбом о огледним станицама Пољопривредног факултета у Београду, коју је Влада Народне Републике Србије под бројем 292 донела 31. јула 1951. године, а објављена је 18. августа 1951. године у „Службеном гласнику НРС“, бр. 28, установљена је Огледна станица „Црвенка“. Најзад, Народни одбор Општине Крњача дао је

Пољопривредном факултету на трајно коришћење без накнаде пољопривредно земљиште површине 360 хектара, 63 ара и 52 метра квадратна за Огледну сточарску станицу „Црвенка“.

Сходно наведеном, молим Владу и ресорно надлежна министарства да из површине државног земљишта које користи ПКБ корпорација издвоје 1.233 ха, 63 ара и 52 метра квадратна пре његове евентуалне приватизације и на тој површини уведу у посед Пољопривредни факултет Универзитета у Београду, који идуће године обележава јубилеј, сто година рада, да би се коначно формирало огледно ратарско-сточарско добро „Црвенка“, како би Факултет располагао земљиштем и објектима за праксу студената из области ратарско-сточарске производње.

У мојој студији „Пољопривредно земљиште у Републици Србији“, објављеној 2015. године, утврдио сам да је нпр. за производњу 2011. и 2012. годину од укупно 5.959 хектара државног пољопривредног земљишта датог на коришћење без накнаде највише, чак 1.313 хектара или 22%, дато казнено-поправним установама, а најмање за сва три пољопривредна факултета у Србији, свега 28 хектара или 0,5%, што указује како се држава заштитнички односи према затвореницима а неодговорно према студентима, дипломцима, магистрима и докторима наука.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Шеварлићу.

Реч има народни посланик Олена Папуга.

ОЛЕНА ПАПУГА: Хвала, председавајући.

Своје прво питање хтела бих да поставим премијерки Брнабић и министру спорта, а тиче се општине Кула и распоређивања средстава за спортске организације. Наиме, Општина Кула расписала је јавни позив за доделу редовних средстава за спортске организације за 2018. годину. Пресудом Врховног суда потврђена је одредба Закона о спорту, где је једини овлашћени предлагач територијални спортски савез. У рукама имам предлог финансијског плана који је територијални Спортски савез општине Кула по програмском календару поднео на време локалној самоуправи. Питам министра спорта – да ли ће се овај јавни позив, на основу Закона о спорту, као противправни акт ставити изван снаге?

Друго питање. Спортски савез општине Кула и Спортски савез општине Бачка Паланка чланови су Спортског савеза Србије од 2016. године, када је усвојен нови Закон о спорту. Бачка Паланка и општински савез из Куле поднели су захтев за решење надлежности територијалних савеза, да би они преузели од Спортског савеза Србије, како је прописано Законом о спорту, и да се на тај начин уреде односи у спорту у тим јединицама локалне самоуправе. Зашто Министарство спорта није донело такво решење?

Такође, исто питање постављам и министарки правде, а тиче се тих спортских савеза. Владимир Батез, покрајински секретар за спорт, изјавио је

Петру Бодрожићу, представнику Спортског савеза општине Кула, у присуству сведока – иако сте надлежни (мисли на Министарство), да ли мислите да ви у овој држави можете добити иједан суд?

Да ли судије доносе пресуде на основу политичке воље или на основу закона? И одакле смелост покрајинском секретару да са таквом сигурношћу може да говори о исходу пресуда? То питам министарку правде.

Питање постављам и Железницама Србије и министарки Михајловић. Наиме, Железничка станица у Новом Саду саграђена је пре 54 године и од тада до дана данашњег у ту железничку станицу, односно у зграду и све оно што припада тој железничкој станици никада ништа није улагано. Путници се у садашње време све више враћају и путују железницом, јер знамо да је путовање железницом много јефтиније, тако да кроз ту железничку станицу некада прође око 13.000 путника.

Најављено је да ће се ова железничка станица реновирати, да ће реновирање почети у мају, мислим средином ове године, па ме интересује, пошто је најављено само да ће се радити неки, да кажем, шминкерски послови, да ће се кречити, да ће се радити покретна врата, да ће се малтер који отпада решити, реновирати итд., питам Железнице Србије и министарку Михајловић – да ли ће се на Железничкој станици у Новом Саду направити покретне степенице?

Станица је без тих покретних степеница функционисала 54 године. То представља велики проблем за путнике који су инвалиди, за оне који долазе са коферима. Железничка станица у Новом Саду јако је прометна а отварањем путне мреже између Београда и Будимпеште највероватније ће бити још прометнија. Интересује ме да ли ће се олакшати живот инвалидима и путницима који пролазе и долазе у Нови Сад и да ли ће се на Железничкој станици осим тих шминкерских послова (кречења итд.) направити и покретне степенице.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ана Стевановић.

Изволите.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Своје прво питање упућујем министру Вањи Удовичићу, Министарству омладине и спорта. Наиме, обратили су ми се ученици, односно студенти који примају стипендију Доситеја и њихови родитељи. Питају када ће бити објављена коначна ранг-листа добитника стипендије. У питању су стипендије које примају најбољи ученици наше земље, највећи понос који имамо. Само да подсетим какви су оштри критеријуми које студенти треба да испуне: један од критеријума је нпр. да имају просек оцена од 9,63. Иако смо већ увелико зашли у април и други семестар, ученици и

њихови родитељи се питају да ли су ово стипендије за студирање или пак стипендије за летовање, чисто да би знали како да планирају тај новац.

Још једна сугестија у вези с овом стипендијом упућена је министру Зорану Ђорђевићу. Један од срамних критеријума које студенти треба да испуне јесте да уколико се не запосле у року од три године, треба да врате стипендију. Долазимо у апсурдну ситуацију да најбољи ученици треба да буду на бироу док се партијски запослени кадрови уподобљавају, тако да бих у том смислу дала сугестију министру Ђорђевићу да управо ова деца, ови студенти имају приоритет приликом запошљавања у јавној и државној управи. Мислим да је то у реду, да је то фер, како према овим студентима које треба да задржимо у својој земљи... Пошто се на сва уста хвалимо колико су образовани студенти благо наше земље, треба да урадимо нешто не бисмо ли их задржали у овој земљи.

Следеће питање упућујем Зорани Михајловић, која се налази испред Координационог тела за родну равноправност. Наиме, већ неколико пута сам постављала питање у вези са својом пријатељицом, својом колегиницом Бојаном Иванов Ђорђевић. Питала сам шта ће се десити са њеним случајем пошто се спрема за систематизацију по којој се, замислите, у Народном позоришту у Вршцу брише позиција драматурга. Мени би било сасвим јасно да, на пример, позиција нуклеарног физичара или пак биолога, хемичара не постоји у позоришту, али да не постоји позиција драматурга, да се она брише из систематизације, то јесте нешто што досад није виђено.

Како је очигледно у питању политички прогон, зато што је претходно Бојанин муж отпуштен из истог овог позоришта, упућујем питање Зорани Михајловић – да ли овај случај има везе са подстицајним мерама Владе Републике Србије за повећање natalитета, зато што је Бојана и мајка троје малолетне деце и најобразованија у овом позоришту? И, питање је шта ће се њеном породицом, децом и њеном даљом каријером у суштини бити.

Завршила бих ово питање једним финим цитатом Нушића, који каже – у сваком случају, боље гледати живот у позоришту него гледати позоришни комад у свом животу. А то је управо оно што моја колегиница и пријатељица Бојана Иванов Ђорђевић тренутно доживљава.

Када смо већ код Нушића, поставила бих питање министру Расиму Љајићу – шта ће учинити да спаси фестивал „Нушићијада“ у Ивањици? Подсетимо, у Ивањици тренутно имамо ситуацију која је доследна Нушићевим комадима, тако да један срески капетан, изгледа, спречава да се овај фестивал организује и одржи. Наиме, као што је Живка министарка Чеду разрешила улоге Дариног мужа јер је она власт и може јој се, тако је ивањички председник општине једно удружење по имену „Кудес“ јавно и свечано разрешио ингеренцију на „Нушићијади“, ваљда по истој логици, а да

грађанство коме се обраћа спаси пошаста коју је Удружење грађана „Кудес“ донело у његову општину.

Шта се овде дешава? Удружење грађана „Кудес“, које је оживело овај фестивал пре осам година, доживело је ситуацију да председник општине Зоран Лазовић избацује ово удружење и разрешава га свих ингеренција да управља овим фестивалом. Током управљања „Кудеса“ овим фестивалом, овај фестивал је проглашен за један од пет најбољих фестивала у Европи. Добитник је неколико најзначајнијих награда и признања. Успео је да за осам година сакупи преко 300.000 посетилаца из преко двадесет земаља, да одржи преко педесет пет позоришних представа, двадесет концерата, небројено трибина, радионица. „Кудес“ доживљава да буде избачен из свог чеда, из свог фестивала, који је оживео и створио.

Подсећам јавност, такође, да је млади Нушић због песме „Погреб два раба“ био осуђен на две године строгог затвора у Пожаревцу јер се тадашњи краљ Милан нашао увређен Нушићевим стиховима. Међутим, и у таквим условима неслободе и гушења креативних побуда Нушић је у затвору написао једну од својих најпознатијих комедија, под називом „Протекција“, и на најбољи начин показао да апсолутизам и цензура на дуге стазе увек губе утакмицу са слободом мисли и стваралачког израза.

Завршила бих ово своје питање још једним Нушићевим цитатом, односно мишљу – у земљи у којој владају др-ови, господа и госпође министарке, а срески капетани одлучују да ћапе и што није њихово, можемо сви заједно само да будемо ожалостена породица.

А овог лета „Нушићијада“ је, изгледа, виђена за потпуну контролу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Александра Јерков. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, потпредседниче.

Моја питања упућена су најпре председници Скупштине Маји Гојковић, а затим и Александру Мартиновићу, председнику Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања.

Питање је врло једноставно – када ће осуђеном ратном злочинцу Војиславу Шешељу бити одузет мандат и када ће он бити избачен из Народне скупштине Републике Србије? На други начин постављено ово питање гласи – када ће Народна скупштина применити члан 88. Закона о избору народних посланика, који у тачки 3. каже да посланику престаје мандат пре истека времена на које је изабран ако је правоснажном судском одлуком осуђен на казну затвора безусловно у трајању од најмање шест месеци?

Драге колеге, не пише „уколико је упућен на одслуживање казне затвора у трајању од шест месеци“, не пише „уколико је пред домаћим судом правоснажно осуђен на казну затвора безусловно у трајању од шест месеци“. У тачки 3. члана 88. пише да „народном посланику престаје мандат ако је

правоснажном судском одлуком осуђен на казну затвора безусловно у трајању од најмање шест месеци“.

Ратни злочинац Војислав Шешељ је прошле среде правоснажном судском одлуком осуђен на казну затвора у трајању од десет година. Том човеку, по закону, није место у Народној скупштини. Срамота је да осуђени ратни злочинац представља грађане Србије. А да не причам колико вређа све оне људе који су били жртве његове политике и све породице оних који његову политику нису ни преживели.

Ја знам, колеге из Српске напредне странке, знам, господине Мартиновићу, пренесите и госпођи Гојковић, да они ни његове ратне злочине ни ово што данас седи у Скупштини не доживљавају страшно озбиљно и не мисле да је то нешто страшно. У крајњем, они су га и подржавали све време док је вршио и чинио те ратне злочине. Господин Мартиновић нас је до пре свега неколико година овде убеђивао да су Хрвати који су протерани из Војводине малтене заменили неке своје ученице у Војводини за велелепне виле на мору итд.

(Александар Мартиновић: Није осуђен за ратне злочине.)

Само да знате, колегинице и колеге, негирање ратних злочина је само по себи проблематично, али не причамо сада о томе. Поштовање закона не може се сводити на то да ли се неком нешто свиђа или се неком нешто не свиђа. У закону пише да онај ко је осуђен на казну затвора дужу од шест месеци треба да остане без мандата и то је нешто што Народна скупштина мора да спроведе.

(Александар Мартиновић: Одузмите му мандат, ко вам брани.)

Молим господина Мартиновића да своје симпатије за Војислава Шешеља сачува, може и да се врати код њега у странку, нека ми не добацује док говорим.

Друго питање упућено председници Народне скупштине Маји Гојковић: шта ће Народна скупштина урадити да заштити двојицу наших колега од срамних напада Војислава Шешеља, од претњи да ће поновити ратне злочине а да ће почети од нашег колеге Томислава Жигманова и нашег колеге Ненада Чанка? Или Народна скупштина нема ама баш никакву намеру да учини ништа када један – не могу да кажем колега јер ратни злочинац не може бити наш колега – осуђени ратни злочинац прети двојници посланика?

Ми смо из пресуде Војиславу Шешељу, из онога што се деведесетих година у Србији, Војводини и на целој територији бивше Југославије дешавало, видели да његове речи нису празна претња. То је човек који је осуђен на десет година затвора због протеривања Хрвата из Војводине. Он данас прети Томиславу Жигманову, прети да ће поновити ове злочине. Он прети да ће разбити нос свакоме ко га назове ратним злочинцем. Ево, ми из

Демократске странке кажемо – Војислав Шешел је осуђени ратни злочинац, па нек крене да разбија носеве! Ево, може од мене прве да крене! Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јерков, нисам желео да вас прекидам јер је ваше легитимно право да поставите питање...

(Радослав Милојичић: Немаш право да је прекидаш.)

Немам намеру да уђем, господине Милојичићу, с вама у дијалог већ да водим седницу.

(Горан Ћирић: Већ си ушао.)

Не, нисам ушао, само желим да укажем на то да ипак поштујете достојанство свих народних посланика.

О томе ко ће седети у Народној скупштини не одлучујете ви, и ко ће бити народни посланик не одлучујете ви, већ грађани на изборима.

А правно тумачење, одговор на питања свакако ћете добити у року који је дефинисан Пословником.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ја нисам добио одговор и тражим да ми се достави одговор Владе Републике Србије, с обзиром на то да нисам добио извињење Демократске странке, да ми се достави списак убијених 1991. године, двадесет пет Хрвата, као што то тврди колега Жигманов, посланик Демократске странке. Инсистирам да ми се тај списак достави, или да ми се достави информација да ли се то десило или није. Ми смо озбиљна држава и, уколико постоји било која жртва, желим да ми се тај списак достави јер ја тврдим да се то у Србији није десило.

Број два, тражим да Министарство правде колегиници Јерков, с обзиром на то да сам ја земљорадник човек, она је факултетски образована, објасни и одговори која је разлика између осуђеног и осуђиваног. Јер она је поставила питање у вези с једним нашим колегом који је осуђиван, дакле издржао је казну. Молим Министарство правде да факултетски образованој колегиници назначи разлику између осуђеног, оног који ће ићи на издржавање казне и осуђиваног (без обзира на начин на који је осуђен), који је већ издржао казну, да јој стриктно објасни ту разлику.

Даље, постављам питање Влади Републике Србије, односно органима безбедности – да ли је колега Славиша Ристић купио мандат на изборној листи Санде Рашковић Ивић за 640.000 динара, те да ли то има везе са његовом професионалном делатношћу с обзиром на то да је он порески инспектор и врши пореску контролу, што код привредних субјеката на Косову и Метохији може да доведе до последица по питању економског функционисања тих фирми?

С тим у вези, Ђорђе Вукадиновић је на тој листи прошао као мањина, постављам питање, с обзиром на то да се раскукао у „Времену“ на две-три странице у односу на моју маленкост и колегу Атлагића, тражим од председништва Скупштине да ми се достави одговор да ли сам ја имао било каква већа права као народни посланик од колеге Вукадиновића и да ли сам користио та већа права уколико су она постојала. С обзиром на то да он жели овде да укаже на неједнакост народних посланика, ја тврдим да се то није десило и да су сви посланици по питању права, па и права на подношење амандмана, једнаки. Али тражим да ми се то одговори.

Надаље, тражим да ми се одговори, органи безбедности и тужилаштво, шта ће бити предузето поводом тајног споразума који су у Вирцинији постигли Зоран Живковић и представници БАТ-а и „Филипа Морисона“ о продаји Дуванске индустрије Ниш и Дуванске индустрије Врање, где је провизија била 12.000.000 долара у корист господина Живковића, а пет милиона у „БАТ-у“ су поделили вероватно Ђелић и Влаховић. Дакле, тражим да ми се одговори да ли се то десило, с обзиром на то да се тај тајни договор десио за време „Сабље“, кад су била далеко мања права грађана због ванредног стања.

Такође, тражим да се Влада Републике Србије распита код органа безбедности, у вези са Сашом Јанковићем и осталим борцима за слободу, да ли постоји спрега између спољних међународних притисака, видљива спрега, и такозваних домаћих бораца за слободу – Ђиласа, Јанковића, Јеремића, Борка, Јанка Веселиновића итд. Значи, да ли постоји спрега где под притисцима међународне заједнице унутрашњи фактор, тј. такозвани борци за слободу имају намеру да подигну одговарајуће, по њима одговарајуће, немире у Републици Србији. Да ли постоји безбедносна процена којом се то процењује с обзиром на то да Саша Јанковић посебно радикално најављује брисање странака, стрељање, наводи примере Чаушескуа итд.? С обзиром на осетљивост тренутка у коме се налазимо, тражим да ми Влада Републике Србије одговори по том питању, о овоме што сам навео.

Такође, питам да ли је спроведена истрага против Вука Јеремића због ненаменског трошења средстава док је вршио функцију министра спољних послова, тј. да ли је било истраге око продаје имовине у иностранству државе Републике Србије „Енергопројекту“ и другима.

То је оно што данас имам да питам. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирјана Драгаш.

Изволите.

МИРЈАНА ДРАГАШ: Хвала, поштовани председавајући.

Желим данас да искористим своје право на постављање посланичког питања, и то министру Ђорђевићу, министру за рад запошљавање, борачка и социјална питања, а везано за положај породица које имају децу с посебним потребама.

Наиме, према неким подацима до којих сам дошла, отприлике 23.000 деце или породица налази се у овој позицији. Закон о социјалној заштити, који је донет 2011. године, на одређен начин регулисао је њихова права у области њихове заштите и социјалне сигурности.

Посланичка група СПС је у време доношења тог закона настојала да посебно утиче на регулисање оног члана који се односи баш на положај породица и родитеља који сами брину о својој деци, на висину њихове социјалне заштите или мера које се у том правцу предузимају, а посебно у заштити самохраних родитеља који сами брину о својој деци. Напомињем да у то време иницијатива СПС-а није нашла адекватну примену у Закону, већ су те мере на знатно нижем нивоу тада усвојене и постале део законске регулативе.

У последње време видимо да Влада више брине о мерама популационе политике. Уведене су многе нове мере које досад нису постојале. Захваљујући раду и иницијативи министарке Славице Ђукић Дејановић и других ресорних министара, с обзиром на то да се по овим питањима мора радити интерресорно, дошли смо у ситуацију да се више показује брига државе о положају деце, породица и њиховој заштити. Мислимо да је управо то разлог и указујемо да је можда време да се овим мерама у погледу социјалне заштите и социјалне сигурности породица које саме брину о деци с посебним потребама може више обратити пажња, може се више бринути и у том смислу се повећати мера њихове заштите.

Циљ је друштвеног опредељења, када је реч о овим стварима, да се обезбеди да деца с посебним потребама више бораве у породици, да имају ту заштиту, љубав и сваку врсту социјализације, која је у том смислу много боља него да свој живот проведу у социјалним установама које су за то посебно обезбеђене. На тај начин је држава такође стављена у једну врло активну позицију, где средства и за живот и за социјализацију сама кроз рад тих установа мора да обезбеди.

Моје питање је, у ствари, директно: има ли могућности у буџету да се повећа ова мера социјалне заштите за децу с посебним потребама? Да ли је у плану таква мера за наредни буџетски период и да ли је присутна повећана пажња у овом правцу, као и да ли се можда размишља о томе да се у наредном периоду приступи изменама Закона о социјалној заштити, нарочито у овом одељку који се односи на децу с посебним потребама?

Образложење за овакву врсту питања и овакву врсту интересовања заправо произилази из потребе да се одговори на питање ко брине о деци

када родитељ ради, ко брине о деци када је реч о самохраним родитељима који се налазе у условима социјалне потребе. Свесни смо, притом, чињенице да родитељи у таквој ситуацији често имају проблем са послодавцима. Врло често имају ситуацију и обавезу да брину о својој деци, али због тога морају да напусте посао. Знамо да је социјална надокнада по закону који је донет 2011. године, а измењен 2012. године, 12.000 динара, али сигурно то није довољно за социјалну сигурност.

Зато сматрамо да наша посланичка група треба да се придружи свим невладиним организацијама и иницијативама које иду у правцу доношења закона који би регулисао положај родитеља као неговатеља и тиме их ставио у једну посебну бригу, један посебан фокус којим би се показало да имају висок степен друштвене и социјалне заштите.

Када би ово постала обавезна социјална категорија, мислим да бисмо у сваком случају оправдали и захтеве и иницијативе које је Социјалистичка партија Србије имала 2011. године. А и у складу је са политиком коју Влада, везано за популациону политику и заштиту породице, исказује. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, господине Милићевићу.

Даме и господо народни посланици, у последњих неколико дана у медијима је присутно више афера које се тичу Општине Параћин. У тој општини је на власти Демократска странка – то је једина општина где је та странка на власти – извесни Саша Пауновић, кога Параћинци зову „параћински деспот“, зато што је скоро двадесет година на власти а ништа добро за Параћин није учинио, апсолутно ништа.

Најновија у низу афера односи се на заменика председника те општине, дакле првог човека Саше Пауновића. То је један флагрантан пример сукоба интереса, трговине утицајем и злоупотребе службеног положаја. Наиме, како пишу медији, заменик председника Општине Параћин, извесни Томислав Шалетић, истовремено је директор једне приватне фирме, која добија већину послова на општинским тендерима. У питању је фирма „Спектар инвест“. На сајту Агенције за привредне регистре се јасно види да је Шалетић један од директора и члан одбора директора те фирме.

Један од тендера односио се на реконструкцију Градске апотеке у Параћину, када је посао добила управо ова фирма. Вредност читавог посла била је 13.000.000 динара. Испред мене је Одлука о додели уговора за јавну набавку, која потврђује све ове наводе. Дакле, да ствари овде буду потпуно јасне, имамо заменика председника Општине, који је истовремено директор

приватне фирме, и баш та приватна фирма све време добија све послове баш у тој општини. Класичан сукоб интереса.

Зато је моје питање упућено Агенцији за борбу против корупције и гласи – да ли је у питању сукоб интереса у овом случају, поготово ако имамо у виду да закон прописује да ако орган или тело расправља и одлучује о ствари у којој функционер или повезано лице има приватни интерес, функционер је дужан да постојање приватног интереса саопшти пре свог учешћа у расправи?

Даље, позивам Министарство унутрашњих послова и надлежне органе МУП-а да истраже овај и све остале случајеве у Параћину, да се види да ли је било трговине утицајем и злоупотребе службеног положаја. Јер, знате, тај Саша Пауновић је на власти у Параћину већ скоро двадесет година, дакле, ко зна шта ћемо тамо све наћи.

(Наташа Сп. Јовановић добацује с места.)

Хвала, колегинице Јовановић, у праву сте.

Ко зна шта ће се тамо наћи када надлежни органи уђу и виде шта је све рађено за ових двадесет година. Параћинци знају да се у тој општини послови добијају искључиво на тај начин. Јавна је тајна да се послови намештају по разним родбинским и кумовским линијама.

Опет се показало да где год је ДС на власти, где год ДС врши власт, у којој год општини, била то Смедеревска Паланка или Параћин, увек су у питању комбинације, увек су у питању злоупотребе службеног положаја, увек су у питању намештени послови, намештени тендери и остали лоповлук. Онда не чуди то што је тамо покренута иницијатива за расписивање ванредних локалних избора, коју су грађани Параћина свесрдно подржали, огроман број потписа је прикупљен поводом те иницијативе.

Једини који се боји те иницијативе и расписивања ванредних локалних избора јесте управо Саша Пауновић. Плаши се да ће испливати на видело све оно што је радио последњих двадесет година у тој општини. Овом приликом желим да га позовем да се не плаши гласа народа, да се не плаши воље народа, него да распишемо ванредне локалне изборе у тој општини и да видимо која странка ће освојити већину. А онај ко није вршио никакав криминал и није учествовао ни у каквом криминалу апсолутно нема разлога за страх. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Марковићу.

Пошто се више нико од председника, односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч, настављамо са радом.

Обавештавам вас да су спречени да присуствују седници народни посланици Гордана Чомић и Маја Виденовић.

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су поводом претреса у појединостима по 1. тачки дневног

реда, Предлогу закона о планском систему Републике Србије, позвани да седници присуствују др Небојша Стефановић, потпредседник Владе и министар унутрашњих послова, др Душан Вујовић, министар финансија и Зоран Ђорђевић, министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, као и представници министарстава.

Настављамо са радом.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПЛАНСКОМ СИСТЕМУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (наставак претреса у појединостима).

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.
Реч има народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, овај закон о планском систему је, ја бих рекао, још један од закона којима ви само покушавате да испуните форму, и то покушавате да испуните форму на један лош начин. Ви говорите о ЕУ, говорите о томе да сте у обавези да усклађујете своје законе иако сте, мислим, сви потпуно свесни, ако бисте желели и могли барем на тренутак да будете искрени, да од тог европског пута Србије у ЕУ нема ништа.

Међутим, има овде много важнијих ствари. Пошто малочас нисам добио реч, морам прво одговорити онима којима је посао да мрзе Србију, овима који се радују када неко од српских патриота буде осуђен, овима којима је једина брига како ће свакога дана говорити ружно о својој земљи, о свом народу.

Ви, колико год да се трудите, колико год да нас мрзите, колико год да мрзите земљу и народ, земљу у којој живите и народ са којим живите, не можете поразити логику, не можете поразити здрав разум. У Србији није било рата. Самим тим, не може бити ни ратних сукоба, ни зараћених страна, ни ратних злочина. Пресуду Хашког трибунала можете да окачите мачку о реп. Ако вам се не седи у Народној скупштини Републике Србије, па, не морате седети, ионако ништа паметно од вас нећемо чути.

За разлику од вас, Српска радикална странка и др Војислав Шешељ су самостално изашли на изборе, кандидовали се; знао је народ за Хаг, знао је за лажну оптужницу – због тога смо и добили поверење. Будите сигурни да ће то поверење, баш због те срамне осуде Хашког трибунала, бити још веће следећи пут. А све оно што се приписује Војиславу Шешељу и Српској радикалној странци као злочин нас чини поносним. Ето, да чујете још једанпут – нити ту има злочина, нити је било ко протеран, нити је било ко убијен. Све лажете и све смо доказали чак и пред Хашким трибуналом.

(Александра Јерков: Срам те било!)

Срам тебе било.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): По Пословнику, народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Арсићу, рекламирам члан 108. Мислим да овде данас није тема лик и дело господина Војислава Шешеља. Да је среће да никада није ни ушао у политику и да је среће да никада он и СПС нису ни били на власти – не бисмо имали ратове, не бисмо имали бомбардовања, не бисмо имали жртве... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу...

(Радослав Милојичић: председавајући, зашто сте ми одузели реч?)

Управо због члана 108. који сте рекламирали. Не можете тако.

(Радослав Милојичић: Дозволите ми да завршим.)

Дозволићу вам да завршите, али не можете тако. Не одлучујете ви ко ће да буде народни посланик или не. О томе одлучују грађани на изборима.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Не знам да ли сте пратили моје излагање.

Видим да сте сви овде нервозни, више ви из СНС-а него ови из радикала, на помињање оптужнице.

Ја нисам поменуо ко ће да буде посланик, поменуо сам члан 108. јер сте га ви прекршили, јер је претходни говорник бранио лик и дело, сраман говор, и сраман лик и срамно дело војводе Шешеља. Ја сам само образложио – да је среће да се никада ни он ни СПС нису ухватили политике; не бисмо имали ратове, бомбардовање... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, одређујем паузу у трајању од петнаест минута, у складу са Пословником.

Наставићемо са радом за петнаест минута.

(После паузе – 11.25)

ПРЕДСЕДНИК: Министре Ђорђевићу, молим вас, ми бисмо да наставимо.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Изволите.

(Неђо Јовановић: Пословник.)

Не правим ја паузу да бисмо наставили тамо где је направљен разлог за прекид.

Филип Стојановић?

Хвала.

(Неђо Јовановић: Може, нигде не пише.)

Ви не водите седницу.

На члан 2. амандман су заједно поднели посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли желе реч?

Да ли неко други жели реч?

Хвала.

На члан 2. амандман је поднео посланик Александар Шешелј.

Да ли неко жели реч?

На члан 2. амандман је поднео посланик Срето Перић.

Да ли желите реч?

Срето Перић.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, господине министре, спреман сам сад мало и да вам опростим ваше промашаје и вашу политику у министарству које водите, имајући у виду после кога сте дошли на чело војног министарства.

Елем, да се вратимо на амандман који сам у име Српске радикалне странке поднео, а поднео сам на члан 2, где сам предложио да се у члану 2. став 1. тачка б) брише.

Да бисте боље разумели, ја ћу вам испричати једну животну причу, господине министре. Долази гладан ученик из школе и каже: „Мама, шта има данас за ручак?“, она каже: „Имам визију“. Каже: „Добро, а шта ће бити за вечеру?“. „Е, за вечеру ће бити мисија“, а он каже: „Мама, мани шалу, почни да радиш нешто.“

Господине министре, исувише је лепих речи можда у овом закону, помало нејасних, али потпуно бесмислених. Ево, ја имам аргументе у два правца, против овог закона. Прво, све ово што ви наводно желите да постигнете овим законом већ је регулисано одређеним законима, као што су Закон о Влади, Закон о министарствима, Закон о јавним предузећима, Закон о државној управи, Закон о главном граду, Закон о буџету, Закон о буџетском систему. То је већ све регулисано.

Доказ да је тако, јуче сте чули од много наших колега које су рекле да се у Шапцу, Лесковцу, Новом Саду, Панчеву, Крушевцу, Коцељеви, Раковици, Убу, Нишу, Крагујевцу ради добро. Значи, овај закон није уопште био неопходан и потребан да би се добро радило.

У Закону о министарствима који је донет 2014. године, међан три пута 2015. године и једном 2017. године, у делу четири, где су посебне организације, дефинисан је и Републички секретаријат за јавне политике. У члану 33. је тачно описано шта је у надлежности тог секретаријата. Стога, да бисте спровели у дело оно што желите, уопште вам није био потребан овај закон о планирању.

Координација није постојала ни раније, а нема је ни сад. Најбољи пример – ја сам то доказао када је овде на дневном реду био закон из области просвете – када је одличан студент медицине морала да потражи посао тамо где је ишла на специјализацију јер није било координације између државних органа у Србији. Сада ми је, после данашњег дана (а и раније наравно), јасно да није могло ни да буде. Тамо су секретаријат за рад и запошљавање водили људи из неке друге странке, који су упутили таквог студента, таквог стручњака да се врати тамо где је била на специјализацији јер у Србији за њу нема места.

Водите рачуна, министре, да и у вашем периоду не буде таквих случајева да најбоље терамо из Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ми смо поднели више амандмана на члан 2. Тражили смо, генерално, да се овај члан брише, али пошто смо претпоставили да то нећете прихватити ни ви из Владе ни скупштинска већина, онда смо предлагали да се бришу појединачне тачке.

Чини ми се, ако постоји имало разумевања, онда би ова тачка б) у ставу 1. заиста морала да се брише. Та тачка говори о координацији јавних политика. Између осталог, кажете: „водећи рачуна о међусобној усклађености јавних политика, које усвајају и спроводе и њиховој приоритизацији“. Заиста, користити овакве изразе, апсурдно је. Шта вам то уопште значи?

Дакле, то што сте...

И увек је лоше, осамнаест година то причамо, причали смо и овима што се мало појуначише па побегоше да није добро да се узме неки закон од неке комисије ЕУ. Тамо неки чиновник добије лепе паре да ово напише и онда само достави; овде се јако лоше то преведе и онда заиста имамо смешне предлоге а касније и законе.

Члан 2. иначе (и то није само у овом закону) говори о појмовима у смислу овог закона, што је, јуче сам то рекла, увредљиво за правнике. Није никакво образложење, односно није аргумент да се предлози пишу на основу Јединствених методолошких правила за израду прописа. То су правила која је 2010. године донео Законодавни одбор, која је потписао тада Влатко, како беше, Ратковић, да, из Демократске странке, и не видим зашто то вас обавезује. То није Свето писмо. Шта год вам кажемо, ви кажете – ми смо то наследили. Па није ваљда толико битно шта сте наследили од Влатка Ратковића? Тако да би заиста требало да се овим позабавите.

Такође, у овом члану, а и у осталим законима, кажете: „Сви термини у овом закону употребљени у мушком роду подразумевају се и у женском роду и обрнуто.“ Када то тумачим, изнад овог члана стоји наслов „Појмови у смислу овог закона“ и у складу с овим последњим ставом требало би да стоји – појмови и појмовке у смислу овог закона. Или, не знам, имате колико хоћете примера – Садржина стратегије, ваљда онда – стратегије и стратегијица, ако је у складу с овим законом који нам предлагете. Средњорочни план, мора да стоји – план и планица.

Дакле, покушавам баш на овакав начин да вам скренем пажњу колико је ово потпуно бесмислено.

Још каже – Влада не може прихватити овај амандман из разлога што суштински не доприноси унапређењу Предлога закона. Министре Ђорђевићу, ако можете, мени неukoј објасните шта суштински унапређењу Предлога закона даје овај члан 2. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић. Изволите.

МАРИНА РИСТИЋ: Даме и господо народни посланици, поднела сам амандман да се из овог члана став 1. брише тачка 7).

Читајући овај Предлог закона о планском систему Републике Србије, нисам могла да се не зачудим како је Србија као држава уопште функционисала до сада. Изгледа да се све радило неплански, тајно, без икаквих анализа, без јасно дефинисаних циљева. Мора да је тако, чим владајућа структура сматра да нам је сада овај закон неопходан. Па ни за овај закон нису имали стручњаке да га напишу како треба, већ су га дали лошим преводиоцима да преведу закон Европске уније.

Сада, овај лоше преведени закон Европске уније у тачки 2) нам објашњава разне појмове, јавне политике, која је, значи, најважнији избор. Појасниће нам и многе друге. Конкретно, ова тачка 7) нам објашњава да је анализа ефеката један аналитички процес. Мени цео овај појмовник делује као да су га писали ипак неки који су се определили за тајну политику и уче нас како да на најбољи начин исперемо мозак народу. Мени тако делује. Јер члан 7, преведен на језик обичног човека, гласи – током планирања, формулисања, примене треба строго водити рачуна како да се замажу очи народу, јер треба изабрати оптималне мере за постизање јавних политика, тј. оног најважнијег избора, како кажу у ЕУ. Што би рекао наш народ, да се Власи не досете.

Цео овај предлог закона писан је у овом стилу. Када би се дао добрим преводиоцима, свима би било јасно да га треба одбацити у целини јер се не може поправити ниједним амандманом. Ово једноставно све треба да се брише, ми овакав закон већ имамо, да се више овде у Скупштини не брукамо.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Чланом 2. Предлога закона о планском систему дефинисани су појмови, односно поједини изрази који се користе у закону. Ми посланици Српске радикалне странке више пута смо вам кроз амандмане на различите предлоге закона указивали на то да је сувишно објашњавање израза који се користе у законима, односно предлозима закона. Очигледно је да се то дешава и да је то већ постала пракса зато што се закони које доносите по директиви ЕУ само преписују.

На овај члан закона моје колеге и ја поднели смо више амандмана. Амандманом који сам поднела тражи се брисање тачке 9) става 1. члана 2. Предлога закона којим се објашњава шта је вредновање учинка јавних политика, па се каже да је то „оцењивање ефикасности и ефективности јавне политике која се спроводи, односно која је спроведена, њених учинака на основу релевантних података и анализа, као и резултата праћења спровођења, у циљу њеног преиспитивања и унапређења, односно како би се утврдило ли је потребно увести одређене измене“. Ево, и овде се јасно види да је изостала реч. Значи, превидели сте део текста док сте преводили.

Само ово објашњење које сам цитирала потпуно је непотребно и само оптерећује текст закона.

Такође је веома занимљиво образложење зашто се овај амандман не прихвата. Кажете: „Амандман се не прихвата из разлога што суштински не доприноси унапређењу Предлога закона“. Е, управо о томе ми и причамо; зашто би у закону стајало нешто што суштински не доприноси унапређивању закона већ га само оптерећује, баш као ово ваше дефинисање појмова?

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела посланица Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.

Изволите.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Тачка 11) говори апсолутно исто што и тачка 1) и објашњава да се дефинише жељено стање на нивоу друштва као такво.

Ми смо јуче имали могућност и прилику да чујемо од посланика владајуће већине шта то значи – непланско, односно, како су они објашњавали, све до доласка њихове странке на власт и шта је то сада планско и ефекте планског, односно тог њиховог планирања. Чули смо од

колегинице шта је резултат планског рада на примеру Новог Сада, колики је остао дуг, како се сада добро и паметно ради и како нема задуживања.

Такође бих подсетио да ви толиких експерата имате и у другим градовима. Желео бих да споменем бившег градоначелника Града Зајечара, господина Велимира Огњеновића, који је исто тако добро планирао, затекао непланску касу, у којој је када је он постао градоначелник остао дуг од две и по милијарде динара. Затим је установио да је буџет био оштећен за више од сто милиона на име еколошких такси које су наплаћивали по Зајечару од великих загађивача, од чега је деведесет милиона тадашња власт, на чијем је челу био Бошко Ничић, пребацила рукометном клубу, а десет на репрезентацију, односно путовања и ручкове.

Ништа не би било спорно да тадашњи градоначелник Зајечара, споменути господин Велимир Огњеновић, иначе члан СНС-а, те 2015. године није поднео кривичну пријаву са свим доказима о криминалу власти и владајућег Бошка Ничића, али све то је пало у воду 2. септембра 2017. године када је Бошко Ничић „прелетео“ у редове Српске напредне странке. Нисмо могли јуче да чујемо да ли је ваш бивши градоначелник заправо обмануо јавност, како се завршио судски процес и да ли је Бошко Ничић најбољи градоначелник кога је Српска напредна странка именovala у последњем периоду.

Да ли треба да заборавимо на све међусобне оптужбе Бошка Ничића и његових коалиционих партнера, или садашњег Бошка Ничића, који је напредњак и ваљда неће оставити (или пуј пике не важи) никакав дуг, неће оштетити буџетску касу Града Зајечара, неће трошити и наплаћивати еколошке таксе? Само да вас подсетим, закон каже – када наплаћујете за еколошку таксу, тај новац може да се користи само за еколошке послове града, куповину нових контејнера, уређивање обале Тимока, уклањање дивљих депонија итд. Поставља се јасно питање – да ли је тај Бошко Ничић кога смо заборавили, који је тада био УРС-овац, ДС-овац, шта ли је већ био, све у свему, једном речју „досманлија“, био неплански, а сада смо добили новог Бошка Ничића, који је плански напредњак?

С друге стране, могли смо да чујемо од колегинице, исто из редова владајуће већине, да у Београду више не постоје проблеми када долазите да решавате одређене своје послове на шалтерима, па је чак рекла да је Мица, чувени шалтерски убица, сада постала прошлост. Подсетићу зарад јавности, када већ говоримо о Београду, да је исти тај посланик који долази из Српске напредне странке 2012. године грађанима Београда обећавао канцеларију за брзе одговоре. Канцеларија можда постоји, а питања и одговори тешко да су икада изашли у јавност. Питање можемо сада да поставимо – где је нестала та канцеларија, зашто је нема и како је могуће да на овај начин покушавате да дезавуишете јавност?

Трећи народни посланик из владајуће већине, уважени колега Ђорђе Комленски – морам се потпуно сложити с његовим јучерашњим излагањем – рекао је да је пучијада која је извршена 5. октобра 2000. до 2012. године направила велику економску штету у Србији. Назвао је тадашњу власт штеточинама које су нас, каже, вратиле у време после Првог светског рата. Али ја опет зарад јавности понављам, и апсолутно се слажем са уваженим колегом – да ли је у то време у истој тој власти била извесна Зорана Михајловић и радила у кабинету, на пример, господина Мирољуба Лабуса; да ли је тада економијом управљао Млађан Динкић, који је после постао саветник премијера Александра Вучића, и многи други?

Једноставно, цео овај закон везе нема са чињеницом. Имамо да увек оптужујете оне који су неплански, а данас сте све те штеточине „досманлија“ спровели у планске напредњаке. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео посланик Никола Савић.

Реч има Никола Савић.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. овог закона.

У вези с овим чланом ми смо се јуче наслушали у овој сали, пре свега од посланика владајуће већине и самих министара, представника Владе, како су стране инвестиције нешто што је најбоље за ову земљу, нешто што доводи до огромног развоја ове земље. Наравно, немам ништа против страних инвестиција, али морам да кажем да се ниједна земља на свету није развила само захваљујући страним инвестицијама.

Када су у питању стране инвестиције које долазе у Србију, у питању су пре свега застареле, прљаве технологије. Значи, ту нису у питању софистициране технологије, него нископрофитне технологије. То ћу илустровати једним примером. Долазим из града Ниша; рецимо, тамо имамо фабрике „Јура“ и „Шинвон“, корејске фабрике које праве каблове, и то најобичније каблове од, хајде да се изразим обичним језиком, квачила до штоп светла. А град Ниш је пре четрдесетак па и више година имао фабрику полупроводника, која је у то време представљала буквално једну малу технолошку револуцију, и још много тога. Значи, ипак нису те стране инвестиције нешто што доноси такву корист као што се каже.

Објективности ради, морам да кажем, ове фабрике о којима сам говорио, „Јура“ и „Шинвон“, доведене су у Ниш још за време демократске власти. Када је у питању власт СНС-а, они су те инвестиције, морам да признам, подигли на мало већи технолошки ниво па је доведена фабрика „Донсон електрик“ и још неке друге фабрике. Али то је далеко од онога што је Ниш некада имао. Ниш је пре четрдесетак година имао и Фабрику рачунских машина, претече компјутера ИБМ, „Ханивел“ итд., да не говорим

више о томе. Значи, није то ни приближно оно што се представља грађанима Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народна посланица Александра Белачић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Посланичка група СРС поднела је амандман на члан 2. Предлога закона о планском систему Републике Србије. У члану 2. су наведени појмови који се користе у овом закону и њихово значење. Ми смо предложили овим амандманом да се у ставу 1. бришу тачке 14) и 16).

Иначе, оно са чиме се СРС не може сложити је то што је код овог предлога закона један од разлога за доношење ефикасно спровођење процеса приступања Европској унији. Без икаквих дилема и стида предлагач је навео да се овај закон усваја „посебно у контексту захтева који проистичу из преговарачких поглавља 17 – економска и монетарна политика и 22 – регионална политика и координација структурних инструмената“.

Овдашњи пут који је изабрала ова власт ми не можемо поправити амандманима, али можемо да непрекидно апелујемо да је крајње време да се прекине са тзв. европским путем Србије. Сва дешавања говоре у прилог томе да то није добар пут за Србију. Посебан аргумент за ову тврдњу налази се у томе што ЕУ непрекидно испоставља захтеве и садашња српска власт наставља континуитет претходне и испуњава захтеве. Власт то чини без размишљања о штети која се тиме наноси Републици Србији и њеним грађанима. Став Српске радикалне странке је да са тим треба хитно престати и да се у Народној скупштини доносе закони који су интересу грађана Републике Србије, а не испуњавање захтева Европске уније, која никад неће престати с новим условљавањима на штету грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени господине министре, поштоване колеге посланици, подносим амандман на члан 2. Предлог закона о планском систему Републике Србије и предлажем да се у ставу 1. дода тачка 18) која гласи: „Ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије с посебним освртом на владавину права.“

Један од разлога за доношење закона о планском систему Републике Србије је, између осталог, потреба да се успостави ефикасан систем планирања Републике Србије и јединица локалне самоуправе. Предлогом закона се прописују формати и обавезна садржина различитих планских докумената, а у циљу уједначавања праксе, јер се једино на тај начин може омогућити успостављање ефикасног планског система.

Ослањајући се на начело реалистичности и полазећи од уважавања економских, просторних и административних могућности и ограничења, мора се водити рачуна о ефикасности приликом израде и спровођења планских докумената. Због тога се Предлогом закона прописује обавеза спровођења анализе ефеката јавних политика приликом израде свих докумената јавних политика и повезивање тог процеса са процесом анализе ефеката прописа када се мере јавних политика спроводе путем прописа. На тај начин обезбеђује се ефикасан плански систем и повољан регулаторни оквир за развој друштва.

Усвајањем амандмана створила би се могућност исказивања свеукупних капацитета које држава ангажује приликом примене закона о планском систему, што у крајњој линији доприноси афирмацији свеукупног развоја Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ИВАН МАНОЈЛОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Уважени господине министре, поштоване колеге народни посланици, у члану 2. став 1. додаје се тачка 28). Овим амандманом се додатно дефинишу појмови Предлога закона.

Чули смо у образлагању претходних амандмана од стране колега да је изнето пар замерки на понављање и инсистирање на увођењу појмова у закон. Међутим, ми из Српске напредне странке сматрамо да су појмови изузетно важан, саставни део овог закона. На срећу, данас можемо да се

бавимо оваквим законима, данас се у Србији доносе и многи други важни закони и све ово доприноси изузетном напретку и развоју Републике Србије. Самим тим, данас можемо да се бавимо појмовима и терминима на својствен начин.

Данас је радник заиста радник и можемо такав термин да примењујемо у пракси, да радник буде заиста онај који зарађује и прима плату за свој рад. А подсетићу да су исте те раднике до 2012. године, без имало поштовања, без имало гриже савести, називали губитницима транзиције. Ако је можда у том тренутку у неком од закона које су они доносили стајало шта значи радник као појам (вероватно су много више волели да их називају губитницима транзиције), били смо у исто време држава у којој се никада није мање радило и никада није било у истом тренутку више вишка запослених.

Како су они планирали, видећете на примеру града Крушевца где и даље на сајту локалне самоуправе, Градске управе стоје некакви акциони планови, некакви планови шта треба да се оствари. Једино што може да се закључи, то је да је папир у том тренутку трпео све. Као и грађани Србије, који на сву срећу данас не морају више да трпе такву власт која их је до 2012. године водила.

Само ћу да покажем како је то функционисало. Ево плана градоначелника који је био кадар тог „жутог предузећа“, који је двадесет дана провео у Кини, замислите, са чак седамнаесторо других градоначелника из тог периода и из Кине се вратио са бриљантном идејом да Србија може у Кину да извози суву шљиву. Када одете на Википедију па откуцате Кина, прва реченица је да је Кина најмногљуднија земља на свету, а одмах испод тога видите, већ у другој реченици, да је Кина највећи произвођач шљива на свету, чак 4,1 милион тона што чини 45% укупне светске производње шљива. Градоначелник Крушевца, некадашњи, из „жутог предузећа“, дошао је са пута, двадесет дана провео у Кини, био са седамнаесторо градоначелника и вратио се са идејом да Србија највећем произвођачу шљива на свету прода шљиву из Србије! Изузетна извозна шанса!

То су били планови до 2012. године.

Управо овим законом, оваквим плановима које данас доносимо, оваквим законима, Србија напредује све више и бићемо поносни тек у годинама које су испред нас. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Влаховић.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, после периода од три године колико је трајао Споразум са ММФ-ом, после доношења тешких и болних мера фискалне консолидације, у овом заседању уређујемо структурне промене. Имамо иза себе системску реформу јавних финансија која се огледа у смањењу дефицита буџета Републике Србије као и опште државе до нивоа данашњег суфицита и смањења јавног дуга.

Колико је Влада Републике Србије успешна у свом раду, говори и податак да је шеф Канцеларије Светске банке у Србији Стивен Ндегва најавио да ће међународни кредитор, поред три одобрена нова кредита Србији, пружити даљу финансијску подршку нашој земљи за реформу пореске политике и пољопривреду, од пореских реформи, преко ефикасности тржишта рада, енергетике, до јачања пословног окружења и превенције све чешћих природних катастрофа. Нагласио је да је Банка оптимистична у погледу реформи које спроводи Србија, да предвиђа већи привредни раст у овој години у односу на 2017. годину и да наставља блиску сарадњу са Владом Републике Србије.

Морам да нагласим да се напредак у погледу привредног раста и те како осећа и да у прилог томе све чешће наилазимо на изјаве попут изјаве поменутог шефа Канцеларије Светске банке у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

У фокусу предложеног амандмана је значај инклузивног образовања за свеукупни развој Републике Србије. Желим да кажем да је инклузивно образовање одговорност свих нас. Зато је поред реформе образовања коју спроводимо неопходно активно укључивање других сектора у организовање и пружање подршке инклузивном образовању и развој услуга на локалном нивоу, односно у локалним заједницама.

Да би се омогућило инклузивно образовање, држава и Влада пружају подршку за стварање услова за потпуну друштвену укљученост свих грађана и грађанки, пре свега за укључивање све наше деце у образовни систем. Покрет социјалне инклузије, чији је најважнији део образовна инклузија, довео је до тога да деца са сметњама у развоју и особе са инвалидитетом не буду више искључиво корисници одређених специјализованих професија и специјализованих установа. Наиме, циљ је да сва деца, али сва деца, на квалитетан начин буду укључена у васпитно-образовни процес и да се постигну најбољи резултати у учењу сваког појединачног детета, што је уједно и главни показатељ ефикасности једног образовног система.

Желим да кажем да је закон о планском систему Републике Србије који је на данашњем дневном реду веома прецизан и кристално јасан. Због грађана Републике Србије, а посебно грађана Ниша, желим да кажем да Град Ниш има урбанистички план као стратешки развојни плански документ. Укупна површина грађевинског подручја Генералног урбанистичког плана, који је разрађиван кроз 22 плана генералне регулације по деловима насељеног места, износи 155,89 квадратних километара.

Тренутно је Скупштина града Ниша усвојила 16 планова генералне регулације, што представља 78% укупне површине територије грађевинског подручја Генералног урбанистичког плана. Пред усвајањем су још три плана генералне регулације, што представља 12% укупне површине територије грађевинског подручја ГУП-а. У току је израда још три плана генералне регулације, што представља још 10% укупне површине територије грађевинског подручја Генералног урбанистичког плана.

Током 2018. године грађевинско подручје Града Ниша у обухвату Генералног урбанистичког плана биће покривено планским документима из којих ће у највећем делу моћи директно да се добије грађевинска дозвола за толику површину; поновићу, у питању је 155,89 квадратних километара. Све ово веома је значајно пре свега за грађане Ниша, за будуће инвеститоре, за изградњу саобраћајне и друге комуналне инфраструктуре, као и спречавање дивље градње. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, Соња Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Овај закон испред нас је од изузетног значаја. То ћу потврдити тиме што у члану 184. овог пословника стоји да се предлог плана развоја Републике Србије и предлог просторног плана Републике Србије не могу доносити по хитном поступку. А овде ми у Скупштини... Значи, пре свега, налазе се у скупштинској процедури. То су закони највишег нивоа и дају један општи, генерални оквир за појединачно синхронизовано деловање планова нижег реда.

У том смислу, хтели смо да допринесемо побољшању овог закона. Веома озбиљно смо приступили овом закону јер сматрамо да је веома битан. Сматрамо да су ту позитивна искуства европског законодавства веома битна, међутим, да нису у потпуности пренета у овај закон.

У члану 2. ст. 1. мењамо тачку 1), она би требало да гласи – јавна политика јесте процес утврђивања циљева и праваца деловања Републике Србије, аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе у одређеним областима ради остваривања и заштите јавних интереса. Значи, уместо речи „жељених циљева“ додајемо појам „јавни интерес“, сматрајући да је јавни интерес свеобухватнији од израза – жељени циљеви на нивоу друштва.

Остваривање и заштита интереса не састоје се само у постизању жељених циљева већ и у мерама којима се обезбеђује заштита права или безбедности у друштву и могу се односити на поједине категорије друштва или друштвене групе. Појам јавног интереса може се односити на друштво као целину, рецимо, у случају заштите животне средине; може се односити на локалне интересе, рецимо, у случају инфраструктурних пројеката од државног значаја, где се интерес локалних заједница мора посматрати као јавни интерес и држава је обавезна да штити тај интерес локалне заједнице самим тим што је он јавни интерес, чак и ако долази до конфликта интереса и циљева. Може се, затим, односити на јавни интерес појединих друштвених група: рецимо, заштита особа са инвалидитетом, заштита потрошача, где такође тај јавни интерес појединих група постаје и државни интерес и држава мора да га штити.

У том смислу, да би се све то испоштовало, веома је битно... Ја желим да се овде бавим садашњошћу и да гледам у будућност а не да препричавам шта је било уназад десет година. Ако хоћемо позитивне примере из историје, морали бисмо да одемо много, много даље; ја то носим као традицију и позитивно искуство, али живим у садашњости.

У том смислу је битно да се учешће јавности у доношењу ових планова промени, да му се да највиши могући степен. Значи, потпуна транспарентност је потребна како бисмо доносили квалитетне планове и како би овај Предлог закона о планском систему Републике Србије имао праву тежину, прави позитивни ефекат у имплементацији.

Значи, јавност можемо дефинисати. У том смислу смо увели измене у овај закон, где јавност значи једно или више физичких и правних лица, у складу са националним законодавством, њихова удружења, организације или групе. То је измена коју смо желели да унесемо у овај члан 2. И, да додамо заинтересовану јавност – то је део јавности која је погођена или ће вероватно бити погођена или има неки интерес у процесу креирања и спровођења јавне политике. Лично сматрам да је та заинтересована јавност све већа и да узима активно учешће у креирању локалних политика. Значи, то је најважније у свему – укључити јавност у процес доношења планова без обзира на то да ли су они дугорочни, средњорочни или краткорочни.

Већ сам истакла да није довољно да се готов нацрт плана (или било ког закона) предочи јавности на класичним расправама, о којима је предлагач обично са закашњењем обавестио јавност и онда ту буде веома мали број заинтересованих; значи, треба у процесу израде тих планова или у процесу израде било којих закона јавност да се укључи на самом почетку. Зато сматрам да би онда интерес локалних заједница био много боље заштићен и да би се доносили планови који су на локалу много потребнији и квалитетнији.

Да би се све то спровело, потребно је да та електронска управа заиста ради беспрекорно. Не треба да се лажемо, она је далеко од беспрекорног рада и имплементација свих закона које смо донели овде о електронској управи, електронском пословању, веома је спора и још увек неквалитетна; системи су загушени, софтвери су неадекватни, немамо у потпуности обучене људе који се тиме баве, и имамо велики проблем.

Говорити да једним кликом на дугме добијамо све потребне податке апсолутно није тачно. Реалан живот иза ових врата постоји, а у реалном животу се муче здравствени радници у електронском пословању и корисници њихових услуга, порески службеници у електронском пословању и корисници њихових услуга. У обједињеној електронској процедури за добијање грађевинских дозвола све то што чујемо заиста није тачно; ту се муче они који учествују, који разрађују пројекте и они који им дају дозволе, јер то све иде споро. Ти рокови од петнаест дана, за које чујемо да се добијају грађевинске дозволе, то уопште није тачно; то су рокови који трају годину дана, нисмо се ту много померили и имамо велике проблеме.

Ово не може на брзину, треба једноставно признати. Ово је прва фаза, мучна, напорна, где нисмо радили на едукацији ни стручне ни шире јавности, али ће она у неком периоду, за пет, десет, петнаест година, кад већ, донети жељени циљ. Не треба да кажемо да је то велики успех и да сада све функционише фантастично, јер не функционише фантастично, него треба предузети кораке, како стручну јавност и ширу јавност едуковати да би све то ипак могло много боље да функционише. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Михаило Јокић.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Хтео бих да изрекнем неке ствари које у овом излагању претходне посланице нису тачне. Тачно је то да није све савршено, али ако је наша електронска управа и наша Канцеларија за електронско пословање добила пре два месеца светску награду у Женеви од УН, то значи да смо ми у тим размерама, у тим релацијама са другим земљама начинили крупне кораке. То треба рећи грађанима.

Ми смо кренули не од нуле, ми смо кренули од минуса. Ми имамо обучене људе. Није све тако идеално и не може се све решити једним кликом, слажем се, пуно има проблема, али смо направили огроман успех. Треба људе који су то урадили похвалити и рећи – браво, браво за освојено прво место у свету када је у питању електронска управа, и да ће вероватно убудуће бити боље.

После ваше дискусије закључило би се да ништа није у реду, да ми нисмо никакве помаке направили. Ми смо урадили много у светским

размерама, а то гарантује и доказује награда коју смо добили у Женеви пре два месеца. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Прво, господине, није у питању светска награда. Друго, ја никада ништа напамет не говорим и сопствени сам инсајдер, скупљам информације са својих пројеката и из свог пословања.

Значи, то апсолутно није тачно. Ја признање прихватам и увек ћу похвалити то што смо добили признање. Ми смо добили признање зато што смо се од нулте тачке померили мало даље.

Али пошто ми у Скупштини треба да будемо репрезентативни пример вишегодишњег, целоживотног учења (то ћу још једном поновити) и усавршавања, значи, сви ми овде у сали и сви у Скупштини око сале, оног тренутка када будем могла своје амандмане да потпишем својим електронским потписом и пошаљем их мејлом у Скупштину да уђу у процедуру, сматраћу да је направљен један корак напред, бар у Скупштини. Не, ми још увек чучимо на писарници, трчимо да предамо те амандмане са личним потписом, обичним потписом, а притом смо увели Закон о електронском пословању где је електронски потпис потпуно равноправан својеручном потпису. О чему ми причамо? Ми овде у Скупштини не можемо да уведемо електронско пословање и дигитализацију. Причамо о неким папирима који су укинати. Ми смо затрпани гомилама папира, а хоћемо да то уведемо међу јавност.

То што сте рекли заправо није тачно. Нека је награда дата, ја ћу је поздравити. Она је као подстицај, ја је тако схватам, дата и то је добро. Међутим, реално стање на терену је сасвим другачије.

Кажем вам још једном, иза ових скупштинских врата, тамо где људи раде, остају без посла, пропадају им фирме, мењају делатности, иду на бирое, иду по своје здравствене књижице, покушавају да закажу лекарске прегледе, дешава се нешто сасвим друго од оног о чему ми овде причамо. Значи, ми причамо о неком фантастичном животу, коме наравно сви тежимо да не бисмо имали проблема у обичним, животним стварима, а на терену се заправо дешава друго: људи се муче, имају велики проблем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Чисто да не остане недоречено, осећам потребу да реагујем на ово што смо чули малочас. Испада, судећи по претходном излагању, да смо нешто погрешили када смо говорили овде о томе да су заиста добре ствари постигнуте у Републици Србији када је реч о дигитализацији, домену е-

управе, унапређењу сервиса у том домену. Дакле, апсолутно ништа погрешно није.

Казано је малопре, није реч о било каквој светској награди, него о не знам чему. Да ли је понуђено неко алтернативно објашњење каква је то награда била? Речено је да није реч о било каквом остварењу, достигнућу, него о подстицају да се нешто почне и помери са мртве тачке. Па погрешно је и једно и друго. Ево, прочитаћу вам како гласи вест коју су објавили не само на сајтовима наших институција него и тзв. независни медији и они који се са нама политички очигледно не слажу, дословце гласи овако: „Канцеларија за ИТ и е-управу добитник је престижне светске награде за допринос развоју информационих технологија“. Дакле, реч је о светској награди и ништа није погрешно колега Јокић, напротив, био је потпуно у праву. „Ту награду заједнички додељују *ITU, UNESCO, UNDP, UNCTAD*. Канцеларија за ИТ и е-управу је у оштрој конкуренцији од укупно 685 пријављених и 492 номинована пројекта владиних институција, компанија и организација цивилног друштва из целог света успела да добије ту награду.“ Дакле, реч је, како кажу они који су ту награду доделили, о доприносу, о резултатима који су остварени и постигнути.

Разумем да у жару политичке борбе понекад има жеље да се буде и оштрији него што треба, али, даме и господо, погледајте само како изгледа белешка о свему што се у овој сали дешава, између осталог, на сајту Народне скупштине, што је такође једна од тема када говоримо о модернизацији нашег система; како су обрађени, рецимо, у систему е-парламента. Мислим да ће свако ко је као народни посланик између осталог корисник тих услуга бити само задовољан.

Да увек можемо да померимо лествицу још помало, није спорно, али хајде да не будемо без потребе критички наоштрени према апсолутно свему око нас. Хајде да сваки добар резултат и сваки успех, јер то је заједнички успех, то је успех не само институције којој припадамо већ читавог друштва и државе, заједнички поздравимо. То је фер и коректан однос.

Ако хоћемо да претерујемо у свему па и у својој критици и негативним тоновима, онда ризикујемо да погрешимо у свему, тешко погрешимо, као када је реч о овим квалификацијама, наградама и нашим институцијама. Тако и о законима о којима расправљамо уђемо у грешку од самог старта па кажемо да се нешто овде дешава по хитном поступку. Овај закон је ушао у процедуру 6. септембра 2017. године. Када почнемо са грешком, онда грешимо и срљамо до самог краја. Не треба да радимо тако. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем.

Само да прецизирамо неке ствари. Влада Републике Србије је једна... Ако знате, у експозеу наше председнице Владе један од најважнијих приоритета јесте дигитализација. Мислимо да ћемо тиме допринети да наши грађани имају ефикаснију државну управу, али и да реше неке своје проблеме и да убудуће могу на једноставнији начин да дођу до ствари до којих данас долазе у врло комплексним и компликованим административним поступцима.

Процес није нимало једноставан и захтева доста сегмената који треба да се ураде а да се притом води рачуна да они буду повезани и да на неки начин не могу да раде у супротности, односно да могу природно да буду наслоњени једни на друге и да не изискују да касније неки од њих траже неку дораду или евентуално улагање додатних финансијских средстава како би се међусобно укрстили.

На крају, само да то повежем и са Министарством рада, које ради на пројекту израде социјалних карата и треба да сублимира на крају све оно што постоји у држави Србији када су у питању базе података, да на неки начин, укрштањем података, можемо да дођемо до тога да имамо структуру наших грађана и да их лишимо тога да чак у неким случајевима, где ће у међувремену да аплицирају и да добијају то што им треба на један бржи начин, у перспективи, у будућности раде то без икаквог аплицирања.

Идеја јесте да држава буде одговорна према својим грађанима, да препозна оног коме је потребна помоћ и да ту помоћ може по аутоматизму да додели, а оног тренутка када не буде било потребе за тим исто тако да одузме; да избегнемо могућност да неко то злоупотребљава и да будемо сигурни да помоћ и све оно што држава даје иде у праве руке, а да грађани знају да држава издваја из свог буџета на транспарентан начин и то распоређује праведно. Мислим да је то идеја нашег друштва и да ми као друштво и као целина, као држава, а ова влада је то себи дала у аманет, идемо ка томе. Верујем да ћемо 2020. године постићи тај кровни систем социјалних карата по узору на неке земље које су их развиле на најбољи могући начин и да ће Србија бити раме уз раме са њима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Захваљујем се министру Ђорђевићу на одговору. Ја се негде слажем са тим и надам се да ће то све бити једног дана; због тога сам врло озбиљно приступила покушајима да неким амандманима овај закон побољшам.

Али мораћу да се осврнем и на ово што је претходни колега, господин Орлић, рекао. Прво, погрешно ме је парафразирао. Нисам рекла да се овај закон доноси по хитном поступку, него сам важност тог закона истакла тиме

што се предлози плана развоја Републике Србије и просторног плана Републике Србије, који су заправо саставни део овог закона о коме причамо, не могу доносити по хитном поступку и доноси их Скупштина Републике Србије. Значи, то је био разлог зашто сматрам да овај закон има велики значај.

Осим тога, о овом признању које је дошло, оно је дато због доприноса развоју; добили су га стручњаци, Канцеларија која је допринела развоју електронске управе.

Ви, ако имате жеље и слуха и хоћете било какву полемику, морате да пратите шта се дешава на терену. На терену то заиста није тако и људи се муче. Уколико сматрате да је све то што смо урадили ...

(Председавајући: Приводите крају, колегинице Павловић.)

Молим?

(Председавајући: Време за вашу посланичку групу је истекло.)

За посланичку групу или за овлашћеног?

(Председавајући: И за посланичку групу и за овлашћеног представника.)

Добро, хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ево одличног примера, даме и господо, како ствари функционишу на терену: погледао сам сада у овај сервис е-парламента и у праву сте, господине председавајући, нема више времена за расправу. Ја то, између осталог, видим користећи ове савремене, модерне дигиталне сервисе о којима причам.

Треба, даме и господо, да будемо коректни и фер максимално, не може се, када вам нешто не одговара, пребацивати тежа прича на – ма, нема то везе ни са ким политички, ту је реч о неким независним стручњацима и независним људима. Свако од нас сноси одговорност, што значи следују му и похвале и покуде за оно што се у његово време догађа. И не треба никоме да смета што се добре ствари и успеси у Србији бележе данас, па да их због тога игнорише и жели да их минимизира, да их припише неким имагинарним лицима и да се труди да се за њих не чује и не зна. То су добре ствари, њих треба поздравити. Игром случаја, то ће бити нешто што ћемо ми моћи да бележимо као резултат и успех у периоду када смо имали част и дужност да се о Србији старамо.

Погрешно је. Као што је потпуно погрешно када данас чујете Бориса Тадића или Вука Јеремића да причају – за наше грешке нисмо криви ми, него су то радили неки стручњаци које смо ангажовали па су они све урадили погрешно. Тако је, потпуно погрешно, и за нешто добро што се догоди у

Србији данас такође казано – добри примери се гледају у историји. Има их и данас, погрешно је игнорисати у које су време дошли.

Србија је заједничка кућа. Као што треба да будемо сложни у заједничкој бризи у невољама и недаћама, тако треба да будемо сложни у заједничком констатовању да се нешто добро у Србији догађа. То је ваљда нешто што користи свима. Сутра ће, боже здравља, то бити добар темељ да на њему заједнички градимо даље, неко ко буде у прилици да сноси одговорност у том тренутку. Уколико су фер и уколико су коректни, људи с друге стране можда стекну прилику (тима завршавам, господине председавајући) да се у тој улози нађу. Уколико наступају искључиво негативно и критикују оно што је за грађане и државу добро, бојим се да сами себи ускраћују прилику да се икада о било чему старају поново. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегиница Мајкић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, поднела сам амандман на члан 2. став 1. да се додатно дефинише још један основни појам у Предлогу закона о планском систему Републике Србије.

С обзиром на то да овај закон регулише и средњорочно планирање и управљање системом јавних политика, нужно га је донети и усвојити у дану за гласање, пре свега због тога што у прошлости имамо доста примера лошег планирања и последица које то лоше планирање производи. Тако имамо реформу судства из 2008. године, која је краткорочно можда донела користи Демократској странци али средњорочно, као што планира овај закон, могла је да доведе само до тога да се наруши независност судства и донесу мање квалитетне пресуде.

Такође, имамо један од лоших примера планирања у прошлости – то је 2011. године, када је донет Закон о социјалној заштити. Тим законом су пренете надлежности на локалне самоуправе, тј. дате су им обавезе да финансирају одређене услуге социјалне заштите, али трансфер средстава није пренет на локалне самоуправе. То је исправљено тек 2016. године, пет

година након доношења Закона, када су први трансфери дати локалним самоуправама у Србији.

С друге стране, један од најбољих примера добре јавне политике и доброг планирања јесте стопа инфлације у Републици Србији, која је у последњих пет година стабилна, мала и добро планирана.

Данас имамо примере доброг планирања у многим локалним самоуправама у Србији, које су добро испланираном и рационалном потрошњом и рационализацијом јавне управе довеле до уштеда у буџету и до могућности да се улаже у инфраструктуру и индустријске зоне. Тако је и град Кикинда, из којег ја долазим, управо рационализацијом у трошењу и рационализацијом у јавном сектору дошао до тога да је 2015. године отворена прва индустријска зона у овом граду. Данас, баш због отварања те индустријске зоне, у четири стране фирме ради преко осамсто људи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Колегинице Мајкић, ви сте започели једну тему и ја ћу – мало ће бити чудно пошто сте из владајуће структуре – у једном делу да се сложим с вама. Дакле, све оно што се дешавало у прошлости, ви нисте исправили, али ја ћу да говорим конкретно о једном делу ваше дискусије, а тиче се лоповлука Демократске странке.

Ево, овде седи Александра Јерков, као представник тог режима који је жарио и палио, пљачкао по Србији, остављао људе без посла. То је, у ствари, највећи злочин – прогон људи са радних места, оставите их на улици, нигде ништа немају, немају деца хлеба да једу, ништа. Ево, видим овде, њој је све лепо, куцка поруке, ужива, прима посланичку плату.

Па добро, какве тезге, да оговара, госпођо Радета, то она најбоље зна.

С друге стране, имамо ситуацију да је кључни проблем то што су остале те „жуте“ судије, у највећем делу, у основним судовима. Ја сам говорила... Господине министре, ви то најбоље знате, када сте преузели ресор, видели сте колико је предузећа која су ови из „жутог лоповског предузећа“ отерали у стечај. Сто осамдесет осам је по попису из 2015. године, а можда се то и повећало касније. Можда и ви, председавајући, то знате јер сте члан Одбора за финансије.

Али највећи је проблем то што ништа није могло да се уради са људима које је власт систематски обмањивала, пљачкала. То је заправо почело од 2001. године. Када је дошло дотле, што би народ рекао, да је већ више блата и воде преко главе, људи су морали сами да се сналазе и да траже послове.

Сада, колегинице Мајкић, када се осврћете на ту „жуту“ лоповску страну, морате да имате у виду – пошто претпостављам да је исти проблем код вас у Кикинди као и код многих других колега у градовима Србије – да то њих ништа не дотиче. Њима је најважније како да руше уставни, државни поредак, да слушају налоге Скота и осталих зликоваца са Запада, да што више раде против своје земље и свог народа; да што више измишљају, клевећу и лажу; да оптужују српске јунаке попут нашег председника проф. др Војислава Шешеља – за кога сте сведоци, као и читав српски народ, да се сам борио против зликоваца из Хага – да је ратни злочинац. То чусмо од овог „лоповског предузећа“ и лично из уста Александре Јерков јутрос.

Знате, када ми морамо у таквој атмосфери да водимо скупштинску расправу, поставља се питање шта ви радите и где сте били свих ових година да те лопове процесуирате, да их означите да су издајници, да су радили зло против свог народа и своје државе. А знате, је л' тако, колега Марковићу, Орлићу, да вас даље не прозивам из клупа, да кажете да то чине и даље, да се састају на пријемима са појединим амбасадорима западних земаља, да клевећу свој народ, своју државу, да све раде заједно. Па, да, што каже госпођа Радета, неки иду и у неке, вероватно, хотелске собе и на пријеме и тако даље. Дакле, све то гледате, немо посматрате, и ми сада треба у једној углађеној и финој атмосфери да водимо расправу о закону који у суштини није толико битан за просперитет државе и народа.

Знате, морате јасно да жигошете све оне који су зло за српски народ и српску земљу. Ја ћу то, као и колеге српски радикали, да чиним свуда и на сваком месту, и када се искључе камере и када нисам за скупштинском говорницом. Јер, како год да погледате, а имате стенограме свих седница које смо имали до 2012. године, док су они жарили и харали по Србији, видећете да је остала само пустош. Таквим људима свакога дана то треба понављати како би можда то допрло до њихових мозгова, али не верујем да то икада може да се деси.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Дакле, ниједном речју... Не помишљам да било какву увреду упутим нити вама лично нити било ком посланику или посланици који седе у овој сали, али устајем да подигнем глас против оваквог тона, речника и израза које смо заборавили од деведесетих година наовамо.

Јуче сам позвао министра унутрашњих послова и потпредседника Владе да нам каже, а изашао је у том тренутку из сале, на који начин ће држава реаговати на претње двојици наших колега посланика, претње и угрожавање њихових живота. Нажалост, нико од колегиница и колега није устао и подигао глас против такве врсте претњи.

Данас исто чујемо тон којим се на овакав начин нападају посланице и посланици. Наравно да се присећамо деведесетих година и последица оваквог вербалног насиља над људима у овој скупштини, али и вербалног насиља над свим политичким противницима. То ништа добро није донело, дакле, припадницима других нација, других вера, других политичких опција; то неће донети добро Србији. Ја вас позивам да подигнете глас против оваквог начина и односа према посланицама и посланицима али и према свима онима у Србији који различито мисле.

Видели смо данас и у овим питањима, имате једног председника Општине Параћин, једног јединог из Демократске странке, који је мета и смета управо због тога што је међу 175 председника општина и градова у Србији једини председник општине из Демократске странке. Он је мета и он ће сметати док је председник који успешно води ову скупштину. То говори о тој неспремности и нетрпељивости. Данас говоримо...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају, колега Ћирићу.

ГОРАН ЋИРИЋ: Користићу време посланичке групе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не можете зато што сте добили по основу реплике.

(Наташа Сп. Јовановић: Реплика.)

Немате, колегинице Јовановић, право на реплику.

(Наташа Сп. Јовановић: Имам право на реплику.)

Колега Ћирић је рекао „због оваквог начина говора“ и ви сматрате да имате право на реплику?

Какав је то начин говора, је л' рекао?

(Вјерица Радета: Каково је његово блејање?)

Не можете тако, колегинице Вјерице, да се понашате према колегама.

Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Бићу кратак, господине председавајући, да вас не забринем, јер видим да је данас јако тешко радити када се неки својски труде да услови не буду адекватни за рад.

Пошто је постављено питање, наравно да ми јако добро примећујемо шта је ко радио и какве су му заслуге. Уопште није спорно да је наш став око тога јасан, али сви смо сведоци да се данас у Србији срећемо са том чудном појавом да када се за нешто што је очигледно лоше, што је упадљиво црно, каже „ово не ваља“, „није било у складу са законом“ или „није коректно“, добијамо са друге стране коментаре типа – ма, то је све политички програм, то је све иживљавање ауторитарне већине. Стандардни и класични изговори. Не мало пута ми смо говорили у овој сали колико је представника бившег режима са различитих нивоа власти одговарало по законима ове државе зато што су у нечему очигледно погрешили, и увек смо добијали са друге стране коментар типа – реч је о политичком прогону и ту стварне кривице нема. Да

ли је тако или није, увек треба да суде институције, да ли се ти процеси одвијају како треба, да ли је то у складу с оним што очекују грађани од државе, па опет на крају суд дају сами грађани.

Да се ми залажемо за државу која нема проблем са таквим појавама, која је јасно одређена према криминалу, корупцији и злоупотребама, то је више него јасно. То се, уосталом, види из резултата постигнутих на том плану званичних државних институција; то се види у оценама свих наших међународних партнера који кажу да су наши резултати на том пољу импресивни.

Једна добронамерна порука за све оне који желе да се и данас било шта што је лоше, некоректно или противно закону у Србији оцени као политички прогон – увек нека пођу од себе и нека погледају најпре у своје двориште.

Господину који се данас стара о Општини Параћин може се замерити све оно на шта се реаговало и данас. Није исправно, није коректно, на крају није људски оптуживати сопствену државу – а он је то урадио, чини ми се, у неком плаћеном огласу јуче – за политичка убиства. То се, даме и господо, не ради. Од тога почните, то решите, па да причамо о свему осталом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Наташа Јовановић.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Веровала сам, господине Арсићу, као политичар са вишегодишњим искуством и као неко ко зна да је свака увреда и повреда достојанства Скупштине нешто када треба да реагујете, да ћете то да урадите приликом говора Горана Ћирића. Били сте дужни да заштитите достојанство Скупштине и народних посланика од таквих клевета и лажи које су изговорене у тренутку када је он добио право на реплику.

Помињање деведесетих година, страдање српског народа и сви злочини које смо претрпели од усташких хорди...

(Председавајући: Хоћете само члан да кажете?)

... Све оно што је наш народ морао да поднесе због таквих који подржавају политику западних моћника, који су све урадили да нам растуре земљу, да протерају народ, да људи остану без својих огњишта, а да се притом тај који је говорио не присети свог периода, када му је било веома лепо и када је уживао као директор Поште, уљуљкан у све своје функције...

(Народни посланик Александра Јерков додајује.)

Ја бих вас замолила да овој сподоби тамо кажете да ме не прекида када говорим...

(Председавајући: Колегинице Јовановић, реците коначно који члан Пословника.)

... И када користим своје право као народни посланик.

Ја сам се позвала на чл. 107. и 27. Молим вас да убудуће заштитите достојанство Народне скупштине од таквих који би требало да ћуте, да се покрију ушима и да реч не проговоре због свега лошег што су урадили и народу и држави.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да нисам повредио наведене чланове Пословника.

Да ли желите да се Скупштина изјасни? (Не.)

Право на реплику, народни посланик Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Дакле, ово није реплика на претходно излагање.

Позвали сте управо на анализу и личну одговорност за оно што смо радили. Ево, стојим пред вама са личном одговорношћу за све оно што сам радио од тих деведесетих или средине осамдесетих година када сам започео своју професионалну каријеру.

Мислим да би било најпоштеније да свако од нас стави свој лични живот пред све нас овде и каже шта је радио и где је био. Код свих ових оптужби које смо слушали о „жутом предузећу“, „жутим издајницима“ који сеју локаторе деведесетих година, који позивају на НАТО бомбардовање... А ја вас позивам да кажете где сте били, рецимо, 1999. године.

Био сам деведесетих година у тој политичкој странци која се залагала за мирно решење проблема у СФРЈ – тог мирног политичког решења, нажалост, није било, толико памети није било – али оног тренутка када је наша земља нападнута, 1999. године, као припадник ракетних јединица био сам на Косову и бранио своју земљу и бранио децу у Србији. То је моја одговорност и ја сам поносан на то. Због тога не дозвољавам да било ко оптужује људе из Демократске странке, јер смо ми појединци, јер је било пуно њих на том ратишту 1999. године онако како сам био ја. Било је припадника свих странака, било је оних који нису припадници било које странке, али те људе вређате на овакав начин.

Овакав начин говора и те отровне оптужбе су нас, нажалост, уводили у велике несреће. Ово о чему говорите, стање привреде у Србији, у ствари је последица тих деведесетих година, десетогодишњег ратовања на овом простору, који се тешко опоравља управо због тога, када је свет убрзано напредовао јер то су биле најпродуктивније... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ћирићу.

Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Рекли смо сваки пут, рећи ћемо и сада, и када год треба: ономе ко је учествовао у одбрани земље на било који начин свака част. Али не може „свака част“ онима који су подстрекивали и подржавали оне који су нападали ову земљу. Нека буде на персоналном нивоу, па нека буде за оне који су учествовали у одбрани још једном – свака част. Али ако су делили политичке организације са људима који су били на другој страни

јер су сами тако желели, не могу и они да деле то „свака част“. Свакоме како је сам заслужио. Нема право било ко да се љути, свако је сам себи бирао окружење.

(Горан Ћирић: Где сте ви били?)

Када се прича о „жутом предузећу“, ја цитирам радну групу тог „жутог предузећа“ која је у свом извештају написала да су сами намештали тендере, да су сами намештали конкурсе, да су се сами уграђивали за проценат. У том извештају сами себе називају жутиим лоповима, и немојте на друге да се љутимо. Оно што су сами о себи написали, то им се сада чита гласно.

Када причамо о отровном односу и не знам каквом вербалном реторичком наступу, мало пре сам казао, отров у Србији данас може да се пронађе врло јасно када неко, рецимо, у таблоиду попут листа „Данас“ закупи од пара своје локалне самоуправе, за коју на сва уста кука да пара нема, да грца у немаштини јер је „зла маћеха“ Србија кињи и не да јој новац, иако то није истина, од тих пара које нема узме па закупи целу страну да сам себе рекламира. Хајде што то ради, можда то донесе неку корист за ту локалну самоуправу, чисто сумњам, али можда, само у теорији, а онда потроши целу целцијату страну за бруталне оптужбе на рачун сопствене државе. Шта је ако није отров, шта је ако није бруталан однос према држави када неко узме и у том плаћеном огласу каже „Данас у Србији спроводе политичка убиства“? На шта то личи? То не само да је ноторна неистина, то је људска срамота.

Кажем још једном, у свом дворишту да се почисти па да причамо о чему год ко хоће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По ком основу се јављате, господине Ћирићу?
(Горан Ћирић: Реплика.)

Он је спомињао председника Општине Параћин који је државним новцем платио оглас, чланак који је причао против државе.

Још вам је рекао – свака вам част што сте били учесник у рату. Ви сте њега питали где је био он. Имао је шеснаест година. Тада је имао шеснаест година, срећа његова. Ја му не желим да има искуства из рата која имамо ви и ја.

Идемо даље по амандманима.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Јован Палалић.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Поштовани потпредседниче, господине министре, даме и господо народни посланици, нови закони се доносе да би се поправило затечено стање и унапредио живот грађана и заиста је потпуно нејасно зашто овде данима слушамо зашто посланици наше посланичке

групе износе све оно што је било лоше у појединим областима јавних политика које су вођене у претходном периоду. Па то је својеврсна евалуација лошег стања које је наслеђено и које мора да се мења новим законом и новим јавним политикама.

Једна од најважнијих ствари, која сасвим сигурно даје допринос усвајањем овог закона, јесте не само дефинисање како се доносе јавне политике, не само евалуација јавних политика, него координација јавних политика. Само координација јавних политика на нивоу државе моћи ће да обезбеди јаку, стабилну и ефикасну државу која ће на најбољи начин штитити државне и националне интересе. Нажалост, у претходном периоду не да нисмо били сведоци тога, него смо имали сасвим супротно – разградњу државе и примере како смо се брукали пред светом и како се у оквиру једне исте владе водила различита и катастрофална национална политика.

Ових дана се много говорило о Косову. Навешћу један пример који буквално говори колико је овај закон битан и како је у претходном периоду рађено тако да смо се пред лицем света брукали јер смо у оквиру једне исте владе имали две различите политике. Министар спољних послова у то време, Вук Јеремић, поднео је једну резолуцију Уједињеним нацијама за коју је у оквиру УН, по тадашњим сазнањима, обезбеђена подршка, да би пре гласања председник Републике, једне те исте владе, наложио да се та резолуција повуче како би се одлучивање о Косову из Уједињених нација изместило у Европску унију, а катастрофалних последица тога смо и данас свесни. Шта смо могли очекивати када у оквиру једне владе имамо две различите јавне политике, некоординисану политику и бруку пред међународном јавношћу?

Управо они који су желели да имамо подељену, слабу владу данас нам говоре како је јака власт и јака влада нешто недемократско и како имати јаку владу у Србији није демократија. А уживали су и водили су политику против интереса Србије када смо имали слабу владу, када смо имали подељену владу, тада им је таква влада највише одговарала.

Овај закон омогућује координацију јавних политика, јаку државну политику, стабилну владу, ефикасну владу која ће, сасвим сигурно, чувати државне и националне интересе и водити независну, суверену и самосталну политику. Таква политика се данас у Србији води, а овај закон ће у наредном периоду још више да је унапреди.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Михаило Јокић.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: У оквиру свог амандмана ћу да говорим о средњорочном планирању и његовом значају. На примеру једног ваљевског

предузећа, а то је Ваљевска пивара, отворићу један проблем о коме, мислим, у будућности треба да разговарамо.

Средњорочно планирање је неопходно и због глобализације, о чему смо говорили, и због бржег економског развоја, због веће ефикасности. То средњорочно планирање већ примењује Ваљевска пивара у периоду од 2013. до 2017. године. У том периоду од четири године лични доходи у Ваљевској пивари повећани су за 40%. Ваљевска пивара је у буџет Републике Србије уплатила 1.900.000.000; 1.059.000.000 уплатила је само за акцизе. Ваљевска пивара је била приватизована 2000. године, а после тога опљачкана па уведена у стечај и после тога постала државно предузеће. Као државно предузеће од 2013. године, средњорочним планирањем, са 205 радника, Ваљевска пивара је данас понос и стуб ваљевске привреде.

Зашто говорим данас о Ваљевској пивари и том планирању? Зато што је Ваљевска пивара направила план развоја за будуће четири године, за период од 2018. до 2021. године, где ће раст производње бити са индексом 117, раст трошкова са индексом 112, добит ће имати индекс 265. Сад постављам једно питање. Ваљевска пивара се налази на списку предузећа која треба приватизовати у будућем периоду.

Ја као посланик сматрам да Ваљевска пивара, ако овако послује, с овим резултатима, не треба да буде приватизована и да треба да остане власништво државе. То моје мишљење дели и већина Ваљеваца. Ваљевска пивара је, са овим показатељима о којима говорим, кредитно способна, и уз помоћ државе, да прошири своје капацитете.

Оно што Ваљевска пивара данас својим пословањем пружа на културном, спортском пољу, колико помаже све организације у Ваљеви, то неће урадити ниједан приватник, у то сам уверен. Чак ни овај човек који је данас први човек Пиваре, сутра, када би Пивара била његова, част њему, не би радио то што ради сада.

Кажем, то су импозантни резултати и треба размислити добро о путу којим идемо. Господо, да ли све мора да буде приватно? Тврдим и могу да докажем, ево доказа из Ваљева да када је држава власник а имате способне људе, да је то још боља варијанта него приватна. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ненад Митровић.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштовани председавајући, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, на Предлог закона о планском систему Републике Србије поднео сам амандман на члан 2. У члану 2. став 1. Предлога закона додаје се тачка 18) – ефикасност

планирања. Амандманом се додатно дефинишу основни појмови Предлога закона.

Стабилност курса динара проистиче, пре свега, из политичке и финансијске стабилности, на основу чега можемо рачунати на нове инвестиције и нова радна места. Предложеним законом о планском систему Републике Србије можемо да рачунамо на равномерни и одрживи развој у одређеним областима. Гарант за ово су учесници у планском систему који утврђују јавне политике. Усвајањем докумената јавних политика учесници су Народна скупштина, Влада Републике Србије и органи локалне власти у складу са својом надлежношћу.

Поред тога што имамо координисано планирање јавних политика, имамо и механизам који се односи на контролу спровођења јавних политика кроз контролу спровођења средњорочних планова, али и кроз прописивање обавезе извештавања о спровођењу средњорочних планова од стране надлежних органа за спровођење контролних мера или активности из докумената јавних политика. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Кривокапић.

Изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, поднео сам амандман 2. на члан 2. овог закона којим се додаје тачка 18) која гласи – ефикасност планирања, односно планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије, с посебним тежиштем на неразвијеним општинама. У тачкама од 1) до 17) детаљно су дефинисани изрази који се користе у овом закону. Како бих образложио свој амандман и колико је битно да се додатно дефинише израз „ефикасност планирања“, покушаћу то да објасним кроз суштину и битност самог планирања и свега што из планирања произилази.

Да не бисмо дошли су ситуацију да се питамо у чему је грешка, зашто се ствари никад не одвијају по плану, претходно морамо да се планирањем фокусирамо на будућност; на тај начин ћемо брже одговорати на промене у окружењу. Да би плански систем био ефикасан, треба да се испоштују одређена правила: сваки појединац треба да буде ангажован у процесу планирања; затим, план треба да обезбеди ресурсе како би се задовољиле будуће потребе; планирање мора да буде континуиран процес и, на крају, планирање и сам плански систем треба да задовољава потребе у будућности, уз уважавање тренутног стања.

Претходна власт није спознала значај и суштину многих ствари, па и самог планског система, јер озбиљно вођење државе није маштање, сањарење о томе шта ћемо урадити у наредном периоду, већ одлучивање о томе шта ћемо радити данас у намери да остваримо циљеве сутра.

Држава може највише уштедети уколико добро планира, има добар плански систем, јер ће јој то обезбедити да мање инвестира у ресурсе неопходне за остваривање свеукупних резултата. Можемо слободно рећи да је плански систем временско огледало намера у развоју и напредовању државе, које ће једнако послужити грађанима, евентуалним инвеститорима и кредиторима, што за позитиван резултат има свеукупни развој саме државе а свакако и неразвијених општина. Ефикасност планирања директно проистиче из доброг планирања. Плански систем је ефикасан ако остварује своју сврху, која се не мери само временом или утрошеним средствима.

Имајући у виду све напред наведено, морам да нагласим да је у члану 2. тачкама од 1) до 17) детаљно дефинисано значење израза из овог закона, али је потребно додатно дефинисати ефикасност планирања у циљу свеукупног развоја Републике Србије, са посебним тежиштем на неразвијеним општинама, што је врло битно. Зато сам, пажљиво анализирајући поменуте тачке, предложио амандман којим се члан 2. допуњује тачком 18). Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Орлићу, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Па и ефикасност као аспект је, наравно, веома важна када је реч о поступању у домену израде стратешких докумената, планова, програма, али и приликом реализације тих стратешких планова.

Оно што је данас реалност у Србији, даме и господо, апсолутно више нико не може да негира. Дакле, озбиљан, плански, систематичан приступ, између осталог, довео је до тога да ми заиста више немамо никакву тешкоћу, напротив, са лакоћом одговарамо на сва питања која се тичу запослености, отворених нових предузећа, формираних нових радних места. Некада су се критичари свега и свачега против дефакто остварених резултата на том плану борили негацијом, говорили да нема нових фабрика, говорили да нема нових погона. Пошто је то данас толико очигледно да је потпуно комично негирати их, прешли су на неки нови приступ па су кренули са темама попут – то су лоши послови, то су јефтине послови, то су неквалитетни послови.

Долазимо до тачке када држава озбиљним и одговорним поступањем не само да привлачи послове који подразумевају неку врсту мануелног стварања већ и оне који су сложенији по својој структури, до врхунских

послова. Говорили смо овде о сјајним примерима попут оних који у ИТ сектору носе просечне нето плате од седамсто, осамсто, хиљаду, хиљаду и по евра, дошли смо до феноменалне ситуације. Данас нас ти исти оптужују да ни ту не радимо како треба јер не треба ни такве послове да подржавамо зато што, замислите сада ту тезу, на тај начин чинимо рад скупљим те уништавамо конкуренцију на тржишту рада! Они којима су пуна уста вајкања „зашто су плате мале“, данас тврде „треба плате да буду што мање, не смеју да буду велике“. Што би рекли – како год да окренеш, не ваља.

Срећом по Србију, Србија јако добро зна шта је за њу добро, Србија јако добро зна шта је за њу корисно, па због тога и подржава оне који су у стању да Србији посао обезбеде – у свим могућим форматима и у броју од 170.000 потпуно нових радних места, што је нешто што данас апсолутно нико озбиљан не може да негира. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегиница Томашевић Дамњановић.

Изволите.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, поднела сам амандман на члан 2. Предлога закона о планском систему Републике Србије који се односи на ефикасност планирања, с освртом на унапређивање правосудних институција.

Разлог за доношење овог закона јесте потреба да се успостави ефикасан, транспарентан, координисан и реалистичан систем планирања Републике Србије, аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе, који покрива све кључне аспекте социјалне и економске развојне политике и регионалног и просторног развоја, уз оптимално коришћење буџетских средстава, обезбеђење одрживог раста и развоја Републике Србије, укључујући аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, као и ефикасно спровођење процеса приступања Европској унији.

Предлогом закона прописује се и обавеза спровођења анализе ефеката јавних политика приликом израде свих докумената јавних политика и повезивање тог процеса са процесом анализе ефеката прописа када се мере јавних политика спроводе путем прописа. Такав систем обезбеђује усклађивање правног оквира за пословање и живот грађана, односно обезбеђује се ефикасан плански систем и повољан регулаторни оквир за развој друштва.

За живот грађана и за развој друштва потребно је побољшање квалитета и ефикасности правде, јачање независности и одговорности правосуђа у циљу јачања владавине права, демократије, правне сигурности, приближавање правде грађанима и враћање поверења грађана у правосудни систем. Србија је на том плану урадила много, али свакако је потребно још много урадити када су у питању наслеђени проблеми у правосуђу, јер када имате ситуацију да је бивши режим поставио све тужиоце и судије у, тобоже, реформи правосуђа, проблеми неефикасности и политичког утицаја на правосуђе неминовни су.

Зато понављам, потребно је још много да радимо како бисмо добили правосудни систем у коме су правосудне институције и носиоци правосудних функција у свом раду ослобођени сваког недозвољеног утицаја и притисака који би ометали остваривање правде, а ја верујем да ће Србија, на челу са председником Александром Вучићем и овом владом, у томе и успети. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Колега Јоловићу, изволите.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, овим амандманом допуњује се члан 2. став 1. Предлога закона о планском систему Републике Србије. Наиме, у члану 2. овог предлога закона образложено је значење свих појмова који се јављају при изради одређених планских докумената, а све у циљу развоја Републике Србије.

Поред дефинисања значења јавне политике, планског система, учесника у планском систему који утврђују јавне политике, управљања системом јавних политика, координације јавних политика, анализе ефеката, праћења спровођења јавних политика, вредновања учинка јавних политика, извештавања о реализацији и постигнутим учинцима, општих и посебних циљева јавне политике, као и ефеката и показатеља учинка, веома је битно сагледати ефикасност планирања.

Како је планирање процес који укључује избор задатака и циљева, те акције за њихово остваривање и захтева одлучивање, односно избор између будућих смерова деловања, бити успешан тј. ефикасан у планирању услов је за поновно организовање процеса планирања.

Град Нови Пазар је препознао значај доношења развојних и других планских докумената и руководство Града интензивно ради на томе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Горан Ћирић.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Могли бисмо да подржимо овај амандман, уз пар додатних питања за предлагача амандмана и присутног министра Ђорђевића.

Дакле, ви овде предлагате: „Ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на бољи приступ економским ресурсима“.

Слажем се, потребно је имати бољи приступ економским ресурсима и начину на који ће се експлоатисати. То је питање и за вас и за господина министра.

У овој скупштини 2011. године усвојен је Закон о јавној својини. Суштина политичке одлуке и политике код усвајања овог закона била је враћање имовине градовима, општинама, локалним самоуправама и јавним предузећима, а циљ тог закона је ефикасније управљање управо тим економским ресурсима, том имовином. Дакле, 2011. године је била та нека претходна већина. Године 2014, после три године, по истеку рока од три године за примену тог закона, продужен је тај рок и самим тим верификована политика, јавна политика о враћању имовине и упису имовине и локалних самоуправа, градова, општина и јавних предузећа. То је био предуслов за будућу коопоративизацију, за начин на који ће јавна предузећа бити ефикаснија, али и за локалне самоуправе, које треба да се баве не само комуналним пословима него и подстицајем локалног економског развоја. Упис имовине је предуслов за подстицај локалног економског развоја.

После три године поново продужетак рока и поново потврда ове већине. Дакле, ова већина је поново потврдила тај закон и јавну политику враћања имовине. Сада је питање – због чега доносимо те одлуке (и за предлагача амандмана), шта је онда став да Влада сада доноси закључке којим даје препоруке локалним самоуправама за враћање те имовине држави, а Влада Републике Србије је кроз ову већину и кроз њене предлоге о продужењу рокова потврдила да је то потребно? Дакле, то јесте нешто што је у контрадикторном односу. Мене ту ваше објашњење интересује. И, наравно, видите да се ради о овом актуелном тренутку за пренос имовине Аеродрома Ниш.

Још једно питање у вези с тим за министра овде присутног, јер треба искористити прилику да разјаснимо управо те ствари. Питање је – због чега није основано јавно предузеће аеродроми Србије, већ Аеродроми Србије д.о.о.? Дакле, очигледно је идеја... Можете да видите увидом у АПР и регистрацију да је формирано предузеће Аеродроми Србије д.о.о., дакле, деоничарско друштво а не јавно предузеће аеродроми Србије.

Подсетићу вас на члан 7. Закона о јавним предузећима, који каже да услове за обављање делатности од општег интереса по члану 7. испуњавају јавно предузеће, друштво капитала и предузетник из члана 3. овог закона, тј. могу да отпочну обављање делатности од општег интереса када надлежни

државни орган, односно ималац јавних овлашћења, у складу са законом, утврди да су испуњени услови за обављање те делатности у погледу: техничке опремљености, кадровске оспособљености, безбедности и здравља на раду, заштите и унапређења животне средине и других услова прописаних законом.

Аеродроми Србије д.о.о. нису технички опремљени (нема те опреме) и кадровски оспособљени (имају два запослена у овом тренутку) и не испуњавају ове услове, јер ћемо се сложити да се овде ради о делатности од општег јавног интереса.

Шта имамо у овом случају? Када спојимо тај однос политика о јавној својини и примене Закона о јавној својини, неку вредност која може апроксимативно да се процени на педесетак милиона евра, вредност Аеродрома са лиценцама, са свим дозволама које су потребне, преноси се, уколико се донесе оваква одлука, на Аеродроме Србије д.о.о. Дакле, питање је где је ту јавни интерес и шта ви мислите о том вашем приступу и приступу Владе, начину на који ће се пренети имовина?

Иначе, разговарали смо о томе и волео бих да чујем ваш став, јер су стално примедбе – па добро, ви критикујете, немате никаквих предлога. Поновићу оно у шта заиста искрено верујем, и то јесте политика Демократске странке, а то је став да инфраструктуру – не само аеродромску инфраструктуру, јер Аеродром „Никола Тесла“, Аеродром Ниш и „Морава“ јесу инфраструктура, а операције и летови су и „Ер Србије“ и лоукост компанија над том инфраструктуром – не треба приватизовати до износа изнад 51%, да држава треба увек да остане већински власник. Може да се уведе организација по угледу на многе европске аеродроме, али држава је већински власник, у највећем делу, тих европских аеродрома (локалне самоуправе и држава), али са преко 50% у управљању том инфраструктуром и подстицају операција и конкуренције на тим аеродромима. Управо резултат Аеродрома Ниш показује развијену конкуренцију, јефтину услугу и нешто што јесте јавни интерес, а то су јефтине авио-карте и могућност путовања из Ниша и према Нишу.

Дакле, молио бих вас да ми, као што ће предлагач овог амандмана дати додатне аргументе и одговоре на ове наше дилеме, и ви, господине министре, кажете шта је ваш став у том смислу јавних политика везаних за јавну својину и примену Закона о јавној својини, али и због чега се јавно предузеће и имовина једног града преноси на деоничарско друштво, а процес преноса није у складу са Законом о јавним предузећима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Михаило Јокић.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Морам да се осврнем на ово последње излагање. Морам да се обратим директно, немојте се љутити, господине Ћирићу, не

знам да ли сте правник или економиста, али ако говорите о томе да ли аеродром у Нишу треба да буде под ингеренцијом Републике или Града Ниша, морате овде да изађете са цифрама, са подацима које су финансијске могућности Града Ниша да улаже у тај аеродром, који се мора развијати. Аеродром није покретна имовина која ће из Ниша бити пренета у Београд. Ствар је у томе да је то објекат који се мора усавршавати и развијати, у који се мора улагати.

Може ли својим финансијским могућностима, према свом буџету, према свом пословању, Град Ниш да то уради или не може? То је интерес Србије. Изађите са подацима и докажете да је то могуће. Ако је то могуће, и ако са тим буџетом и тренутним финансијским стањем у коме се налази Град Ниш може да издвоји толико и толико средстава колико је потребно Аеродрому Ниш, ја ћу први да гласам да он буде и остане у Нишу. А овако причати дескриптивно и описивати, то је само губљење време и политичарење. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Горан Ћирић.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Мени се свиђа овакав начин разговора. Мислим да то може да буде продуктивно да бисмо разјаснили, да бисмо отворили сва питања. Овде је много отворених питања, јер немамо пред собом све уговоре, који очигледно утичу на ову врсту одлуке. Али оно што знам, то је нешто и у вези с овим законом о коме говоримо, дакле, директно је о овој теми.

Па, представници локалне самоуправе Града Ниша, чијој већини не припадам ја него су то ваше колегинице и колеге у политичком смислу, донели су одлуку. Ваш колега је, чини ми се, председник Скупштине града Ниша, он води ту скупштину која је пре два месеца изгласала средњорочни план развоја Аеродрома Ниш, у коме се дефинисало, пре само два месеца, да од 2018. до 2028. године нишки аеродром расте, ради профитабилно, самостално и могуће је улагати из сопствених средстава. То је одлука Скупштине града Ниша од пре два месеца, то је плански документ и политика локалне самоуправе Града Ниша, ваших колегиница и колега, мојих суграђана. Позивам вас да поштујемо право локалних самоуправа да одлучују о томе.

Онда имате апсурдну ситуацију да после само петнаестак дана добију овакав закључак Владе. Сада треба донети потпуно супротно решење у којем ће рећи – не, нисмо способни, погрешно смо гласали, Аеродром Ниш није оспособљен за тако нешто.

Што се тиче улагања, мислим да је то исто важно рећи. Дакле, и нама је потребно пуно информација. Нека уђе ДРИ и нека утврди све нивое улагања у Аеродром Ниш да бисмо имали потпуне параметре о његовој

вредности, ко је колико улагао, колико Град, колика је укупна вредност и шта је структура капитала и вредност тога. Зато говорим о Закону о јавној својини.

СМАТСА, агенција независна од Владе, већ је донела своје одлуке. Пре шест месеци усвојено је такође на Скупштини града Ниша да ће улагати у торањ у Нишу 13.000.000 евра. Дакле, независно од буџета Републике Србије. То су информације.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реплика?

(Владимир Орлић: Може и по амандману.)

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Само једна напомена. Нису ствари толико компликоване колико можда делују. Одлука Града увек може да се упореди са информацијама и управо тим цифрама које је колега Јокић поменуо. Дакле, једноставно је, не треба ту не знам колико математике да се утврди, на основу онога чиме располаже Град, да ли је то чиме располаже Град довољно да покрије десетине милиона улагања. Ми смо причали о томе овде и није ништа спорно и нејасно, није ни под каквом маглом, десетине милиона планира Република да уложи у Аеродром. Да ли је то нешто ...

(Горан Ћирић: Евра?)

... Евра, тако је. Да ли је то нешто што може да уради Град? Сви знају како гласи одговор. Почните од тога и све ће надаље бити апсолутно јасно.

На тему оних оптужби да неко нешто хоће намерно да уруши, сроза или шта већ, колико год с једне стране деловало неразумно да га је неко намерно подизао, својски се трудио да успешно ради, а хоће да уради све потпуно супротно, једноставна логика да неко то хоће да уради, за шта се данас оптужује Република Србија, најлакше решење би било – не дирај ништа, остави га тамо, и онда се под изговором да Ниш нема пара све руши само од себе, у хипотетичкој ситуацији, наравно. А када радимо све супротно од тога, колико треба рачунања или, просто, само мало искрености да се закључи како гласи истина? Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Горан Ћирић, по амандману.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Свестан сам тога да не бих добио реплику свакако. Хоћу да разјасним ово јер мислим да је ово цивилизован дијалог и да је потребно чути аргументе.

Најављујете да Република жели да уложи десетак милиона евра, а ја сам вам већ рекао шта је потребно сада од улагања нишком аеродрому. Потребан је торањ због безбедности и потребно је светло које ће обезбедити слетања у условима магле. Процена је тринаест милиона евра. Та средства су издвојена из агенције СМАТСА у свим плановима, кроз већ усвојени план и

кредитирање Европске банке за реконструкцију и развој. То је та инфраструктура и оно што је потребно улагати у нишки аеродром.

Чак и да је потребно да Република улаже, а мислим да није, јер то може да се види управо из ових анализа и потпуног приступа јавности свим овим информацијама...

Чекајте, причали смо о ИТ сектору и спремности за субвенције. Најављивали су долазак једне велике ИТ компаније, да не помињем име, и обећане субвенције од 9,5 милиона евра, приватној компанији, 19.000 евра по запосленом у ИТ сектору. Многи из ИТ сектора и кластера у Србији су реаговали на то и рекли да то неће бити ново запошљавање него узимање готових, најбољих кадрова из њихових фирми и слабљење потенцијала ИТ сектора Србије. Значи, ту смо спремни девет и по милиона евра инвестиција у приватну компанију, а с друге стране, услов за Град Ниш и било које улагање на том нивоу од девет и по милиона евра или десет милиона евра је тај – пренесите имовину у вредности од педесет милиона евра, јер је то предуслов, на другачији начин не дам паре.

О томе треба да размишљамо сви заједно и да мислимо на који начин онда подстичемо људе на локалном нивоу, и у Ваљевоу, и у Нишу, и у Суботици и у Новом Саду, наравно у Београду, на који начин подстичемо њихов ентузијазам да размишљају о својој будућности, о својој перспективи, да размишљају о планским документима. Донесу управо овакве планске документе пре два месеца, а ви им онда кажете после седам дана – више не важи, то што сте планирали окачите мачку о реп и донесите ову одлуку о преносу имовине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић, право на реплику.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Занимљиво, даме и господо, како у анализи од почетних двадесетак милиона у року од два – два и по минута дођосмо на десетак. Не можемо тако, морамо озбиљно од самог почетка до самог краја. Велике су разлике у питању. Та разлика коју неко направи као вербални маневар већ иха-хај превазилази оно што би, на пример, Град Ниш могао да издржи. Дакле, само једна грешка у једној реченици или мало простора да се звучи убедљивије већ превазилази све оно што би Град могао да поднесе сам, ако причамо о томе да подноси сам.

Контролни торањ, писта и терминал, ми о десетинама милиона евра причамо. Ако се сложимо да то Град не може, ако се сложимо да то без Републике не може, шта је још спорно? Шта је онда спорно да ли ће неко од људи, причало се о томе ових дана, који су запослени на Аеродрому, око Аеродрома, пружају различите врсте услуга... Шта ће се у њиховом животу променити уколико се о нечему формално стара Република? Остаје ту где је

било и сви ће путници ићи тамо где су ишли, сви ће одседати тамо где су одседали и превозити се како су се превозили. Како ће то утицати на животе људи у Нишу или у околини тог града? Неће никако.

Дакле, реч је о класичној политичкој игри на тему нечега што би требало да звучи страшно, а све је само не страшно. Напротив, добро је, корисно и лепо је. Хоће држава да уложи данас, богу хвала, за разлику од оних времена која не волите да помињемо, али морамо да их помињемо зато што много опомињу. Данас, богу хвала, у односу на та времена, има одакле. То је ваљда добро.

Још једном, када већ бирамо аргументе, хајде нека бар буду такви да у њима има неке логике и неке нити концизног. Не можемо да причамо да је лоше када су плате мале, а да нападамо када држава даје подршку програмима где су плате велике. Не можемо да тражимо да се нешто развија и приходује, на пример аеродром у Нишу, а да причамо да му је врхунско достигнуће да буде најјефтинији на свету. Морамо да се одлучимо, ако ћемо озбиљно. Ако нећемо озбиљно, онда, тиме завршавам, заборављамо на десетине милиона у реплици од два минута. Хвала лепо.

(Горан Ћирић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, господине Ћирићу.

Реч има министар Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Имам само једну сугестију за колегу Орлића, односно две примедбе на ваше излагање.

Прва ствар, заборавили сте да кажете да је СМАТСА државна институција и да држава преко СМАТСА улаже те паре, о чему је причао посланик. Значи, Србија жели да улаже десет милиона, тачно је. Тачно је да СМАТСА треба да изгради, али то је држава Србија. Тачно је и да држава Србија то нигде не води, то остаје граду Нишу.

Са још једном чињеницом се не слажем са вама. Имаће то и те каквих ефеката на град Ниш, јер жеља државе Србије јесте да запосли и да повећа број путника. То значи да ће грађани Ниша добити нови посао на Аеродрому Ниш, да ће добити квалитетнију услугу и да ће бити богатији за један модеран аеродром, који ће бити раме уз раме са београдским аеродромом и помоћи да Србија буде још боља и конкурентнија и да привучемо још страних инвеститора.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Драгишић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Ефикасност планирања и реализација планова је оно што је једна од основних карактеристика Владе Републике Србије. Можда је по својој територији Србија међу мањим земљама у Европи, међутим, када кренете од Палићког језера кроз Војводину преко Фрушке горе, па уђете у Шумадију, Мачву, преко Златибора и Копаоника, одете јужно у Ниш, Пирот, Врање и дођете до Цркве Светог архангела Михаила на улазу у Призрен, онда схватите колико смо ми једна велика земља богата традицијом и културом.

Фасцинирана сам пожртвовањем Владе Републике Србије да паралелно улаже у многе од ових неразвијених делова у Србији. Свакодневно смо сведоци да ниче оно што је инфраструктурно недостајало. Како Влада улаже у главни град Републике, тако и у ове мање средине.

На исти начин Град Зрењанин није заборавио села у својој општини. Након реконструкције трга у центру града, који је Зрењанин свакако улепшао, своје снаге преоријентисали смо на уређење трга у селу Меленци. Честитамо овом приликом Савету Месне заједнице Меленци, који је поднео иницијативу да би се кренуло са реконструкцијом. Овај пројекат је вредности десет милиона динара. Меленци су, иначе, највеће село у општини Зрењанин, са 6.000 становника, и оно што га краси јесте лековита бања Русанда.

Сходно свему поменутом подносим амандман који ће ближе дефинисати ефикасност пословања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, појмови који се користе у предложеном закону са прецизним значењем утврђени су у одредби члана 2. закона. Предложеним амандманом допуњује се члан 2. тако што се додаје тачка 18) која гласи – ефикасност планирања, са значењем планирања у циљу свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на права расељених лица.

Република Србија континуирано више од две деценије ради на решавању проблема лица која су морала да напусте своје домове током сукоба на простору бивше Југославије и активно ствара услове за квалитетан, достојанствен и сигуран живот избеглица и интерно расељених лица у Републици Србији и активно помаже повратак у место порекла. Влада Републике Србије је посвећена проналажењу трајних решења ове осетљиве категорије лица, уз поштовање права сваког појединца на избор. Проблеми са којима се суочавају избегла и расељена лица манифестују се у свим сферама живота, а најизраженији су у области решавања стамбених потреба,

статусних питања, запошљавања, остваривања права из пензијског, здравственог, социјалног осигурања и друго.

Када је у питању решавање стамбених потреба, у протеклом периоду Влада Републике Србије, уз подршку међународне заједнице, обезбедила је преко петнаест различитих стамбених решења путем којих је збринуто преко 50.000 лица. Пројекти решавања стамбених потреба укључивали су изградњу стамбених јединица, доделу помоћи за куповину сеоских домаћинстава, доделу пакета грађевинског материјала и монтажне куће.

Највећи део досад реализованих пројеката изградње стамбених јединица био је намењен решавању стамбеног питања лица из колективних центара, а у функцији њиховог затварања. Избеглице и расељена лица која живе у лошим условима, у приватном смештају и у тзв. незваничним колективним центрима због ограничених средстава били су у мањој мери обухваћени програмом подршке за решавање стамбених питања, и то углавном путем програма доделе грађевинског материјала и куповине сеоских домаћинстава са окућницом.

Посебно треба истаћи да је локална самоуправа важан ослонац и активан учесник у процесима локалне интеграције избеглица и расељених лица. Јединице локалне самоуправе које су укључене у пројекат стамбене изградње учествују и доделом грађевинског земљишта без накнаде, обезбеђивањем примарне комуналне инфраструктуре и одустајањем од наплате различитих локалних такси и доприноса. Велики број јединица локалне самоуправе и даље показује мотивисаност за учешће у пројектима локалне интеграције. Више од 137 што градских што општинских скупштина усвојило је локалне акционе планове за унапређење положаја избеглица и расељених лица и добило финансијску подршку Комесаријата за избеглице и миграције за реализацију активности предвиђених циљевима у наведеним плановима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Компировић, изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, подносим амандман на Предлог закона о планском систему Републике Србије. У члану 2. став 1. Предлога закона додаје се тачка 18) која гласи: „Ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије с посебним освртом на унапређење правосуђа“.

Србија ради на унапређењу правосуђа и правосудних институција, а у прилог томе говори чињеница да је кроз пројекат унапређења ефикасности

правосуђа преполовљен број предмета у нашим судовима. Нови Закон о извршењу и обезбеђењу, који је усвојен 2015. године а почео да се примењује 1. јула 2016. године, допринео је да значајан број предмета приведемо крају. Успели су да се за осамнаест месеци смањи број извршних предмета са 1,4 милиона на 655.000, у 30 судава широм земље.

Овај пројекат је један од значајних аспеката правосудне реформе, а то је унапређење ефикасности правосудног система, чиме су остварени циљеви. Систем је постао ефикаснији, а велики број грађана добио је прилику да реши своје предмете. Држава је показала спремност да одговори на изазове и захтеве грађана за поштовање владавине права, независан, непристрастан и одговоран правосудни систем. Значи, градимо ефикаснији правосудни систем и бољи пословни амбијент за брже решавање спорова и одлучну борбу против корупције. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Колега Петковићу, изволите.

ВЛАДИМИР ПЕТКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. став 1. Предлога закона о планском систему, где се додаје тачка 18).

Предложеним законом уређује се плански систем Републике Србије, односно управљање системом јавних политика и средњорочно планирање, врсте и садржина планских докумената које у складу са својим надлежностима предлажу, усвајају и спроводе учесници у планском систему, међусобна усклађеност планских докумената, поступак утврђивања и спровођења јавних политика и обавеза извештавања о спровођењу планских докумената, као и сходна примена обавезе спровођења анализе ефеката на прописе и на вредновање учинка истих.

Сведоци смо да је дигитализација пословања тема о којој се све више говори. Сви се слажу да је то веома битна ставка, да доноси велике предности, а посебно уштеде, али већина размишљања на ту тему своди се на то да омогући лакше функционисање опште јавности без уласка у то да ли је тако схваћена дигитализација довољна, као и шта је потребно да би она била смислена и ефикасна. Да би дигитализација била комплетна, односно свеобухватна, битно је постојање шире перспективе, а суштина једног свеобухватног приступа одражава се кроз једну мисао – да бисмо боље опслужили потребе грађана и целокупног друштва, морамо унапредити и додатно убрзати процес дигитализације.

Сложићемо се да је дигитализација присутна у свим сферама друштва – како у економији, тако и у привреди, индустрији, просвети,

здравству, школству, па и код нас овде данас у Парламенту и Дому Народне скупштине Републике Србије.

Посебно ћу истаћи да ћемо на сваки начин пружити подршку председнику Републике Александру Вучићу и Влади Републике Србије у даљем наставку у процесу дигитализације целокупног друштва Републике Србије. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Колегинице Турк, изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Уважени министре, даме и господо посланици, поднела сам амандман на члан 2. закона о планском систему који за циљ има додатно дефинисање појмова који су употребљени у овом предлогу.

Уколико говоримо о креирању јавних политика, заиста морамо овом процесу да приступимо систематски и тако што ћемо обухватити све области и обратити пажњу на све регионе и округе и равномерно уложити у њих.

Оно што је било неопходно јесте да Република припреми предуслове као што су политичка и економска стабилност. Чињеница је да је Србија у овом процесу који је спровела заиста препозната и ужива велики углед у свету; наши резултати су свуда признати и цене се. Увелико се ради на усклађивању нашег законодавства са тековинама ЕУ и на спровођењу реформи које имамо у нашој земљи у протеклих неколико година.

Веома је било важно припремити услове како би инвеститори препознали да је наша земља повољан амбијент за улагање и да смо спремни да развијамо нашу привреду и отварамо радна места. Опремају се индустријске зоне у свим крајевима наше земље али се истовремено ради на припремању инфраструктуре, која је заиста била запуштена и недостајала у многим крајевима. Акценат је управо на неразвијеним подручјима, на оним деловима наше земље у којима су годинама само затварани погони и радна места, у којима су се објекти урушавали а системи били неефикасни, застарели и превазиђени.

Конкретно, у Трстенику се заиста у овом моменту много улаже од стране Републике, и то је оно што нам је недостајало. Само у овом моменту се изводе радови на три школе у вредности од 70.000.000 динара. До краја године ћемо имати још две. Улаже се у објекте, вртиће, регионалне путеве, тренутно преко 25.000.000 динара. Сама индустријска зона... Стекли су се услови да је опремимо и припремимо за инвеститоре. Претходна власт није имала воље или умећа или способности да уопште реши проблем имовинских односа, а камоли било шта друго.

Сада желимо да, у договору са нашим грађанима, радимо по приоритетима, читаве године, да добро сарађујемо са Владом Републике

Србије и обезбедимо све оно што је недостајало. Лако је радити стихијски, у предизборној кампањи, задуживши општину за неколико стотина милиона динара. Ми желимо да радимо сваке године, целе године и да управо заједно са нашим грађанима креирамо политику, како би то свима било на корист и како бисмо могли да се развијамо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Колега Лакетићу, изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, уважене колеге народни посланици, лично сматрам да најзначајнији елемент за сваку државу представља адекватно планирање. Предложеним амандманом сам пре свега желео да укажем на ову истину, али такође сам желео да дам на значају чињеници да је адекватно планирање неопходно и на локалном нивоу, на нивоу локалних самоуправа.

Најзначајнији сегменти дугорочног и краткорочног планирања јесу локалне, односно јавне политике. Управо на нивоу локалних самоуправа јако је тешко направити једну дугорочну и краткорочну пројекцију улагања, превасходно улагања у инфраструктуру, зато што је својевремено, 2012. године највећи број локалних самоуправа затекао једно врло лоше, рекао бих катастрофално, финансијско стање.

Иначе, долазим из Прокупља и народни сам посланик из Топличког округа и могу рећи да је 2012. године дуг који је затечен у Општини Прокупље износио преко две и по милијарде динара. На овакав дуг врло је тешко направити адекватан план, говорим о плану улагања у инфраструктуру, али и поред тога успели смо да у овом временском периоду завршимо у потпуности Дом културе и ново обданиште, и још једно обданиште које је урађено уз помоћ Министарства за популациону политику. Уз помоћ „Србијавода“ комплетно је санирано корито реке Топлице. Око сто милиона, само у прошлој години, уложено је у путну инфраструктуру и поред толике дубиозе, која је највећим делом враћена.

Зато сматрам да је, пре свега, овај закон увод у адекватно планирање, које ће бити дугорочног карактера и увод у један значајно бржи раст и развој, од локала па до целе државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Милетићу, изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, уважени председавајући.

Поштовани министри, колеге посланици, грађани Србије, ја сам увек до сада представљао и представљаћу југоисток Србије, брдско-планинска подручја, недовољно развијена подручја, а иначе овде у Скупштини представљам Уједињену сељачку странку, која је изабрана са листе СНС.

Шта друго да кажем – да ћу подржати овај закон, да сам написао амандман на члан 2. где желим да дам допринос и ставим акценат на недовољно развијена подручја.

Долазим из Сврљига, општине која је неразвијена али има капацитета за развој, општине у којој је председница Општине жена. Влада Републике Србије, на челу са тадашњим премијером господином Вучићем, а сада председником Србије, ставила је велики акценат на допринос побољшању живота жена и људи на селу, а посебан акценат стављен је на жене на селу. Јелена, као председник Општине Сврљиг, јесте особа која је пример како треба домаћин да се понаша јер смо ми у буџету Општине планирали за ову годину... Од 2011. године стимулише се брачна заједница са 250.000 динара, а 350.000 динара даје се за брачну заједницу када се ствара у нашим селима. За свако новорођено дете, за сваку незапослену породиљу даје се по 10.000 динара месечно, а за жене на селу, за децу на селу 50% више.

Сада смо у току буџета за 2018. годину одвојили средства за децу која уписују први разред средњег образовања: пет хиљада динара прва година, наредних дванаест месеци, свако дете, а за децу која уписују дуално образовање седам и по хиљада динара. На тај начин системски планирамо и желимо да радимо, да допринесемо развоју наше општине.

Тако су и Влада Републике Србије и наш председник планирали да се Србија развија свуда подједнако. Очекујем да ћемо у оквиру наше велике шансе, а то је пољопривреда, у наредном периоду још више издвајати средства за улагање у пољопривреду. Пољопривреда је оно о чему сви говоримо, али велики број нас то и ради. Бавим се баш пољопривредом и ово говорим из срца.

Још једном позивам све колеге посланике да подрже амандман, да се да подршка недовољно развијеним подручјима, да се да подршка нашим женама на селу, свим женама, и домаћинима Србима и свима који живе у Србији, који живе од свог рада и пољопривреде.

Још једном, подржаћу закон и позивам све да гласају за мој амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Јањушевићу, изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, уважене колеге, ефикасност планирања је кључ економског развоја. Френклин је рекао: „Не планирати значи планирати неуспех“.

Први сарадници тадашњег премијера Србије Александра Вучића дали су велики допринос формирању слободне индустријске зоне у Прибоју. Тада на тих 27 хектара површине нисмо имали инвеститора, али имали смо планове и визије. У оквиру Плана капиталних инвестиција Општине Прибој за инфраструктурно опремање тог простора имали смо одређене критике, неповерење – зашто, чему, то је обичан папир, то не води нигде. Данас у тој индустријској зони послује седам предузећа. Ту ради 250 људи, а у наредне две године свих тих седам предузећа ће минимум удвостручити број запослених. Ових дана у току су преговори са једном од најбољих домаћих компанија да своје пословање почне у Слободној зони Прибој и у току су разговори у Развојној агенцији Србије о подстицајима и субвенцијама тој домаћој фирми.

Онда кренемо шире: Коридор 11, нова деоница ауто-пута Прељина– Пожега, индустријска зона у Чачку и велика инвестиција која је договорена, индустријска зона у Ужицу – то је производ реалних планова и реалних визија које нису остале само на папиру. У време оних који су од 2008. до 2012. године Србију оставили без 400.000 радних места у том делу Србије била је већа вероватноћа да се негде покрене вулкан него нека нова фирма, неки нови производни погон или асфалтна база за нову деоницу ауто-пута.

Политика ове владе је да план иде у фиоку тек након реализације, за разлику од неких претходних политика где су планови одмах завршавали у фиокама, отприлике тамо где је требало Србија да заврши. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић Павловић.

Изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, предлажем да се у члану 2. став 1. Предлога закона дода тачка 18) која гласи: „Ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије са посебним освртом на унапређење медицинских установа.“

Сматрам да се овим амандманом додатно дефинишу основни појмови овог предлога закона. Убрзани процес транзиције кроз који пролази наша земља на путу ка ЕУ показао се као својеврсни тест за сваку институцију, укључујући и здравствену, која мора да докаже да је довољно способна и професионална да одговори на високо постављене стандарде, који подразумевају свакодневно потврђивање и контролу квалитета рада.

Посебни циљеви Завода за јавно здравље „Поморавље“ у Ћуприји у будућем периоду односе се на више области. У економске циљеве се убрајају: обезбеђивање просечног реалног раста укупног прихода од 3% до 5% годишње, раст зарада сходно приходу, одржавање учешћа тржишних зарада у укупном приходу Завода на нивоу 35–45%, повећање учешћа буџетских средстава у укупном приходу Завода тако да у наредном периоду не буду мања од 55–65%.

У инвестиционе циљеве убрајају се: очување и унапређење стања инфраструктурних објеката и инсталација; унапређење услова рада, уз потпуно обезбеђење заштите на раду; очување постојеће и набавка нове опреме за лабораторијски рад, узорковање и транспорт узорака; одржавање и обнова возног парка Завода.

У кадровске и стручне циљеве убрајају се: израда и реализација плана школовања, едукације и стручног усавршавања радника, израда плана учешћа стручњака Завода на саветовањима, стручним скуповима, симпозијумима и друго, тј. годишњи план.

У организационе циљеве убрајају се: промовисање нове организације Завода у чијој су основи центри; успостављање мултисекторског и мултидисциплинарног рада на ниво центара и Завода у целини, уз поштовање опште хијерархијске организационе структуре.

У циљеве за реализацију послова и задатака убрајају се: наставак праћења, евиденција и анализа здравственог стања становника Поморавског округа; развијање елемената управљања ризицима и претњама по јавно здравље; промовисање здравља; развој партнерских односа са локалном заједницом у домену заштите и унапређење јавног здравља; остварење услова да Завод преузме централну улогу координатора и промотера јавноздравствених активности на нивоу Поморавског округа.

Наставља се са развијањем и заокруживањем тржишних послова како би се обезбедили стабилни ванбуџетски извори финансирања. Средства на тржишту се остварују у оквиру Центра за контролу и превенцију болести, Центра за хигијену, хуману екологију и екотоксикологију (контрола здравствене исправности намирница и предмета опште употребе, квалитета воде за пиће, израда процена, анализе и студија из области заштите животне средине, испитивање отпадних вода, испитивање амбијенталног и емисионог ваздуха, активност мобилне јединице у ванредним, акцидентним ситуацијама и друго), Центра за клиничку микробиологију и у мањој мери других центара. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Лукићу, изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, у члану 2. став 1. предложио сам да се дода тачка 18), а односи се на ефикасност планирања.

Ефикасност је однос између величина резултата по јединици улагања, а односи се на величине резултата (аутпута) и улагања (инпута). Планирање представља, као процес, менаџерску функцију којом се одређују циљеви текућег пословања и развоја организације, затим предвиђање и дефинисање будућих задатака, као и послова у којима ти задаци треба да се извршавају, а циљеви остварују.

Циљ ефикасног планирања је да се датим улагањем оствари што бољи резултат и да се предвиђени резултат оствари са што мањим улагањем. Оно представља основу за обављање других менаџерских активности: организовања, вођења и контроле. Правилним организовањем, вођењем и контролом улагања, односно њиховим правилним позиционирањем добијамо резултате који одговарају стварним потребама.

Уколико се на територији Бајине Баште (то је локална самоуправа из које ја долазим) правилно позиционирају све дестинације погодне за изградњу туристичке инфраструктуре и ако се правилно предвиди њихово спајање одговарајућом путном инфраструктуром тако да потенцијалним посетиоцима свака дестинација буде примамљива, како својом услугом и лепотом тако и инфраструктурном доступношћу, тек тада је могуће омогућити долазак инвеститора из целог света који би улагали у изградњу туристичке инфраструктуре. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Лакатош, изволите.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, поднела сам амандман којим предлажем да се у члану 2. Предлога закона о планском систему Републике Србије дода тачка 18) која гласи: „Ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије с посебним освртом на развој школског система.“

Због значаја ефикасног планирања школског система, система васпитно-образовних установа и образовања као битног сегмента свих друштвених активности, а самим тим и развоја Србије, значајно је ефикасно

планирати школски систем и прилагодити систем образовања како би могао да прати привреду.

Управо такав пример ефикасног планирања школског система тј. образовања, где образовање прати привреду, јесте и Општина Стара Пазова, која се прилагођава економском развоју будућег града, препознаје економске потребе и, сходно томе, школује профиле који су на тржишту потребни и тражени. Општина Стара Пазова је општина са великим бројем домаћих и страних инвеститора, развијеном привредом, изграђеном инфраструктуром, развијеним областима здравства и школства, где се образују нови профили који су потребни привреди. Управо то доводи до смањења незапослености и повећања животног стандарда наших грађана, чему сви тежимо.

Стара Пазова заслужује, према свим параметрима, да коначно добије статус града, што је руководство Општине већ затражило од надлежног министарства и доставило Влади Републике Србије сву потребну документацију.

А на нама, уважени, бираним представницима народа, јесте да учинимо све да економија и образовање буду у функцији развијања општина, градова и регија, с једним јединим циљем, а то је – свеукупни развој Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Амандман на члан 2. закона односи се на ефикасност планирања, а све у вези с одрживим развојем.

За разлику од свих влада од 2000. до 2012. године, које су се плански бавиле само затварањем фабрика и систематски отпуштале раднике и остављале их на улици, ова влада, председник Републике и ова скупштинска већина раде на одрживом развоју Републике Србије.

Да је тако, говори нам управо и посета која се одиграла данас и јуче – делегација од сто привредника из једне немачке покрајине дошла је у Србију да разговара са нашим привредницима, да разговара о будућем улагању у производне погоне у Србији.

Да је тако, говори и пример мог града Краљева, где се више деценија није отворило ништа. Некад давно су отворили неки тоалет на Железничкој станици, тога се лепо сећам.

Председник Републике је омогућио, пре свега, да у овој години отворимо једну фабрику „Таи групе“, Турска, и започнемо радове у септембру на изградњи највеће „Леонијеве“ фабрике не само у Србији него на западном Балкану. Оно што говори да радимо на одрживом развоју, да размишљамо о будућности, не данас за данас него данас за сутра, јесте и

детаљ да смо нашли, односно да су домаћи инвеститори откупили део некадашњег великог гиганта „Магнохрома“, да тај део већ ради, и радиће, и да заинтересовани инвеститор из иностранства купује други део, односно највећи део фабрике „Магнохром“, тј. фабрике ватросталних производа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 сати због потребе да Народна скупштина што пре донесе акте из дневног реда ове седнице.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч?

Колега Милојевићу, изволите.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министри у Влади Републике Србије, даме и господо посланици, на основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Србије, поднео сам амандман на Предлог закона о планском систему Републике Србије. Предлажем да се у члану 2. став 1. Предлога закона дода тачка 18) која гласи: „Ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије са посебним освртом на унапређење приватног сектора“. Овим амандманом дефинише се појам који ће поставити темеље будућег развоја приватног предузетништва.

Као што сви знамо, живимо у 21. веку, у коме су стандарди технолошког развоја и успостављања јасних принципа и образаца рада од суштинског значаја. Доба је дигитализације, усавршавања технолошког приступа процесима производње и ефикаснијег планирања, управљања средствима у циљу бољих економских резултата. Овај процес реформи неопходан је у тржишној трци која се одвија и само најмодернијим методама можемо постићи оно чему тежимо, а то је просперитет свих грађанки и грађана Републике Србије. Пажљивим планирањем наставићемо тренд привлачења страних инвеститора, мотивисаћемо домаће привреднике за нова улагања и квалитетну радну снагу задржати у Србији.

Као човек који је изабран на листи СНС за одборника локалне Скупштине општине Аранђеловац, сматрам за личну дужност да и на овај начин скренем пажњу на важност теме о којој говоримо и наведем да у пракси постоје веома добри примери повезивања планирања са постизањем жељених циљева. Општина Аранђеловац је направила низ добрих мера које су помогле бољој сарадњи са локалним привредницима и које су, на крају крајева, постигле ефекат смањења незапослености, повећања плата радника али и већи промет и профит приватних субјеката. У наредним јављањима по

амандманима рећи ћу нешто више о примерима добре сарадње локалне власти и приватних компанија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владо Бабић.

Да ли неко жели реч?

Колега Бабић има реч.

Изволите.

ВЛАДО БАБИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, цењени господине министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици, у члану 2. став 1. Предлога закона додаје се тачка 18) која гласи: „Ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије са посебним освртом на развој медицинских центара“. Овим амандманом се дефинишу основни појмови Предлога закона.

У оквиру ефикасности планирања данас ћу говорити о медицини рада. Медицина рада је једна грана медицине која свакодневно доноси свеж новац, а уз то има минималне трошкове. Сомборска Медицина рада доноси дневно око 100.000 динара у касу Дома здравља.

Циљ израде, доношења и усвајања стратегије медицине рада јесте да се омогући специфична здравствена заштита радноактивног становништва. Очување и унапређење здравља радноактивне популације остварује се кроз имплементацију адекватног концепта делатности медицине рада и организацијом службе која обезбеђује највиши могући ниво заштите здравља на раду за све раднике.

Основа стратегије службе медицине рада је побољшање њеног садржаја и њене активности. Активности и циљеви службе медицине рада ће се односити на све аспекте здравља, и то на: примарну превенцију повреда на раду, професионалних болести и болести везаних за рад; заштиту здравља сваког запосленог и рано откривање болести које угрожавају како радну способност тако и квалитет живота; затим, промоцију здравља на радном месту; обезбеђивање доступности, тј. принцип – медицина рада за све запослене, нарочито за вулнерабилне групе, сектор високих ризика и запослене у малим и средњим предузећима, у пољопривреди, који су до сада мало били обухваћени. Потребно је укључивање специјалиста медицине рада

у тимове за израду и допуну акта о процени ризика по здравље на радном месту.

Да би се остварили планирани циљеви службе медицине рада, неопходно је обезбедити следеће активности: 1) претходни прегледи за сва радна места, с посебним освртом на радна места са повећаним ризиком, 2) редовни периодични прегледи радника који раде на радним местима са повећаним ризиком за здравље, 3) ванредни периодични прегледи у односу на измене у здравственом стању које утичу на безбедност обављања посла, 4) циљани прегледи у односу на специфичне штетности и 5) систематски прегледи свих запослених без обзира на радно место.

Потребно је извршити и промоцију здравља, пре свега на радном месту, и то упознавањем радника са професионалним штетностима, њиховим ризицима по здравље и могућностима отклањања истих с аспекта коришћења личних заштитних средстава и спровођења основних хигијенских принципа при раду. Промоција здравља треба да се односи на превенцију незаразних болести, промовишући здраву исхрану и физичку активност међу радницима и ментално здравље на раду, као и редован обилазак предузећа ради увида у услове рада и радну средину; затим организовање курсева за обуку у пружању прве помоћи; континуирану едукацију кадрова службе медицине рада да би могла да одговори на захтеве које намећу нове технологије и стари модели који данас нису коришћени, континуирана набавка нове опреме, неопходне су активности службе медицине рада и повезивање у јединствен информациони систем.

Морам да кажем да специјалисти медицине рада у Сомбору нису уговорени, што је један од проблема.

Свакако да је циљ службе медицине рада и укључивање у систем јавног здравља.

Да би све наведене активности биле доступне радницима, служба медицине рада мора да буде посредник између послодавца и радника, тј. мора да се оствари потпуна сарадња са послодавцем склапањем уговора о пружању услуга медицине рада. Осим сарадње са послодавцем, ради контроле спровођења безбедности и заштите на раду неопходна је и сарадња са инспекцијом рада. Брига за здравље радника не сме бити искључиво у надлежности послодавца, већ и држава кроз своје институције мора да носи део одговорности. Заштита здравља радника ултимативно мора да буде једнако доступна свима и ту држава мора да има највећу улогу.

Осим наведених активности, циљ службе медицине рада је да у складу са доктринарним ставовима и законском регулативом врши здравствене прегледе ради издавања лекарских уверења за разне потребе, као што су лекарска уверења о здравственој способности за управљање

моторним возилима, упис у средњу школу и факултет, боравак у дому, усвајање детета, старатељство, хранитељство, боравак у земљи, и друго.

У дану за гласање СНС ће подржати овај закон. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу у трајању од једног сата.

Са радом настављамо у 15.05 часова.

(После паузе – 15.10)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо, настављамо са радом.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јовановић, изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, министре Ђорђевићу, колеге посланици, грађани Србије, желела бих да предложеним амандманом на Предлог закона о планском систему Републике Србије јасно укажем на то колики значај он има, захваљујући принципима ефикасности и одговорности, за обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије у домену привредног раста.

Реформом државне управе и њеном рационалношћу и ефикасношћу стиче се услов за свеукупни економски и привредни развој. Државна управа мора да буде подршка грађанима и привредним субјектима, а не баласт и кочница развоју. За тако нешто потребна нам је професионална управа, коју чине стручни и одговорни службеници. Захваљујући сету закона, тако нешто ће бити могуће. Наставак те политике је и овај закон, који на дугорочан и реалан начин поставља државне циљеве пре свега не би ли достигли зацртане економске вредности неопходне за бољи живот свих наших грађана.

Како се добро организована и ефикасна државна управа вишеструко исплати грађанима можемо видети на примеру моје општине Раковица. Бирајући мудро своју општинску и градску власт, грађани су изабрали асфалтирање улица уместо празне општинске касе, изабрали су обновљене школе уместо намештених тендера, изградњу водоводне мреже уместо празних обећања. Док су други обећавали, садашња власт у Општини Раковица гради.

Рекла бих још ово о Предлогу закона – овим амандманом истакла сам ефикасност планирања, коју је и сам законодавац усадио у одредбе закона не би ли државна управа била ослонац целокупној привреди и друштву. Замолила бих колеге посланике да размотре мој амандман и да у дану за гласање пруже подршку усвајању побољшаног текста закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Филиповић.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, грађани Србије, све можете да надокнадите у животу осим изгубљеног времена. Српска напредна странка се од 2012. године труди да надокнадимо све оно што је пропуштено, све оно што је лоше урађено у неком претходном периоду, да исправимо све грешке које су прављене, и умногоме смо у томе успели. Прво, кроз финансијску стабилизацију, кроз многе уштеде које смо направили, а онда смо успели да запослимо људе, да отворимо бројне фабрике. Иза свега тога стоји оно о чему сам јуче говорио, а то је план, јасан план, визија да знамо шта желимо, куда желимо и како желимо да наше друштво изгледа у наредном периоду. Зато сам и поднео овај амандман, желећи да помогнем да побољшамо и да подржим Предлог закона о планском систему Републике Србије.

План и идеја је оно што има СНС и то се види на примеру града Београда, у коме живим. Када смо дошли на власт у Београду, затекли смо празну касу, затекли смо урушен град, упропашћено све. Све је било празно и пусто. Имали смо прилику да наставимо оним путем којим је ишла Демократска странка, оним путем којим је ишла садашња опозиција. Ми смо се определили за другачији пут, за другачију идеју, да пробамо да урадимо нешто у граду Београду. Онда смо рекли – хајде да видимо у којим општинама је потребно шта урадити, да питамо наше грађане, да разговарамо с њима. На основу разговора са грађанима, у комуникацији са грађанима, Српска напредна странка и њени челни људи направили су план куда и како треба да се развија град Београд у наредном периоду. То су грађани оценили 4. марта на изборима, када су дали огромну подршку листи СНС-а „Зато што волимо Београд“ на београдским изборима.

То је пример како смо радили у граду Београду у те четири године, план где улажемо, када и зашто. Сваке године у једној општини решимо један велики проблем. Ако сваке године будемо решавали и наставили даље да у целој Србији решавамо један проблем, мислим да ће ово друштво бити далеко богатије и срећније него што је било у периоду од 2000. до 2012. године и да ћемо сви заједно моћи да будемо много задовољнији у будућности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецун.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч? (Да.)

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на Предлог закона о планском систему Републике Србије, с посебним освртом на развој здравства.

Да би грађани могли да користе здравствене услуге и на најбржи начин стигну до здравствених установа, и путеви треба да буду адекватни и квалитетно одрађени. Захваљујем се Влади Републике Србије и министарки Михајловић за обећану брзу саобраћајницу од Шапца до Лознице, и даље до Републике Српске, која ће много значити за тај део западне Србије, а и за почетак реконструкције железничке пруге Шабац–Лозница–Брасина па све до Републике Српске. Тиме ће се створити услови за бржи и лакши пут, а самим тим и инвеститори ће пре доћи у тај део наше републике.

Претходна влада уложила је огромна средства за сређивање путне инфраструктуре на територији града Лознице, затим, путева Лозница–Ваљево, Лозница – Мали Зворник – Љубовија; реконструисано је много мостова оштећених у катастрофалним поплавама 2014. године, почев од моста на Јадру у Драгинцу, па осам мостова у општини Крупањ.

Преко Канцеларије за управљање јавним улагањима у општину Крупањ је уложено око 150.000.000 динара, почев од санације водовода, клизишта, изградње 29 стамбених објеката, новчане надокнаде за порушене објекте у вредности од 34.894.000 динара, новчане помоћи за оштећене објекте у вредности од 133,2 милиона динара; асфалтиран је пут Крупањ–Љубовија у дужини од 17,8 км.

Преко Канцеларије за управљање јавним улагањима санирано је загађење Костајничке реке, реке Корените и Јадра настало услед изливања јаловине са депоније рудника „Столице“, у вредности од 220.000.000 динара. Саниране су амбуланте у Белој Цркви и Мојковићу, реконструисан Дом здравља Крупањ у вредности од 17.382.000 динара. У објектима некадашње „Крупањке“ отворен је производни погон „Џинси“, запослено 150 радника, збринуту више стотина породица.

Све ово се десило захваљујући ангажовању нашег председника, господина Александра Вучића, који је након катастрофалних поплава посетио Крупањ више од десет пута и буквално оживео ову општину која је

била у тотално сабласном стању. Због повољније привредне климе одлив становништва је смањен, а број незапослених је мањи од 2.000. У прошлој години први пут је у општини Крупањ рођено 25% више беба него претходне године.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђукановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жељко Сушец.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Сушец.

ЖЕЉКО СУШЕЦ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министри у Влади Републике Србије, даме и господа народни посланици, ефикасност планирања у циљу свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на унапређење водопривреде, од изузетно је велике важности, поготово када је пољопривреда у питању.

У Србији се преко тридесет година нису градили системи за наводњавање. У циљу развоја и унапређења пољопривредне производње, системи за наводњавање су од изузетне важности. Из тог разлога је Министарство пољопривреде, на челу са Владом Републике Србије, крајње одговорно приступило решавању овог вишедеценијског проблема. Данас се у Републици Србији гради четрнаест система за наводњавање, а у припреми је још петнаест пројеката који ће се реализовати до краја 2018. године. Министарство пољопривреде у Влади Републике Србије планира да у циклусу од шест до седам година дође до 300.000, односно 400.000 хектара обрадивих ораница које ће бити под системом за наводњавање, што је заиста за сваку похвалу.

Када је каналска мрежа за наводњавање у питању, не могу да не споменем град Панчево, који је до 2012. године имао запуштену и запарложену каналску мрежу за одводњавање. Одговорним приступом Града Панчева и Градског секретаријата за пољопривреду, у сарадњи са Водопривредним предузећем „Тамиш–Дунав“, данас се на територији града Панчева интензивно одржава преко петсто километара каналске мреже за

одводњавање, са потенцијалном могућношћу коришћења и за наводњавање, што у великој мери пољопривредним произвођачима на територији града Панчева даје могућност да уз набавку опреме, уз субвенције које интензивно спроводи Влада АП Војводине, односно Покрајински секретаријат за пољопривреду, утроструче своје пољопривредне производе.

Пољопривреда је највећи потенцијал у Републици Србији. Примера ради, добит коју Хрватска оствари у области туризма у току једне туристичке сезоне Србија би морала да оствари у пољопривредној производњи. Када је садашња Влада Републике Србије у питању, нема сумње да ће се овај пример реализовати у скорој будућности. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, поднео сам амандман на члан 2. овог закона о планском систему Републике Србије како бих побољшао текст самог закона.

Како треба водити локалну самоуправу и како треба домаћински планирати, можемо видети и научити од локалне самоуправе Града Лесковца. Градоначелник Лесковца Горан Цветановић препознао је чињеницу да савремена путна инфраструктура у граду и селима јесте предуслов општег просперитета и свеукупног развоја.

Када смо 2012. године преузели одговорност у Граду Лесковцу, затекли смо улице које су биле жељне обнављања. Уређење већег дела градских и сеоских саобраћајница није рађено деценијама. У периоду од пет година у граду и околини изграђено је и реконструисано преко шездесет саобраћајница. Њихова дужина износи преко 20.000 метара, а вредност више од пола милијарде динара. Значајна пажња посвећена је и пешачким површинама; изградња и санација тротоара урађена је на површини од 17.000 метара квадратних, за шта је издвојено 53.000.000 динара.

То је добро планирање, поштоване колеге, и права подршка доношењу оваквог и сличних закона.

Наравно, Град Лесковац инвестира у бољи квалитет живота. У реконструкцију водоводне мреже као и изградњу северног крака водовода у граду Лесковцу до сада је уложено преко пет милиона евра. Изграђена је нова водоводна мрежа у дужини од 32 километра, за шта је издвојено 96.000.000 динара. Канализациона мрежа изграђена је у дужини од 8.500 метара, укупне вредности 37,3 милиона динара.

Значајне инвестиције остварило је и ЈКП „Топлана“, које је последњих година у модернизацију система грејања уложило преко два милиона евра. Изграђена је нова котларница на гас, извршена је реконструкција топловода, аутоматизација топлотних подстаница, као и уградња филтера за пречишћавање продуката сагоревања. Такође, свим конзументима топлотне енергије омогућено је фактурисање по потрошњи на нивоу топлотних подстаница уградњом поуздане мерне опреме. Замењено је 46 топлотних подстаница новим, аутоматским топлотним подстаницама, и то у објектима колективног становања повезаних SCADA системом, чиме је формирано језгро будућег диспечерског система. У међувремену, топлотни конзум је повећан са 500 стамбених јединица, станова, и око 20.000 метара квадратних пословног простора. Јавно комунално предузеће „Топлана“ даје редовне годишње субвенције одређеним угроженим социјалним категоријама корисника даљинског грејања.

На крају, важно је поменути да су и „Водовод“ и „Топлана“ у Лесковцу од некадашњих губиташа постали успешна јавна предузећа и надаље се могу очекивати инвестиције у побољшање квалитета водоснабдевања и грејања грађана Лесковца.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, мој амандман је усмерен на свеукупан развој Републике Србије, с тим што бих ја указала и на значај јединица локалне самоуправе. Овај закон ће бити свеобухватан у смислу да се не односи само на систем планирања Републике Србије већ ће се односити и на аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.

Као један од бољих пројеката у Нишу истакла бих измештање градске зелене пијаце са садашње локације поред тврђаве на нову локацију отвореног тржног центра, због чега су управо урађене измене и допуне урбанистичких планова Општине Палилула. Овим планом Град ће ослободити околину тврђаве монтажних објеката али и поступити у складу са Законом о заштити споменика културе. Тврђава у Нишу је највећа у овом делу Балкана и свакако је једна од најатрактивнијих грађевина у овом граду.

С друге стране, Ниш ће на тај начин створити услове за реализацију великих инвестиција и великих пројеката, који ће се десити уз помоћ Владе Републике Србије. Неки од тих пројеката су већ одобрени. Крајем марта ове године одборници Скупштине града Ниша усвојили су Предлог других парцијалних измена и допуна Генералног урбанистичког плана, а оне

подразумевају измештање међуградске аутобуске станице „Ниш експреса“, Кванташке пијаце, изградњу још једног тржног центра, такође, једне мултифункционалне концертне сале и трговинског пословног објекта код Основне школе „Свети Сава“.

Дакле, доношење овог закона ће омогућити систематизован, усклађен на свим нивоима, реалистичан и ефикасан плански систем у Републици Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народна посланица Драгана Баришић.

Колегинице Баришић, изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, поднела сам амандман на члан 2. закона о планском систему Републике Србије који би додатно дефинисао појмове овог закона, а тиче се додавања тачке 18) која се односи на ефикасност планирања свеукупног развоја Републике Србије.

Као лекар, осврнула бих се на здравствени систем. Лоше вођена политика и урушавање здравственог система које је трајало више деценија – а пре свега бих рекла да је „досманлијска“ власт урушила здравствени систем Републике Србије и довела српско здравство на најниже гране – утицали су да се суочимо са многим проблемима.

Нагласила бих да су лоше вођена кадровска политика и лоше вођен кадровски план довели до тога да се српско здравство суочи са проблемом мањка лекара одређених специјалности, тако да је Влада Републике Србије, на челу са тадашњим премијером Александром Вучићем, морала да доноси измене и допуне закона који су постојали, али су били јако лоши, да бисмо спречили проблем да останемо без анестезиолога, без педијатара, без патолога. На сву срећу, успели смо добрим планом и то да урадимо и обезбедимо нашим младим лекарима да оду на специјализацију у краћем року него што је то некада било.

Оно што бих нагласила је и то да смо добрим планирањем у области здравства, тачније у области примарне здравствене заштите, успели да решимо проблем у локалним самоуправама, проблем који се односи на вакцинисање деце. Овом приликом желела бих да похвалим крушевачки Дом здравља, где је обухват деце која су подлегла вакцинацији чак преко 90%. Знамо да је проблем који се тиче вакцинације, између осталог и због лоше вођене политике кадра из Г17 плус, када смо имали проблем са лошом набавком вакцина па су наши грађани, нажалост, поверовали у неке приче антивакциналног лобија и невакцинисањем деце довели до појаве неких болести које је увелико требало да буду искорењене...

Политика коју воде наша влада, Влада Републике Србије, и ресорна министарства јесте политика напретка. Враћамо земљу на оно место на којем треба да буде, и наше здравство наравно, и све остале гране. Зато и добијамо подршку наших грађана. Наставићемо да радимо одговорно, као и досад, јер политика СНС је одговорна политика, која даје резултате. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац. Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Давидовац, изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, један од основних разлога за доношење овог закона јесте да се успостави ефикасан систем планирања на републичком нивоу, нивоу аутономних покрајина, као и на нивоу јединица локалне самоуправе, што доприноси свеукупном развоју наше земље. Самим тим, стварају се услови за унапређење и повећање сарадње са земљама у региону.

Долазим из општине Лазаревац, која је само једна од многих где се може видети ефикасност рада и сарадње између свих нивоа власти од када је Српска напредна странка, предвођена нашим председником господином Александром Вучићем, дошла на власт. Одговорном политиком коју смо водили у протекле три године у Лазаревцу урађено је много. Навешћу само неке пројекте који су реализовани а значајно су допринели развоју моје општине.

У протекле три и по године на територији општине Лазаревац је изграђено и реконструисано више од осамдесет километара путева и улица. Реконструисано је и новоизграђено преко шездесет километара водоводне мреже и око десет километара канализационе мреже.

У Лазаревцу се гради прво ванболничко породилиште на територији општина Београда у протеклих четрдесет година. У току је и реновирање Дома здравља „Др Ђорђе Ковачевић“, први пут од изградње, где је посебна пажња посвећена повећању енергетске ефикасности. Реновирано је пет амбуланти на територији општине Лазаревац.

Након тридесет пет година реконструисан је вртић „Дечје царство“, као и још десет школских и предшколских установа.

Након више од петнаест година, од када је фабрика „Беко“ отишла у стечај, турска компанија „Бирлешик текстил“ купила је фабрику, а сада је у току проширење погона фабрике, што ће омогућити отварање укупно 1.200 радних места, углавном за женску радну снагу. Отворен је и модеран тржни центар који запошљава 250 наших грађана.

Посебна пажња је посвећена развоју пољопривреде, која је у потпуности била занемарена у периоду пре него што је Српска напредна

странка дошла на власт. Отворена је Канцеларија за пољопривреду, где се заинтересовани пољопривредни произвођачи могу информисати о свим актуелностима у овој области.

Као што сте могли чути, а свако ко дође у Лазаревац може и да види, за СНС нема поделе грађана на грађане првог и другог реда као што је било раније, сада смо сви грађани Републике Србије. Не постоје приоритети како би се нечији лични интереси реализовали, већ се улаже у сваку општину у нашој земљи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Огњановић, изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, планирање у јавној управи је неопходно како би јавне политике и прописи могли да буду добро осмишљени и формулисани. Зато сам предложила амандман који гласи – ефикасност планирања, односно планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на финансијску стабилност.

Основни циљ реалних планова развоја и њиховог ефикасног спровођења јесте у обезбеђивању континуираног економског раста и друштвеног напретка базираног на јасним смеровима развојне политике. Развој савременог финансијског тржишта условљен је процесима иновације и конкуренције који воде сталном креирању нових финансијских инструмената и ширењу тржишта. Ово је смер политике којом се води наша влада и ово је политика којом је Влада стекла поверење страних инвеститора.

Само у протеклих месец дана председник Вучић је поставио камен темељац и отворио неколико фабрика. У Крагујевац је дошла немачка фабрика, индустријски комплекс *MIND* парк, која ће производити делове за вагоне и трамваје. Немачка у Србији већ запошљава преко 44.000 радника, а улагања у српску привреду достигла су вредност од око две милијарде евра. За Србију је најважнији спољнотрговински партнер и у робној размени и у размени услуга, а укупна робна размена Србије и Немачке прошле године је износила готово 4,4 милијарде евра.

Водећи европски произвођач каблова и кабловских система за аутомобилску и другу индустрију је „Леони“. Отворио је у Нишу трећу фабрику у Србији. Вредност инвестиције је 22.000.000 евра, а фабрика ће запослити 2.200 људи.

У Прокупљу је отворен нов производни погон фабрике „Бизлинк“, која производи каблове за мале кућне апарате, у којој ће поред 350 радника посао добити још око 450.

Постављен је камен темељац за погон фабрике „Есекс Јуроп“ у Зрењанину, која ће производити емајлиране бакарне жице, уз инвестицију од 30,4 милиона евра, а посао ће добити више од 150 људи.

Све ове и будуће инвестиције су показатељи да је Влада Србије, на челу са председником Вучићем, створила погодно тло за улагање, чиме ће се обезбедити финансијска стабилност и позитивна привредна клима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колегиница Јовановић.

Изволите.

НАТАША Ст. ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе са сарадницима, колеге народни посланици, законом о планском систему, овим веома важним и свеобухватним законом, жели се постићи следеће: спречавање постојања више паралелних производних процеса, затим лакше одређивање приоритета у раду органа државне управе, спречавање неефикасности мерења учинка на свим нивоима, и још низ проблема и недоумица. Најсигурнији и најпрецизнији начин примене је кроз закон, а не кроз уредбе или кроз препоруке. Јер нама се жури, жури нам се да напредујемо и надокнадимо време када се задуживало за пензије или када су се распродавала најбоља предузећа.

Зато сам поднела амандман на члан 2. Предлога закона где се додаје тачка 18) која гласи: „Ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије с посебним освртом на раст економских индикатора“.

Као дипломираном економисти и неком ко има 27 година радног искуства у разним економским областима, потпуно ми је јасан значај економије. Овде не причамо само о висини плате или о потрошачкој корпи, већ много шире – о сигурности, о напретку и стабилности земље, о томе да се враћа углед ове земље у свету, да је глобализација утицала на кретање људи, роба и услуга и бољу размену информација.

Наша земља жели да иде укорак са светом и на добром је путу. Постигла је стабилност економских параметара и НБС предвиђа убрзање раста БДП-а у 2018. и 2019. години за око 3,5%.

То се примењује свуда, у граду и селу, само ако хоћемо да будемо реални. Сваки грађанин Младеновца од доласка привременог органа 2015. године па надаље види напредак: оздрављена су јавна предузећа, асфалтирано је 40 километара путева, урађено 13.660 метара нове

канализационе мреже, преко 8.000 метара нове водоводне мреже. „Ласта“ у Младеновцу добила је петнаест нових аутобуса, што је у условима када десетак хиљада људи путује свакодневно на посао, у школу, на студије у Београд веома значајно.

Прошлог августа враћена је последња рата кредита који је претходна власт подигла, у износу од три милиона евра, и два пута продужавала грејс-период како га за време њиховог мандатовања не би враћали, него је то сачекало СНС, тако да се гушио сваки напредак.

Кроз пољопривредне субвенције грађани Младеновца су примили 34,5 милиона динара. Основна школа „Свети Сава“ у Младеновцу је комплетно реновирана а претило је комплетно урушавање због подземних вода. У току су радови на музеју града, који је био затворен од 2009. године. Толико о томе колико је претходна власт водила рачуна о култури.

Набројала сам само делић реално евидентног економског опоравка, колико је могло да стане у ограничено време за ово данашње излагање. Због важности коју имају економски индикатори за раст и стабилност наше државе, поднела сам овај амандман. Захваљујем свима на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Колега Матићу, изволите.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем.

Мој амандман на члан 2. закона о планском систему Републике Србије првенствено има за циљ побољшање развоја општина и градова.

Циљ сваког закона, а посебно овог који регулише плански систем Републике Србије, јесте да се уреде одређене области, да се поставе правила. У овом случају, конкретно, овде се уређује визија будућег развоја кроз планска документа.

Ја ћу опет кроз један живи пример рећи где ће овај закон имати добре ефекте; узећу пример изградње ауто-пута кроз централну Србију: Београд, Обреновац, Уб, Лајковац, Љиг, Горњи Милановац, Чачак итд. Свакако да је ауто-пут јако битан за развој градова и општина у централној Србији кроз које пролази, за развој њихове привреде, као и Србије у целини, али сада долази до изражаја шта то значи за општине које се налазе у непосредној близини ауто-пута у изградњи а кроз које не пролази ауто-пут. Планским документима ће се предвидети време и динамика изградње приступних саобраћајница које ће та места повезати са ауто-путем и дати могућност да те општине и градови имају перспективу и бенефит од тог ауто-пута, односно укупан привредни развој. Примера ради, то су општине Коцељева, Мионица, град Ваљево. Рецимо, Коцељева би требало да има једну добру везу са будућим ауто-путем, а то би требало да буде отприлике на нивоу магистралног пута, док би град Ваљево требало да има приступну

саобраћајницу на ауто-пут нивоа полу ауто-пута, јер град Ваљево заслужује тако нешто.

Овде се види оно што овај закон омогућава – да се кроз планирање, кроз планска документа предвиде и време, и финансије и динамика. А када то имамо, када имамо план и знамо да ће то бити, мислим да нам то даје могућност да те средине развијамо најбоље што је могуће у Србији, на челу са овом Владом и председником Вучићем. Тако да ће ове општине које сам навео као пример имати један пун развој, добар развој, а самим тим и Република Србија ће се развијати брзо и боље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Колега Атлагићу, изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, господине министре Стефановићу са сарадницима, драго ми је што сте поново међу нама у овом високом дому којем сте својевремено председавали, на задовољство свих грађана Републике Србије и народних посланика, не само посланика владајуће коалиције него и опозиционих посланика. Ово не мислим ја, него мисле и опозициони посланици.

Поштовани потпредседниче, на дневном реду је планирање, плански документи. Они се рефлектују и на васпитање и образовање, поготово на наше наставнике који врше планирање свакодневно (то су тзв. дневне припреме), затим седмично планирање, затим имају месечно планирање, полугодишње и годишње.

Ефикасно планирање, даме и господо, у васпитању и образовању подразумева и планирање у односу наших ученика према моралним вредностама и према државној имовини.

Да је Ђорђе Вукадиновић звани Влах, док је био ђак, васпитан за правилан однос према државној имовини, не би отео милионе из Државне лутрије. Ја га заиста позивам и прозивам да каже да ли је узео те паре или не.

Да су посланици бившег режима васпитавани, као ученици, за правилан однос према закону и законитости, не би признавали Хашки трибунал, јер га је основао нелегални орган, то они добро знају. Према томе, ако га је основао нелегални орган, све одлуке које доноси су ништавне. А данас и јуче нам пуне уши о томе како је он легалан. То је највећа правна, цивилизацијска политичка наказа, а његов председавајући, први и последњи, Теодор Мерон, један је од највећих зликоваца, уз Клинтона и Олбрајтову, у 21. веку.

Да су Зоран Живковић звани „Пољопривредник у покушају“, Саша Јанковић звани „Прангија“, Драган Шутановац звани „Зграбиновац“, Саша Радуловић звани „Краљ стечаја“, Вук Јеремић звани „Вук потомак“, Бошко Обрадовић звани „Лупетив“, Борис Тадић звани „Липицанер“ имали

правилан однос према истини, не би, даме и господо народни посланици и поштовани грађани Србије, за брутално пребијање Марка Ђурића и његових сарадника од стране шиптарских силеција прогласили њих кривим, иако је генерални секретар Алијансе за будућност Косова Рахим Пацоли изјавио и утврдио да је за то крив Хашим Тачи, који је то унапред припремао.

Зато је, поштовани потпредседниче, битан овај амандман који говори да се планирање односи и на васпитање и образовање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Колега Ристичевићу, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, планирање је веома битно у пољопривреди. Странка бившег режима то није разумела и зато су обично имали министра против пољопривреде, а не министра пољопривреде.

Наиме, ја сматрам да биљна производња није довољна и да морамо, да бисмо повећали БДП из пољопривреде и прехранбене индустрије, да сем биљне производње имамо развијено сточарство. Кланице нам раде са 50% капацитета. Извозне шансе, посебно у говедарству и извозу говеђег, јагњећег и овчијег меса, веома су извесне.

Дакле, уместо да извозимо нашу сточну храну, наш кукуруз за осамсто милиона, ми треба да товимо стоку и да зарадимо кроз то две милијарде евра уместо осамсто милиона, да прерадом у кланицама тај износ достигне четири милијарде и да на такав начин пољопривредну и прехранбену производњу са пет милијарди дигнемо на десет милијарди.

Такође, мислим да оно што је странка бившег режима заборавила да уради јесте ПИО осигурање пољопривредника, које смо довели до тога да се само један пољопривредник осигурава, али су остали дугови. Мислим да би због несметаног функционисања, посебно малих пољопривредних газдинстава, требало да омогућимо пољопривредницима да то регулишу. Зато позивам Министарство финансија, Министарство пољопривреде – и даље напорно радимо, али једну шансу су пољопривредници пропустили – да им допустимо да кроз још једну шансу макар те своје дугове према ПИО осигурању и здравственом осигурању измире на одговарајући начин. Рецимо, продајом дугова и камата за 10% од њене вредности, зато што је дуг двеста милијарди евра, он је ненаплатив, а наплатом само 10% ми бисмо за двадесет милијарди оснажили, вероватно, свој аграрни буџет и тако кроз повећане стимулације и субвенције своју пољопривредну производњу још више увећали. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Јанчићу, изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Поштовани господине потпредседниче Владе, поштовани народни посланици, плански систем Републике Србије карактерише претежна неефикасност и нетранспарентност. Са циљем да се ови недостаци отклоне, предложио сам да се додатно дефинишу основни појмови Предлога закона амандманом који гласи: „У члану 2. став 1. додаје се тачка 18) ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије са посебним освртом на унапређење рада локалних самоуправа“.

Бројни су разлози за доношење овог закона. Основни је што покрива све кључне аспекте социјалне и економске развојне политике, регионалног и просторног развоја, намеће обавезу координисаног планирања и међусобне усклађености планских докумената учесника у планском систему.

У периоду после петооктобарске багер револуције па све до 2012. године једини плански документи које је бивши режим реализовао били су пројекти пустошења Србије, пљачкашке приватизације и пљачке буџета локалних самоуправа. Један од примера пљачке је узурпација пољопривредног земљишта у државној својини од стране локалних моћника, све уз сагласност бивших председника општине, са немалим накнадама, наравно не за буџете општина, покрајине, државе него за њих и њихове цевове.

Средином 2017. године започело се са изградњом за пољопривреднике северног Баната најзначајнијег објекта, регионалног система каналске мреже за наводњавање, са црпном станицом на реци Тиси код Српског Крстура. Каналском мрежом отвара се могућност да се наводњавају површине од 4.800 хектара пољопривредног земљишта у катастарским општинама Новом Кнежевцу, Чоки и Кикинди. Управо овај пројекат је пример координисаног планирања и усклађености планских докумената више локалних самоуправа, Јавног предузећа „Воде Војводине“ и Владе Републике Србије.

Влада Републике Србије на чијем је челу био премијер Александар Вучић, сада председник Србије, створила је све предуслове за бржи развој, за бољи стандард грађана. Изградила је чврсте темеље на којима се сада може градити друштво једнаких могућности и шанси за сваког појединца, на којима ће Српска напредна странка, на челу са Александром Вучићем, сасвим сигурно изградити модерну, развијену и уређену земљу, толико потребну за мирну и бољу будућност наше деце. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч?

Колега Линта, изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: Ја ћу говорити о једном проблему који изазива незадовољство десетина хиљада припадника војске и полиције Републике Српске Крајине. Наиме, ради се о категорији грађана Србије, али и протераних Срба који живе расељени широм света, којима није признат ратни стаж за период од оснивања Савезне Републике Југославије 27. априла 1992. године, па све до 1995. године кад су завршени ратни сукоби на подручју данашње Хрватске.

Подсећам да је Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања још крајем 2014. године усвојило Нацрт закона о правима бораца, ратних војних инвалида и породица палих бораца којим, нажалост, није предвиђено признање ратног стажа за крајишке борце. Таква одлука тадашње радне групе није примљена са симпатијама код протераних Срба јер сматрају да није у реду да буду једина категорија бораца на простору бивше Југославије којој није признат ратни стаж за време ратног периода.

Подсећам да је чак и Хрватска својим скандалозним законом о бранитељима, у којем говори званично о агресији Србије, српског народа и бивше ЈНА на Хрватску, признала комплетна права припадницима Хрватског вијећа одбране из суседне Босне и Херцеговине.

Крајишки борци сматрају да су дискриминисани због те чињенице и очекују да ће министар Ђорђевић, који је најавио у јануару ове године доношење новог закона о правима бораца, ратних војних инвалида и породица палих бораца, узети озбиљно ову примедбу, ову сугестију и да ће у новом закону, за који се надам да ће бити усвојен у разумном временском року, бити исправљена ова неправда.

Неправда се односи и на то што је ратни стаж у двоструком трајању признат не само борцима Србије него чак и крајишким официрима, командантима бригада, корпуса Војске Републике Српске Крајине, а није признат борцима. Борци постављају питање коме су ти команданти бригада и корпуса командовали када је њима признат ратни стаж у двоструком трајању за читав ратни период, а није признат крајишким борцима. Дакле, још један апел на Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања да се у наредном периоду кроз дијалог дође до решења и да у нови закон о правима бораца, ратних војних инвалида и породица палих бораца уђе и ова одредба да се и крајишким борцима, а њих има преко 50.000, призна ратни стаж у двоструком трајању за период 1992–1995. година. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Да ли неко жели реч?

Колега Тарбук, изволите.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, господине Арсићу.

Поштовани министре Стефановићу са сарадницима, уважени грађани Србије, желео бих да предложеним амандман на Предлог закона о планском систему Републике Србије укажем јасно колики значај он има за обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије у домену ефикасности локалне самоуправе.

Успостављањем рационалне и ефикасне локалне самоуправе стиче се услов за свеукупни развој државе. Држава се не гради само од врха или од републичких органа, већ управо од локалног нивоа, али и поред тога неопходно је да кровни закон, дакле стратегија, буде постављен на принципима рационалности и ефикасности. Предложени плански систем то има у виду па је, када се ради о планирању, укључио принципе рационалне употребе ресурса, обавезне анализе и адекватних консултација, као и одговорности и транспарентности, што успоставља један крајње ефикасан систем планирања. У сржи ефикасног планирања јесте професионална, одговорна државна управа, локална самоуправа, а њу чине професионални и одговорни службеници.

Ових дана је врло лагано прошла једна, по мени, врло занимљива вест из области економије, а то је да је динар друга најбоља валута на свету у протеклих годину дана. Српски динар је друга валута у свету са најбољим перформансама у протеклих дванаест месеци, чему је допринела и чињеница да је прошлог месеца достигао своју највећу вредност према евр у последње три године. Морам да изразим велико задовољство што сам као човек и грађанин ове земље дочекао да се оваква вест појави од признате агенције „Блумберг“ из Америке. Могу да констатујем да су ова и претходна влада својим радом утрле тај пут, те своје колеге посланике молим да у дану за гласање подрже овај закон, а ако буду имали снаге и времена, и мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Мачужић, изволите.

МАЈА МАЧУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани потпредседнице Владе са сарадницима, поднела сам овај амандман у жељи да укажем на ефикасност планирања с аспекта међународне сарадње, као и да нагласим значај процеса планирања за међународну сарадњу и целокупну реформу нашег друштва. Овај закон ће омогућити припрему стратешких и програмских докумената за финансирање из међународних фондова, као и за планирање, припрему, спровођење и праћење спровођења пројеката који се финансирају из међународне развојне помоћи.

Као што сам већ рекла, овај веома важан закон који је предложила Влада не само да ће утицати на привреду већ ће поред бројних других активности ове владе, али и претходне владе на челу са Александром Вучићем, довести до унапређења међународног положаја Србије.

Доношење овог закона ће бити добар покретачки механизам, између осталог, и због међународних фондова, чије коришћење нам помаже да успоставимо највише стандарде у свим областима по угледу на најразвијеније земље свега. Веома је важно да ће се овим законом уредити један систем планирања који ће бити упоредив са међународним системом планирања и на тај начин ће још више Србију приближити свету.

Без обзира на то што Влада није прихватила овај амандман, искористила бих ову прилику да похвалим не само овај закон који је данас на дневном реду већ и остале законе који ће се разматрати у наредном периоду, којима се унапређује економски систем и међународни положај Србије.

Влада Републике Србије има пуну подршку грађана Краљева, одакле долазим, али и грађана Србије за даље развијање међународног положаја Србије и несметан развој Србије.

Позивам колеге посланике да у дану за гласање дају подршку овом амандману. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Зељуг, изволите.

МАРКО ЗЕЉУГ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колеге посланици, уважени господине министре, на члан 2. закона о планском систему поднео сам амандман којим би се после тачке 17) додала тачка 18) која гласи да се уводи ефикасност планирања, с утицајем на развој Републике Србије, с освртом на државну управу.

Предлог овог закона кроз своју примену треба да омогући транспарентност, ефикасност и ефективност у спровођењу јавних политика и њиховом управљању, као и утицај на свеукупан економски напредак свих учесника у спровођењу јавних политика и програма, као и Републике Србије у целини.

Влада Републике Србије предвођена Српском напредном странком увидела је да је систему државне управе потребан закон којим би се повезале државна управа, аутономна покрајина и локална самоуправа са циљем координисаног планирања јавних политика од стране надлежних доносилаца

докумената и да се планирање врши уз уважавање интереса свих учесника у реализацији. Такође, уведен је институт контроле спровођења јавних политика кроз контролу израде и спровођења средњорочних планова, као и обавезно подношење извештаја о спроведеним документима јавних политика од стране доносиоца.

Постоји један пример на који би се највише применио овај закон, уједно и увидели пуни ефекти његове примене – пројекат који је понос Града Београда и Републике Србије, а то је пројекат „Београд на води“. На овом пројекту који је последица визије председника Вучића учествовали су сви нивои власти: Влада Републике Србије, локална самоуправа, односно Град Београд и градске општине у деловима својих надлежности. Овај пројекат је изродио потребу за доношењем закона о планском систему, интегрисаном планирању, координисаном спровођењу планова и политика. Овај пројекат данас мења слику о Београду и издиже га на виши ниво; гура напред економију читаве земље. Од руинираног и запуштеног дела града и речне депоније ствара се урбана средина која ће бити понос свих који су учествовали у њеној изградњи, као и свих грађана Београда.

Управо због оваквих пројеката од важности за развој Републике Србије и нижих нивоа власти треба подржати овај закон и све измене које побољшавају његову примену. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Ђокићу, изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштовани народни посланици, сведоци смо да су се до данас прописи, документи јавних политика, мислим на стратегије и акционе планове и програме, ретко мењали, односно поправљали, што би по правилу требало чинити након протекла рока у коме се могу сагледати почетни ефекти истих. У пракси су се до данас одредбе прописа преиспитивале и мењале, по правилу, само на иницијативу привредника или органа који имплементира пропис, и то тек када поједина решења стварају велики проблем у пословању, паралишу спровођење неке административне процедуре или онемогућавају примену прописа који је у жижи интересовања јавности. Примера је на претек, али немам довољно времена на располагању да их сада наводим.

Овакво стање је последица одсуства континуираног преиспитивања ефеката свих прописа и вредновања спровођења јавних политика у циљу њиховог унапређења. Због тога је у прошлости долазило до гомилања неефикасне, сувишне и штетне регулативе, а онда се приступало најскупљем и најтрауматичнијем регулаторном инструменту за превазилажење оваквог

стања, а то је, сећате се, тзв. гиљотина прописа која је у Србији спровођена током 2009. и 2010. године. Насупрот томе, ми из Српске напредне странке се залажемо за прописивање обавезе спровођења *ex post* анализе ефеката свих докумената јавних политика и свих прописа.

Српска напредна странка се залаже за успостављање јединственог информационог система у који ће се уносити документи јавних политика, средњорочни планови али и извештаји о спровођењу истих. Тиме ће се обезбедити ефикасно и конзистентно планирање на свим нивоима, које ће подразумевати прецизно утврђивање мера за спровођење јавних политика, као и одговорних за спровођење тих мера, рокова, учинака и ефеката. Овако успостављен информациони систем ће олакшати послове у вези са планирањем јер ће у пракси обезбедити аутоматско генерисање делова планских докумената и извештаја о њиховом спровођењу.

Својим амандманом желео сам да се увођењем још једног појма у члану 2. став 1. Предлога закона додатно дефинише ефикасност планирања као појам који значајно утиче на свеукупни развој Републике Србије, а самим тим и на унапређење система одбране. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Марковићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Уважени потпредседниче Владе, даме и господо народни посланици, и овај амандман као и амандман на претходни члан потенцира, односно, извињавам се, има потребу да нагласи модернизацију у контексту свеукупног развоја Републике Србије.

Приликом образлагања прошлог амандмана навео сам један пример како добра пракса у једној локалној самоуправи, у питању је Градска општина Врачар, уме да да јако добре резултате када је реч о систему планирања. Тај систем планирања који уважава, с једне стране, интересе свих учесника у планском систему и, с друге стране, приоритете, проблеме али и сугестије и предлоге грађана те локалне самоуправе увек се испостави као добар вид сарадње грађана са локалном самоуправом, али и сарадње локалне самоуправе са осталим учесницима планског система. У питању је анкета коју је Општина Врачар спровела приликом пројектовања буџета, са жељом да у буџет за наредну годину уврстимо све сугестије, предлоге грађана које су они у тој анкети иницирали. То је резултирало повећаним бројем

културних садржаја, образовних садржаја, едукативних садржаја, спортских догађаја, манифестација итд.

Желео бих да истакнем можда највећи досадашњи успех нове општинске власти на Врачару, а то је уступање простора анекса зграде Градске општине Врачар Граду Београду за потребе Предшколске установе Врачар. Дакле, добићемо нови вртић, трајно ћемо решити акутни проблем који имамо на Врачару, а то је мањак места у вртићима. У питању је простор од више од 700 м² који се досад користио као пословни простор Врачар. Општина даје тај простор, Град Београд ће финансирати пројекат. На тај начин ћемо доћи до триста нових места за децу Врачара, за Предшколску установу Врачар. Тренутно је око 150 предшколаца са Врачара на листи чекања. Не морам да наглашавам колики је то проблем за грађане Врачара.

Ово је добар пример заједничке и добре социјалне политике Општине Врачар али и Града Београда, и надам се да ће овај пример следити и остале општине. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Радичевићу, изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, уважене колегинице и колеге, на Предлог закона о планском систему Републике Србије поднео сам амандман и на члан 2. Предлога закона где предлажем да се дода тачка 18), која гласи: „Ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије с посебним освртом на индустријализацију.“ Предложио сам да се дода тачка 18) како би се закон додатно побољшао и био прецизнији.

Како би управљање системом јавних политика било могуће, потребно је да се припремају и спроводе планска документа. Наравно, потребно је и да се раде детаљне анализе и стално прате ефекти који се на тај начин постижу. Да бих то појаснио, можемо посматрати пример довођења страних инвеститора. Нови инвеститори нам, осим капитала који уносе у земљу, донесе и нове технологије; граде се нове хале или се већ постојеће поново стављају у функцију; упошљавају се нови радници. Користи од оваквих инвестиција су вишеструке: кроз наплату пореза пуни се буџет Републике Србије, смањује се број незапослених, остварују се нове технологије и оспособљавају се радници за рад на новим технологијама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Чарапић, изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, даме и господо народни посланици, амандман сам поднела на члан 2. Данас говоримо о ефикасности планирања. Ефикасност значи радити праве ствари на прави начин. Србија и грађани Србије данас имају ефикасну владу. Изнећу пар резултата рада наше владе који то потврђују.

Када је у питању спољнотрговинска размена, успели смо да повећамо извоз у јануару и фебруару 2018. године, односно на крају 2017. године за 14,1%. Али права ствар где је стопа извоза је повећана је урађена на прави начин тако што у структури извоза доминирају производи секундарне фазе прераде.

Када су у питању стране директне инвестиције, стопа раста страних директних инвестиција је 26,4%. Битно је да су стране директне инвестиције извозно оријентисане.

Иначе, када су у питању стране директне инвестиције, стално нас критикују како није добро да Србија има стране инвеститоре. Ми смо успели да запослимо 170.000 људи. Ако узмемо у обзир да новозапослени људи имају најнижу зараду, то је 23.053 динара, испод тога не може бити зарада, и ако искључимо порез на додату вредност, ако искључимо порез на добит привредних субјеката, прилив у буџет Републике Србије за годину дана је 163.868.000 евра. Ако узмемо у обзир да смо имали субвенције за стране инвеститоре, ми за годину дана успевамо да повратимо све оно што смо дали као субвенције страним инвеститорима; наредне године имамо приход, али само ако гледамо порезе и доприносе, значи, ако искључимо порез на додату вредност и ако искључимо порез на добит. Дакле, скоро 164.000.000 евра свакако је веће него нула. Зарада, и да је најнижа, а није најнижа, већа је од тога, од 23.000 динара свакако је већа него нула коју смо имали.

Када говорите да увозимо стране технологије, па, господо, како да користимо домаћу технологију када сте нам уништавали привреду претходних десет-петнаест година? И када увозимо стране технологије, држава има приход од тога. Мора да се плати царина када се увози страна технологија, да ли страну технологију увозили страни инвеститори или домаћи инвеститори. Држава има прилив по основу царина. Тако да су страни инвеститори свакако добри за привреду, подједнако добри као и домаћи инвеститори.

Када говоримо о стопи незапослености, ми смо успели да преполовимо стопу незапослености. Наша влада је ефикасна. Стопа незапослености је преполовљена тако што имамо запошљавање радника у приватном сектору. Имамо смањење јаза између зарада у приватном и јавном сектору. То је добро. Имамо привреду на здравим основама.

Када је у питању минимална цена рада, да, повећали смо минималну цену рада са 130 на 143 динара, али је добро што се то позитивно одразило на агрегатну тражњу. Зашто се позитивно одразило на агрегатну тражњу? Зато што имамо стабилну стопу инфлације од 1,5%. Да је стопа инфлације била већа, повећање минималне цене рада појела би инфлација и не би се одразило на агрегатну тражњу. А када имамо пораст агрегатне тражње, свакако имамо и пораст агрегатне понуде, односно пораст производње и пружања услуга. То је свакако добро за наставак позитивног тренда запошљавања и смањења стопе незапослености, јер нам је циљ да до краја 2018. године стопа незапослености буде испод 10% , а то ћемо и постићи.

Све што радимо данас, радимо да грађани Србије и данас, и сутра и наредне генерације живе боље. То је одговорна политика наше владе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Изволите, колега.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, колеге посланици, амандман који сам предложио гласи: „У члану 2. став 1. Предлога закона додаје се тачка 18) која гласи – ефикасност планирања у циљу свеукупног развоја Републике Србије са освртом на буџетску стабилизацију“.

Врло је важно што усвајамо овај закон јер је од пресудног значаја за координацију између општина и Републике када је у питању планирање.

Међутим, некада догађаји и инвеститори могу да изненаде, може да се појави инвеститор а да ви нисте планирали на који начин ћете да га прихватите и доведете у своју средину. Навешћу вам један пример из Подунавског округа. Као што знате, центар Подунавског округа је град Смедерево и спада у развијеније градове у Републици Србији, како би требало да изгледају и остали градови, захваљујући, пре свега, довођењу кинеског партнера у Железару Смедерево и решавању тог великог проблема Републике Србије, не само града Смедерева, али и добром вођењу Града и довођењу бројних инвеститора у град Смедерево.

Навешћу вам само један пример, то је довођење ПКЦ-а и стварање индустријске зоне у граду Смедереву од 2015. године. Преговори су се водили, није било средстава, међутим, Град Смедерево одлучио је да подигне, да се задужи кредитно, да у веома кратком року од четири месеца од ледине направи велику халу од 22.000 квадратних метара, савршену, модерну, у коју су дошли фински инвеститори и досад запослили 1.800 младих људи до 40 година.

Оне приче које сам јуче слушао, да код ових нових инвеститора људи раде у тешким условима, потпуно су нетачне. У тој хали, која такође

производи каблове за камионе „волво“, МАН и друге типове камиона, раде радници у климатизованим условима, који су од 20 до 24 степена; њихово радно одело су патике, памучне панталоне и мајице и цео дан раде у тим условима; имају одмор два пута по десет минута и паузу за ручак. Нормално, плате никад нису довољне, али је, кад се улази у ПКЦ, за једно место увек конкурисало двоје-троје људи и доста људи је запослено из Подунавског округа. И не само из Подунавског округа него и из општине Ковин, која је ту преко самог моста, близу. Запошљава, ето, и из те општине велики број људи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Изволите, колегинице.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем.

Уважени министре, драге колеге народни посланици, на члан 2. поднела сам амандман са интенцијом да укажем колико ефикасно планирање утиче на свеукупни развој Републике Србије, а посебни је осврт на повећање улагања.

Шта ово значи у пракси, најбоље говори пример из моје локалне самоуправе, Сокобање. Доласком на власт у Сокобањи 2016. године, Српска напредна странка је, између осталог, затекла неупотребљив План генералне регулације. План који је требало да омогући долазак инвеститора, како домаћих тако и иностраних, за „жуто предузеће“ није значио ништа. А грађанима Сокобање сте ускратили нова радна места, зараде, бољи живот. За њихово време не да није улагано у Сокобању, него су успели да Хотелско-туристичко предузеће „Лептерија“ доведу у стечај, предузеће које је било стожер развоја туризма у Сокобањи.

Зато су челници локалне самоуправе, који су из редова Српске напредне странке, као приоритетни циљ поставили себи израду новог, применљивог плана генералне регулације Сокобање, који ће отклонити проблеме које су изазвале промене у простору, а да се развој Сокобање планира у складу са принципима одрживог развоја и принципима зацртаним у европским повељама и документима.

Резултати које износим свакодневно говоре да смо много тога урадили и до сада, а да ће закон о планском систему бити правни оквир да убудуће будемо још бољи и одговорнији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани министре, на члан 2. закона о планском систему Републике Србије поднео сам амандман у

којем инсистирам на ефикасном планирању које доприноси расту и развоју, односно макроекономској стабилности државе Србије.

Документи развојне политике, документи јавних политика и остали плански документи свакако утичу на формирање општег нивоа раста и развоја једне нације. Овде се не говори само о расту и развоју економије, већ, пре свега, о расту и развоју образовања, расту и развоју здравства, општим животним условима које једна нација може да оствари имајући добар систем планирања. Али није спорно да се општа јавна потрошња, поготово у државама као што је српска уређена, базира пре свега на јавним приходима. Јавни приходи су резултат буџета Републике Србије, као и буџета локалних управа. То све чини општу државу.

Да вас подсетим да је буџет реална и планска категорија. Буџет Србије је дуго био само планска категорија и планирао се, али је реално, практично остварљив и реално се остварује у процентима без било каквих одступања од 2015. године. Да подсетим Скупштину Републике Србије и грађане Србије да од 2015. године практично немамо ребаланс буџета. Да ли нешто говори о бољем планирању, о бољем и ефикасном спровођењу јавних политика ако успете да у једној фискалној години на нивоу државе Републике Србије планирате буџет који је потпуно тачан и не доживљава никакве промене?

Када говоримо о расту и развоју, онда у ствари мешамо две ствари врло често – раст и развој. Раст је јасна математичка категорија и ако пратите економске резултате од 2015. године, онда врло јасно и прецизно можемо да осликамо слику другачије, економски јаче и боље Србије. Наравно да је кључни допринос Владе Републике Србије, председника Србије Александра Вучића. Овај амандман и овај закон само треба да наставе тим путем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени потпредседниче Владе са сарадницима, овим амандманом предлажем додавање новог појма у члану 2 – ефикасност планирања са циљем смањења сиромаштва у Републици Србији.

Уколико не постоји ефикасност и висок ниво реализације планова, како краткорочних тако и дугорочних, на нивоу локалних самоуправа, то ће се дефинитивно одразити и на резултате Владе и кашњење планова Владе.

Постојање јасног планског система и постојање планских докумената и прописа дефинитивно је добар услов за нова партнерства и прекограничну сарадњу.

Подсетићу да се међу тачкама дневног реда ове седнице налазе предлози закона који се тичу подстицаја за коришћење обновљивих извора енергије, од изградње ветропарка у Костолцу, па све до тржишта биомасе, што је веома важно за Републику Србију. Дакле, Влада Републике Србије је препознала велики потенцијал у овим међусекторским пројектима одрживог развоја и енергетске ефикасности и на томе се веома инсистира. Зашто? Зато што већа употреба биоенергије, поред тога што даје сигурност за будућа времена, смањује лош утицај на животну средину, подстиче развој локалних самоуправа, подстиче отварање нових радних места, уштеду новца на енергентима који се касније преусмеравају у неким другим правцима, за неке нове робе и услуге и, наравно, смањење сиромаштва, што и јесте циљ овог мог амандмана – смањење сиромаштва кроз равномерни регионални развој.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима из Министарства, даме и господо посланици, поднела сам амандман на члан 2. Предлога закона о планском систему Републике Србије којим се додаје тачка 18) која гласи: „Ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије са посебним освртом на смањење социјалних разлика“.

Заиста, без ефикасног планирања нема доброг привредног развоја.

Данас бих се базирала на општину Вождовац.

Долазим са општине Вождовац; 2010. године, када смо на локалним изборима победили, затекли смо једну потпуно девастирану општину. Општина Вождовац има урбани и рурални део. Тај рурални део је био катастрофа. Шта да вам кажем ако село Рипањ, које се налази на десет километара од центра Београда, није имало воду.

Прво што смо урадили било је – радимо инфраструктуру. Ко би дошао од инвеститора, ко би запослио људе ако нема добру инфраструктуру? Наравно, прво што је урадила Општина Вождовац, ефикасном, планском политиком – уложила је у инфраструктуру, а онда донела Генерални урбанистички план, напоскон. Захваљујући томе, општина Вождовац је постала изузетно добро место за инвестирање.

Споменућу само три од можда 33 добра инвеститора, то су „Лидл“, затим „Вождове капије“ и „Панорама Вождовца“, велики пројекти. „Лидл“, продавница немачког трговинског ланца „Лидл“ који ће у Србији отворити

осамнаест продајних објеката и запослити преко хиљаду људи, а на Вождовцу ће запослити три стотине људи. Такође, израелска компанија „Шикун и Бинуи груп“ улаже у српско тржиште 170.000.000 евра. Тренутно гради „Вождове капије“, пословно-стамбени простор. Самим тим покрећемо грађевинску, машинску индустрију, електроиндустрију, запошљавамо раднике. Трећи комплекс који се гради је „Панорама Вождовца“; на 24.000 м² уложено је тринаест милиона евра. Такође, биће запослена маса радника.

Оно што је добро за општину Вождовац јесте што на општини Вождовац постоји Савет за запошљавање. Тај Савет за запошљавање сваке године организује сајам запошљавања, где излажу мала, средња предузећа, велике компаније и сваке године се запосли изван број грађана општине Вождовац, најмање од 200 до 400 људи. Параметар или егземплар је да је 2014. године на општини Вождовац било незапослених 11.000, а данас је тај број преполовљен. Тако ради одговорна локална власт. Тако се смањује сиромаштво. То је одговорна социјална политика. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, овај мој амандман иде у правцу да се повеже афирмација свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на социјалну равноправност, са овим законом.

Руководство Града Лесковца препознало је важност постојања планских докумената и у претходних пет година интензивно ради на доношењу, односно усвајању свих врста планских докумената. Док Српска напредна странка у Лесковцу није преузела одговорност за руковођење градом, само трећина територије града била је покривена планским документима. Имали смо Генерални урбанистички план, Просторни план и један план генералне регулације. Данас град Лесковац има седамнаест планова генералне регулације и шест планова детаљне регулације.

Данас је Лесковац један од ретких градова у Републици Србији који има усвојене све потребне планове. Последњи плански документ који недостаје, за насељено место Вучје, биће усвојен у току ове недеље на седници Скупштине града која је заказана.

Као резултат доношења планских докумената, данас у Лесковцу имамо интензивну градњу. Данас у Лесковцу први пут након много година имамо озбиљну станоградњу и први пут су моји суграђани након много година у ситуацији да купе станове у новоградњи. Статистика каже да се

годишње изгради и прода преко триста станова, а да овај број из године у годину расте.

Друга ствар која је везана за планска документа јесте да је, захваљујући планским документима, Град Лесковац у стању да изврши експропријацију земљишта за изградњу инфраструктуре. Нема нових улица без прибављања власништва над земљиштем, за шта се основ, наравно, ствара у планским документима; затим иде утврђивање јавног интереса, опет на основу планских докумената и, на крају, куповина у поступку експропријације. Тек након тога може да се гради.

Све ово што сам навела је у директној вези са развојем града и, наравно, са остваривањем социјалне равноправности. Зато вас позивам да у дану за гласање подржите овај мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч?

Колега Јевтићу, изволите.

ЈОВИЦА ЈЕВТИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре, драге колеге народни посланици, на Предлог закона о планском систему Републике Србије на члан 2. предложеног решења подносим амандман у смислу додавања тачке 18) у ставу 1, која прецизира ефикасност планирања са циљем афирмације равномерног развоја Републике Србије.

Мислим да ћемо се сви сложити да је ефикасно планирање жила куцавица сваког добро дефинисаног система управљања. Када кажемо ефикасно планирање, пре свега мислимо на усклађеност паралелних планских процеса у Републици Србији. Реално се ту пре свега мисли на хијерархијску усклађеност планских докумената од највишег до најнижег нивоа државне управе.

Поменути плански документи треба да садрже одреднице које планирају приоритете у раду, израду годишњих планова на основу тих приоритета, израду програмских активности и финансијске конструкције за спровођење поменутих годишњих планова. Често у пракси долази до неусклађености приликом реализације планских докумената из разноразних, понекад објективних а често и необјективних разлога, што уз недостатак инструмената за реализацију годишњих планова управо указује на слабост и недовољну ефикасност планирања.

Заиста мислим да је неусклађеност паралелних планских процеса, поготово у смислу хијерархије, главни узрок појаве великог броја проблема, који се у практичном смислу поред недовољне транспарентности највише огледају у неравномерном развоју читаве земље.

Због свега реченог, треба инсистирати на ефикасном планирању и дефинисању инструмената за спровођење планских докумената у свим

сферама друштвеног живота. Стога овим амандманом желим да идеји ефикасност планирања на овај начин дам подршку, у смислу бољег и квалитетнијег дефинисања појмова предложеног законског решења, а све у циљу афирмације свеукупног равномерног развоја Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Колегинице Петровић, изволите.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, поштоване колеге народни посланици, на Предлог закона о планском систему Републике Србије поднела сам амандман на члан 2. став 1. коме се додаје тачка 18) која гласи: „Ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије с посебним освртом на пореску одговорност.“ Предложеним амандманом се додатно дефинишу основни појмови предложеног закона.

Усвајањем закона о планском систему Републике Србије биће унапређен процес израде докумената јавних политика и прописа на начин који обезбеђује међуресорну координацију, учешће заинтересоване јавности, као и праћење спровођења, вредновања и извештавања о примени прописа. У контексту спровођења реформи јавне управе, усвајањем предложеног закона унапредиће се систем управљања јавним политикама. Тиме ће се допринети унапређењу управљања базираног на знању, повећању правне сигурности, пореске одговорности, као и унапређењу пословног окружења и квалитета пружања јавних услуга у Републици Србији.

Плански систем Републике Србије на републичком, као и на нивоу аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе није у довољној мери ефикасан и транспарентан. У протеклих пар година учињени су одређени помаци у овој области, али је неопходно и даље радити да се спроведу све активности које би помогле да плански систем постане ефикаснији, делотворнији и јефтинији.

У циљу повећања ефикасности планског система неопходно је радити на побољшању, прво, ефикасности планирања, затим, усклађености планских докумената; извршити анализу ефеката јавних политика и прописа; побољшати информациони систем за подршку планирању; отклонити недостатке аналитичких капацитета у органима државне управе и извршити свеобухватну реформу система управљања јавним политикама.

Применом предложеног закона у пракси доћи ће свакако до побољшања планског система, а самим тим позитивно ће се утицати на свеобухватни развој Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Десанка Репец.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Пекарски.

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Поштовани председавајући, поштоване даме и господо посланици, поштовани министре са сарадницима, поднео сам амандман на члан 2. закона о планском систему Републике Србије.

Овај члан се бави објашњењем значења израза који се користе у овом закону; њих има укупно седамнаест, а ја сам предложио да се дода и осамнаести израз. Поменућу само неке као што су: учесници у планском систему, остали учесници у планском систему, координација јавних политика, анализе, праћење спровођења јавних политика, вредновање учинка јавних политика и, наравно, сам израз – јавна политика. предложио сам да се дода и израз – ефикасност планирања.

Мислим да је потребно да приликом сваког планирања унапред израчунамо и ефикасност. Када се каже ефикасност, мисли се на брзину реализације и на корист. Када се каже корист, не мисли се само на финансијску корист, него се мисли и на неке друге користи као што су економска, културна, одбрамбена, национална, образовна, еколошка или нека друга корист.

Министар Ђорђевић је кроз један једноставан и класичан пример показао како јавна политика може да буде транспарентна и корисна када је ефикасно испланирана, и то на примеру Града Ниша, како држава тамо користи своје ресурсе и преусмерава их како би се искористили на максималан могући начин. Држава, односно Министарство одбране, односно Војска Србије донела је одлуку да део својих ресурса пребаци у друго министарство, Министарство образовања, односно да део Касарне „Филип Кљајић“, ако се не варам, да на коришћење Граду Нишу, заједно са пратећим објектима, како би се искористио за изградњу универзитета у Нишу.

Тако управљаном јавном политиком држава настоји да искористи све своје капацитете у корист града Ниша – не само у корист града Ниша, него и студената и омладине Ниша и читавог тог региона – и да на тај начин ефикасним планирањем створи нове стручне кадрове.

Сада када држава жели нешто да да, преусмери, да створи нове квалификације зарад упошљавања капацитета, мене интересује да ли ће ови вајни опозициони лидери који су се грчили по Бечу или ишли по Централ парку у Њујорку и гледали цвеће, односно гледали како трешње цветају, доћи у Ниш да протестују против једне овакве одлуке од које ће имати користи не само град Ниш, не само омладина у Нишу, него и цела Србија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Марковић.

ВЕСНА МАРКОВИЋ: Хвала.

И овим амандманом као и претходним желела сам да укажем на значај процеса евроинтеграција за нашу земљу. Чланом 2. закона о планском систему Републике Србије дефинисани су појмови који се користе у смислу овог закона. Предложила сам додавање тачке 18) у којој би се објаснио појам европских интеграција.

Оно што ову владу разликују од свих претходних јесте то да је отворила прва преговарачка поглавља, и то 2015. године, иако је Споразум о стабилизацији и придруживању потписан 2008. године, а на снагу је ступио тек 2013. године. Доста времена смо изгубили. Отварање првих преговарачких поглавља представља јасан сигнал да смо чврсто решили да спроводимо реформе у областима нашег друштва, и то по угледу на најразвијеније европске земље. Ми желимо да уведемо највише стандарде и недвосмислено смо показали ком типу друштва желимо да припадамо. Уосталом, велика већина наших грађана види управо најразвијеније земље ЕУ као идеалне за живот. Наш посао је да створимо такве услове и у Србији.

У прилог томе иде и чињеница да 65% страних директних инвестиција у Србији долази управо из земаља чланица ЕУ, а на самом врху су Италија, Аустрија, Немачка. Немачка предузећа запошљавају преко 44.000 радника, аустријска 13.000. У последње две године из ЕУ је стигло близу 1,5 милијарди евра годишње по основу страних директних инвестиција, што је скоро три пута више него 2012. године када су износиле 551.000.000 евра.

Спољнотрговинска размена је највећа са земљама ЕУ и износи око 65%, око 20% износи спољнотрговинска размена са земљама ЦЕФТА споразума, а осталих 15% је са свим осталим земљама.

Отварање поглавља послало је поруку инвеститорима да је Србија једно стабилно и добро место за улагање. Сам процес евроинтеграција је један од начина да креирамо што бољи амбијент за привлачење страних инвестиција али и за подстицање домаће производње.

Процес евроинтеграција представља само додатни подстицај, не представља никакво условљавање, не представља преписивање закона Европске уније. Уосталом, ако је нешто добро и ако смо видели да добро функционише у најразвијенијим земљама, зашто то не бисмо применили у Србији. Ми желимо да створимо једну уређену државу, са јаком и стабилном економијом. Ја сам потпуно сигурна да је чланство у Европској унији најбољи пут за то, а потпуно је логично додавање појма евроинтеграција у оквиру тачке 18) члана 2. овог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч?

Колега Пантовићу, изволите.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. овог закона, где желим посебно да истакнем појам ефикасности планирања, посебно на пољу које се односи на повећање инфраструктурних капацитета наше земље.

Оно што сигурно највише занима наше грађане, посебно младе, јесте развој оне инфраструктуре која директно утиче на повећање броја нових радних места. Имали смо прилику пре неколико дана да видимо да у Крагујевац стиже немачки „Сименс“ и, истовремено, креће градња великог индустријског парка у том граду, чиме се Крагујевац коначно враћа на мапу индустријских центара. Овај индустријски парк имаће центар за истраживање, развој и едукацију, учионице за практичну наставу и савремене лабораторије где ће млади стручњаци трагати за иновативним решењима, као и простор за подршку стартап компанијама. Овај индустријски парк је шанса за запошљавање инжењера и обучених радника из целе Шумадије.

Такође, што се тиче великих планираних пројеката, потребно је споменути најављену изградњу индустријског парка у Борчи. Овај парк ће се простирати на 320 хектара и у њему ће, према студији изводљивости, бити отворено преко хиљаду иновативних компанија. Вредност пројекта је триста милиона евра. Он значи 10.000 директних радних места и око 40.000 индиректних радних места.

Индустријски парк ће градити компанија која је градила највећи индустријски парк на свету у граду Суцоу у Кини. Такође, четрдесет највећих високотехнолошких компанија из Кине потписало је меморандум где су најавиле заинтересованост за учешће у овом пројекту.

Ови велики пројекти упослиће наше младе инжењере, научнике и на тај начин их задржати да остану и стварају овде у Србији, што је, сложићете се, један од најбитнијих задатака свих нас. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

САНДРА БОЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, колеге посланици и уважени грађани Србије, поднела сам амандман на члан 2. став 1. Предлога закона којим се додаје тачка 18) која гласи: „Ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије с посебним освртом на јачање државног система“.

Циљ овог закона и подзаконских аката је успостављање система одговорности за резултате и стварање оквира за мерење ефикасности рада у јавној управи. Овај закон свакако јесте резултат марљивог рада Владе и представља унапређење и јачање државног система Србије. У складу са одговорном политиком коју Влада и председник Александар Вучић воде, стварају се све повољнији услови за долазак страних инвеститора и отварање нових радних места.

Поред осталих, последња у низу вести, која мене као посланика који долази из Панчева и Јужнобанатског округа посебно радује, јесте долазак у Панчево немачке компаније *ZF*. Компанија *ZF* је између десет земаља одлучила да своје инвестиције усмери ка Панчеву и Србији. Ова мултинационална компанија, са седиштем у Фридрихсхафену, обухвата око 230 производних локација у четрдесет земаља и запошљава око 13.700 радника. Компанија *ZF* је светски лидер у производњи делова и система за аутомобилску индустрију, бродоградњу, железницу, као и електронике за белу технику, грађевинске машине и процесну опрему. У аутомобилској индустрији глобални је лидер у технологији погона и шасија, као и активној и пасивној сигурносној технологији, а нарочито је позната по производњи система трансмисије, управљања и кочења.

Компанија је организована у седам дивизија од којих је једна *e-mobility*, у оквиру које се планира изградња фабрике у Србији, односно у Панчеву. Инвестиција је вредна 160.000.000 евра и ово улагање, према члану 27. Уредбе о условима и начину привлачења директних инвестиција, представља улагање од посебног значаја за Републику Србију. У фабрици у Панчеву биће отворено хиљаду радних места, нето зарада запослених биће између 450 и 500 евра. У северној индустријској пословној зони јула ове године почиње се са изградњом постројења за производњу компонената из области ауто-индустрије. Између осталог, производиће се осовине за електрични погон, мотори са електричном вучом, електроника, мехатроника мењача, микросвичеви итд.

Такође, инвеститор је изнео могућност отварања још једне јединице *ZF*-а у Панчеву, чиме би дошло до отварања значајног броја радних места.

На овај начин Немачка, поред тога што је највећи спољнотрговински партнер Србије, постаје и значајан послодавац у Србији. Тренутно је 44.619 радника у Србији запослено у немачким компанијама, а уз последње инвестиције у Крагујевцу и Панчеву тај број ће премашити 50.000.

Ефикасност планирања и управљања јавним политикама, као и одговорно вођење земље довели су до ових резултата. Србија убрзано напредује, чува своје финансије и уједно смањује незапосленост.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Колега Крлићу, изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Уважени господине министре, даме и господо народни посланици, јутрошњи ток данашње расправе управо је показао колико је важно ефикасно планирање развоја Србије, које свакако мора обухватити и Србе у региону.

Видели смо да и данас одређене политичке опције не прескачу да спомену деведесете и тешке године када су Срби у региону највише страдали. Страдали су у тешким ратним условима, за које су најмање били криви. А планирање је било такво да смо са западним Србима имали један мост, и то железнички, да смо Србе у Крајини могли видети само преко коридора, а да смо на југу, у Косовском Поморављу, оставили „мек трбух“ и тамо где највише Срба живи данас их је све мање и мање. Овакве ствари се не могу поновити и због тога је планирање свеобухватно и Србе из региона никако не можемо заборавити.

Кад сам већ споменуо рат, рат носи многа зла, једно од највећих су ратни профитери, то су они који се на муци обогате. Међутим, претпостављам да то и господин министар са данашње позиције најбоље зна, обично ти ратни профитери брзо, истом брзином изгубе тај капитал, а често изгубе и главу. Како је стечено, тако и оде.

Оно што је горе од ратног профитерства јесу антиратни профитери. Антиратни профитери су они који пију крв сопственом народу, који гребу ране које су тек залечене, који не дозвољавају да се заборави, да се опрости и да се крене напред. То су неке политичке странке – имали смо прилике, опет кажем, да такву политику чујемо – невладине организације, појединци. Хране се на муци, хране се на прошлости, јер једино од тога могу да опстану. Шта би данас радиле „Жене у црном“, Фонд за хуманитарно право, Наташа Кандић, Борка Павићевић, Богољуб алијас Теофил Панчић и њима слични, од чега би живели да нема сталне успомене, сталног враћања овог народа уназад и покушаја да се објасни сопствена кривица и тамо где је има и тамо где је нема?

Велики Растко Петровић је једном приликом рекао да смо ми Срби народ који се уздигне до самог места где столује Господ Бог, а онда се сурвамо у блато и одричемо свега свога, сопственога.

Ефикасно планирање развоја Србије увек мора бити у складу са свим Србима, са Србима у региону, са Србима ма где они живели. Себе се сами не

сметемо одрицати. Због тога мислим да пажња о Србима у региону увек мора бити део сваког закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Поповићу, изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, допуном овог члана тачком 18) коју сам предложио додатно се дефинишу основни појмови Предлога закона. Наиме, планирање јавне политике свеукупног развоја је основни предуслов започетих реформи а њена ефикасност се огледа у реализованим пројектима од стране државе.

Влада Републике Србије додатно подиже стандард грађана доношењем добрих закона, одлука и докумената. Увођењем електронског рецепта пацијенти више не морају да иду код изабраног лекара једном месечно, већ једном у шест месеци. Смањују се гужве у чекаоницама, а лекари су растерећени, могу да се више посвете пацијентима којима је неопходна неодложна помоћ.

Србија је такође препознала значај бриге о пацијентима оболелим од ретких болести, којих у земљи има око 450.000, и у циљу њиховог лечења у буџету за 2018. годину определила је 1.500.000.000 динара. Поређења ради, 2012. године за исту сврху издвојено је 130.000.000 динара.

Велики напредак остварен је и у области трансплантације органа. Година 2017. остаће забележена по великом броју донора и великом броју урађених трансплантација. Отворен је Центар за трансплантацију коштане сржи у КЦС и у њега је уложено 90.000.000 динара. Достигли смо стандард ЕУ у овој области и с правом очекујемо чланство у Еуротранспланту, што би значило веће могућности за трансплантацију оним грађанима којима су органи неопходни. Основан је и Фонд за лечење деце у иностранству и овим путем је упућено око шездесет најмлађих пацијената у најбоље иностране клинике. Омогућен је константан долазак иностраних стручњака, како би осигураници били лечени у својој земљи а домаћи лекари стицали нова знања.

Улагање у здравље људи је улагање у будућност. Влада Републике Србије одавно препознаје ову чињеницу и својим активностима сва министарства дају пуни допринос процесу развоја здравства, а самим тим и свеукупном развоју наше државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Колега Ранчићу, изволите.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани министре, поштована господо из Министарства, даме и господо народни посланици, члан 2. дефинише појмове Предлога закона о планском систему Републике Србије. Предложио сам амандман који гласи – у члану 2. став 1. Предлога закона додаје се тачка 18) која гласи: ефикасност планирања, односно планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на унапређење здравствених услова.

У основи ефикасног планирања лежи аксиом обнављања становништва. Обнављање становништва је стимулација свих инструмената државе и здравствене политике у циљу рађања здравог потомства, јер без обнове становништва немају смисла ни држава, ни закон, ни здравствени услови. Због тога су донети закони као што је Закон о биомедицински потпомогнутој оплодњи и акциони план нове, експанзивне (пронаталитетне) политике.

Ефикасност планирања остварује се кроз мрежу здравствених установа и медицински кадар. Да подсетим, у Србији постоји 375 здравствених установа у државној својини, од тога 167 домова здравља, 16 завода на примарном нивоу, 40 општинских болница, 40 специјалних болница, четири клиничка центра (посебно бих нагласио овај најновији, Клинички центар у Нишу) и четири клиничко-болничка центра, 37 института и завода који обухватају делатност на више нивоа, од којих су четири института а 23 завода за јавно здравље. Укупан број постеља износи 38.590, чиме је постигнута обезбеђеност од 525 постеља на 100.000 становника, што је нешто мање од европског просека који је 570 на 100.00 становника. Такође, постигнута је обезбеђеност од 281 лекара на 100.000 становника, што је такође нешто мање од европског просека – значи, 320 лекара на 100.000 становника у Европи. Али зато је у примарној здравственој заштити постигнута обезбеђеност од 81 лекара на 100.000 становника, што је сасвим добар просек – један лекар на 1.200 становника.

Све су ово параметри које морамо имати у виду када планирамо ради приближавања стандардима које намеће европско поимање здравствених услова. Зато се овим амандманом додатно дефинишу појмови Предлога закона. Надам се да ћете у дану за гласање подржати овај мој амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Колегинице Јевтовић Вукојичић, изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Поштовани председавајући, уважени потпредседнице Владе, колеге посланици и посланице, поштовани грађани Србије, уложила сам амандман на закон о планском систему, на члан 2, којим предвиђам ефикасност планирања у циљу заштите осетљивих друштвених група.

Последњих двадесет шест година Србија бележи негативан природни прираштај – то значи да је број рођених мањи од броја умрлих. Али последњих двадесет шест година тим проблемом није се бавио нико. Први који се ухватио укоштац с овим проблемом био је, 2016. године, премијер Александар Вучић, који је формирао Савет за популациону политику. Наравно, први циљ Савета била је ревизија Стратегије за подстицање рађања, а стратегија јесте основни документ јавне политике. Уз стратегију, наравно, иду и акциони планови.

Морам да истакнем да је у Србији у марту ове године забележено испод седам милиона становника. То је податак који се пореди са 1966. годином, само што смо тада на годишњем нивоу имали 103.000 рођених беба, а 2017. године број рођених беба био је 65.000.

Питање живота и питање рађања јесте приоритет број један за СНС, као што је приоритет економски опоравак и бољи живот грађана. У том смислу, желим да истакнем да је донета Стратегија за подстицање рађања. Том стратегијом предвиђени су финансијски подстицаји породицама са децом, и то тако што је за прво дете предложено 100.000 динара, за друго дете 10.000 динара 24 месеца, за треће дете 12.000 динара десет година и за четврто дете 18.000 у временском трајању од десет година. У прилог овоме иде и закон који је Народна скупштина усвојила а то је Закон о финансијској подршци породици са децом, који ступа на снагу 1. јула ове године.

Морам да истакнем да први пут ова влада, односно СНС, придаје значај и мајкама са села на тај начин што ће и пољопривредне осигуранице моћи да остваре право на породилско боловање, као и оне мајке које раде на основу уговора о повременим и привременим пословима, на основу уговора о делу, на основу уговора о ауторском делу.

Брига о сваком грађанину Србије, брига о нашој деци, брига о будућности земље, то је политика Српске напредне странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч?

Колега Кнежевићу, изволите.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, мада су неки посланици у ранијој дискусији поменули, ја бих опет поменуо, ради јавности и грађана који прате овај скупштински пренос, да члан 2. Предлога закона у ствари детаљно објашњава и дефинише појмове који се користе у овом закону. У вези с тим, желео сам да својим амандманом предложим да се у члану 2. став 1. дода тачка 18) која гласи: „Ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије са посебним освртом на развој просветног система“.

Треба рећи да у сваком систему планирања јавних политика, било на нивоу Републике Србије, на нивоу аутономних покрајина или јединица локалне самоуправе, крајњи резултат који жели да се постигне јесте ефикасност.

У вези с тим, нама је позната сама процедура доношења било ког закона, од тренутка подношења, расправе у Скупштини и усвајања. Међутим, оно што је битно, шта се догађа са законом после доношења? Најбитнија је имплементација тог закона, примена тог закона у области за коју је донет, да се уређује. Ако у имплементацији закона нема одговарајуће примене животно, у раду, у области у којој се он примењује, крајњи ефекат донетог закона је неефикасност.

Зато не само ја него и моје колеге које су већ реферисале своје амандмане потенцирају ту ефикасност планирања, с тим што ја у свом амандману потенцирам развој просветног система. Зашто? Образовни систем и просветни систем у крајњем резултату имају наше грађане, који у том образовном и просветном систему стичу едукацију, одговарајућа знања и вештине које касније примењују у раду и животу. Тако да та примена и ефикасност коју они стичу кроз образовни и просветни процес узрочно-последично утичу и на њих. Односно, неопходан је, тако је и у стварности, непрекидан развој образовног и просветног система, са непрестаним побољшањима и увођењем новина, како би крајњи ефекат тих побољшања у просветном систему био бољи, квалитетнији свеукупни развој наше државе односно Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Колега Торбица, изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Захваљујем.

Поштовани председавајући, цењени министре са сарадницима, колеге народни посланици, амандманом који сам поднео предвиђено је да се у члану 2. став 1. Предлога закона о планском систему Републике Србије дода тачка 18) која гласи: „Ефикасност планирања – планирање у циљу свеукупног развоја Републике Србије с посебним освртом на ефикасност правосуђа“, с циљем да се овим амандманом додатно дефинишу основни појмови Предлога закона.

Већ други дан слушамо дискусије представника бившег режима, истог оног који је дуже од једне деценије владао овом земљом, који је спровео пљачкашку приватизацију, уништио српску привреду распродавши у бесцење више од 2.500 предузећа, отпустио близу 750.000 радника. Други дан слушамо образложења о њиховој невиности која без иједне трунке срама изговарају не само пред нама већ и пред грађанима Србије који прате преносе заседања Народне скупштине. Да је само ово што сам досад навео сав њихов

грех током дванаестогодишње владавине, било би много, али, на жалост Србије и највише на жалост њених грађана, није. Енормно задуживање земље, пустошење буџетских фондова, систематско сиромашење државе и грађана, катастрофална реформа правосуђа, уз бројне афере које су их пратиле током целокупне владавине, јесу њихова политичка заоставштина.

Када говоримо о ефикасности правосуђа, сви смо пре непуну деценију били сведоци како је бивши ДОС-овски режим радио на повећању ефикасности правосуђа, пре свега кроз спровођење реформе правосуђа, када је на најгрубљи начин из тог истог правосуђа протерано преко хиљаду квалификованих, стручних, часних и честитих судија и тужилаца, са образложењем да сви ти људи нису достојни, да нису квалификовани, да не знају свој посао. Без икакве гриже савести бивши режим их је изложио на стуб срама из само једног разлога – нису желели да постану политички послушници Демократске странке.

Пред нама је велики посао на исправљању свих негативних последица владавине бившег режима. Оно што је у овом тренутку најважније јесте да се последњих неколико година види решеност како актуелне тако и претходне Републичке владе да Србију постави на своје ноге, и то не само решеност, већ и конкретни резултати спровођења такве политике. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Даме и господо народни посланици, другарице и другови, уважени министри са сарадницима, поднео сам амандман на члан 2. којим се додаје тачка 18) јер је то једноставно правнички нужно и у складу са већ поднетим амандманом на члан 1.

Да би овај закон био квалитетнији, амандмани које сам поднео управо треба да утврде, кроз Предлог закона о планском систему Републике Србије засад а сутра кроз закон, обавезу да се кроз планирање много више води рачуна о социјалној равноправности. Амандман на члан 2. посебно ће свој изражај дати, уколико буде усвојен, а ја се надам да хоће, на директну примену чланова 3, 4, 5, 6. и 7. као и чл. 38. и 39. овог закона.

Подсетићу да су чланом 3. дефинисана начела управљања системом јавних политика; затим следи поглавље II Плански документи, којим се одређују појам и врсте планских докумената, документи развојног планирања, план развоја, инвестициони план, а у члановима 38. и 39. говори се о усвајању докумената јавних политика и спровођењу јавних политика.

Да би се спроводиле јавне политике на начин који ће обезбедити већу социјалну равноправност, то мора кроз саме планове да буде јасно дефинисано, утврђено. Како су ово планови који ће одређивати будући развој

Србије у дужем временском периоду и практично директно утицати и на планирање буџетских средстава која ће се улагати како са нивоа Републике тако и са нивоа локалне самоуправе, јако је важно да се социјална равноправност овде утврди тако што ће вишак средстава који проистиче из досад прикупљених фондова и средстава од страних инвестиција које су пристигле бити уложен у она подручја која за стране инвеститоре нису битна али су нама демографски и због самог распореда становништва и останка људи на њиховим огњиштима јако важна. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Николић, изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени потпредседниче Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, овим амандманом желим да истакнем важност саобраћајног повезивања у доношењу планских докумената.

Доласком на власт Српске напредне странке и одговорним вођењем политике како на републичком тако и на локалном нивоу као приоритет и као развојна шанса препозната је изградња саобраћајница, обнова и изградња нових километара државних, општинских и некатегорисаних путева, модернизација железнице, ваздушног саобраћаја итд. Као резултат таквог деловања, у Србији се бележи повећање броја фабрика, отварање нових радних места. Чињеница је да све то отвара питања у вези са координисањем свих видова саобраћаја, бављењем изградњом саобраћајне инфраструктуре, уређењем индустријских зона.

Користи од изградње саобраћајница, конкретно ауто-пута, осећа и општина Уб, у којој су због изградње прве фабрике у индустријској зони будући радници већ кренули на обуку и ускоро ће почети да раде.

Ефикасни плански системи на нивоу Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе треба да буду координисани, да допринесу стварању доброг амбијента, да сви учесници у систему буду одговорни, да примењују законе, да рад буде транспарентан, да се задире у све поре које су кључ развоја једног система, почев од здравства, образовања, добре инфраструктуре.

Једноставно, нека се задржи континуитет рада председника Републике Србије, Владе Републике Србије, одговорног руководства локалне самоуправе, уз примену искустава развијених земаља и модернизацију у раду и свакако ће то донети само користи за грађане Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч?

Колега Парезановићу, изволите.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, поштоване колеге, говорио сам већ колико су за образовање важни планирање и дугорочне стратегије. Говорио сам и о томе колико наша држава у прошлости није улагала довољно у образовање и на који начин су се трошила средства из приватизације.

Ако бих хтео то илустративно да покажем, мислим да се то најбоље види на једном примеру који је прилично чест у свакодневном животу, а то је ситуација када појединац добије одређен капитал у наследство, дакле не нешто што је сам створио својим радом, него нешто што је стварао неко други, а он, игром случаја, дошао у прилику да тиме располаже. И сад, имате људе који ће то да улажу у неки посао, некретнине, да се односе домаћински према томе, а имате и оне који ће то да потроше а да не знају за шта су потрошили и да иза њих не остане ништа.

Нажалост, овај други пример најбоље описује како је државом руковођено у претходном периоду, како је бивши режим располагао оним што су генерације деценијама стварале у нашој земљи. Зато данас једини начин да улажемо у развој, да улажемо у образовање јесте да имамо економски раст.

Сигурно сте приметили да данас више нико не доводи у питање то да ли је незапосленост у Србији смањена. Неколико година су говорили како су то подаци који су фингирани, како се бришу људи са евиденције рада, како то није реално. Међутим, када су све светске релевантне институције потврдиле да се незапосленост у Србији смањила, да се повећала уписаност, више то не говоре. Сада имају другу тактику, а то је да кажу да, ето, људи добијају посао зато што је ниска цена рада. То говоре они у чије време није било никаквог посла, када су људи остајали без посла, када нису имали ни плату ни прилику да реше своју егзистенцију.

Више нико не доводи у питање и није споран раст нашег бруто друштвеног производа, само кажу да он, ето, није довољно велики, мислећи да смо заборавили да је Србија пре седам или осам година била у рецесији и да је имала негативан раст бруто друштвеног производа.

Такође, оно што је посебно важно, први пут после осам година наш јавни дуг је у паду, иако неки критичари покушавају да га прикажу у апсолутним цифрама како би изгледао већи, а одлично знају да нико озбиљан у свету јавни дуг не исказује у апсолутним цифрама већ искључиво кроз његов удео у бруто друштвеном производу. А удео јавног дуга у нашем бруто

друштвеном производу је све мањи и, према прогнозама ММФ-а и Светске банке, у наредним годинама пашће испод 50%.

Све ово о чему говорим пре скоро четири године говорио је и садашњи председник Србије, а тадашњи премијер, када смо ушли у мере фискалне консолидације и тешке реформе за економски опоравак земље. И, ево, скоро четири године касније, просечна плата у Србији је већа, већи је и наш бруто друштвени производ и много је мања незапосленост. Успели смо, упркос свему томе, да имамо и инвестиције у ауто-путеве, много је више километара ауто-путева него раније, да приведемо крају неке вишедеценијске пројекте као што је Коридор 10, а да, с друге стране, више немамо огроман буџетски дефицит какав смо имали 2012. године. Све је то последица озбиљног планирања, озбиљне дугорочне политике. Наравно да и дан-данас има оних који траже длаку у јајету, који увек виде трун у туђем али зато никад не виде балван у свом оку.

Овај закон о планском систему Републике Србије се у потпуности подудара и уклапа са политиком Српске напредне странке и председника Србије која је дефинисана пре четири године. У дану за гласање ћу подржати овај закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Колега Бирманчевићу, изволите.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, поштоване колеге посланици, поштовани грађани, поштовани министри, закон о планском систему Србије наставља континуитет Владе, континуитет ове скупштине и континуитет државе Србије, који она спроводи од 2012. године до данашњег дана а спроводиће и у будућности.

Оно што је јако битно, овај члан закона се односи на ... Кроз амандман који сам поднео појачавам га и желим да укажем на ефикасност која се односи на развој и повезивање региона, а пре свега мислим на довођење инвеститора, изградњу инфраструктуре и стварање свих оних услова који су потребни сваком региону, без обзира на то да ли се ради о југу, истоку, северу, западу или било ком делу Србије.

Оно што је до 2012. године изгледало као немогућа мисија, то је управо била изјава да ћемо довести неког инвеститора, да ће неко доћи у Србију и да ће неко у Србији отворити фабрику. Али планови који су од 2012. године били изнети и који су у функцији, па, од 2014. и 2016. године, са новим и променљивим премијерима, али у позадини и у основи свих ових планова је Александар Вучић... И управо план да се повећа број запослених,

да се доведе што већи број инвеститора јесте план који је урађен ефикасно и који је направио значајан резултат за Републику Србију и посебно за регионе.

Оно што они нису могли да ураде, нису могли да ураде управо из разлога што је до 2012. године постојало, када неко долази у Србију, оно чувено – а где сам ту ја. Лидер из „жутог предузећа“, из града Шапца, из кога долазим, који је још увек, нажалост, лидер у граду Шапцу, добио је надимак „десет посто“. А надимак се у Србији добија по ономе што човек ради и по ономе како то ради. Од 2012. године не постоји више „десет посто“.

Хоћу да подсетим не само грађане Србије него и региона у коме живимо, јер свима је битно ко доноси планска документа у Србији, Борис Тадић, када је престао да буде председник Републике, прво што је урадио – основао је своју странку. Пајтић, када је престао да буде председник АП Војводине, основао је своју странку; односно, није основао своју странку него је напустио бављење политиком. Ћилас, када је престао да буде градоначелник, прво што је урадио – избацио је Вука Јеремића и Душана Петровића из Демократске странке, а када је престао да буде градоначелник онда је избацио самог себе. Душан Петровић је на све то, наравно, када је престао да буде нешто у Републици Србији, основао своју странку. А сви заједно су се, у покушају да сруше Александра Вучића и СНС, ујединили; као и до сада, од свега тога, наравно, није било ништа.

Значи, обећавам грађанима да управо људи које сам поменуо неће одлучивати о планским документима; о планским документима и будућности Републике Србије одлучиваће Александар Вучић, влада Српске напредне странке и њених коалиционих партнера. И не брините за своју будућност. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Колега Кнежевићу, изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, када говоримо о ефикасности планирања, свима је јасно да од доласка на власт Српске напредне странке држава Србија иде крупним корацима напред, постала је економски и политички лидер у региону. Сви знамо у каквом понору се налазила Србија, у који су је довеле квазидемократе и највеће политичко зло које је владало Србијом. Мудром и паметном политиком Александра Вучића држава Србија је постала фискално консолидована земља, долази нам све већи број инвеститора, реализује се велики број пројеката у области инфраструктуре, а углед и поштовање државе Србије у свету је на највишем нивоу.

Данас смо чули, јутрос (пошто сада опозиције, наравно, нема), невероватну количину мржње према свему што је добро у Србији. Треба учити и на добрим и на лошим примерима. Имала је и бивша власт, а

садашња опозиција, ефикасно планирање у периоду када су били на власти. Веома ефикасно су испланирали упад у Народну скупштину, паљење и пљачкање Народне скупштине, у једном периоду. Након тога следи најгора тортура у историји Србије од стране једне власти према својим грађанима, а то је, сећате се сви, формирање кризних штабова по локалним самоуправама, када су малтретирали све политичке неистомишљенике.

Затим, изузетно ефикасно су испланирали пуштање из затвора преко две хиљаде шиптарских терориста, који су, када су прешли границу, обукли униформе ОВК. Такође, изванредно су испланиране пљачкашке приватизације, које су стотине хиљада радника оставиле без посла. А 2003. године добијамо премијера са завршеном касном вечерњом школом, који наставља да урушава Србију. Онда следи урушавање и уништавање највећег поноса Србије – српске војске. Буквално су је бацили на колена, девастирали и буквално претопили у Железари Смедерево.

Катастрофалном реформом правосуђа, такође добро и ефикасно испланираном, преко ноћи су оставили без посла и на улици преко осамсто судија само зато што су другачије мислили и зато што нису желели да суде онако како је то Демократска странка од њих захтевала. Затим, изванредно је испланирано да се косовско питање издвоји из УН. Такође, на крају, изванредно је испланирано да се држава Србија доведе до финансијског и економског банкрота.

Могу да разумем личне фрустрације неких неспособних људи, Јанковића, Јеремића, Тадића и Ђиласа, али мржњу према својој држави не могу да разумем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Мартиновићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем. господине Арсићу.

Господине министре, мислим да вама као министру унутрашњих послова не треба посебно објашњавати зашто је важно ефикасно планирање у сектору безбедности, односно зашто је ефикасно планирање важно за јачање безбедносних капацитета Републике Србије. Ту мислим како на Министарство унутрашњих послова, тако и на Министарство одбране и на Војску Србије.

Српска напредна странка и њена посланичка група у Народној скупштини подржавају политику Владе у области одбране. Сматрамо да су приоритети у тој области одржавање и унапређење оперативних и функционалних способности Војске Србије, побољшање стандарда

припадника Министарства одбране и Војске Србије, опремање и одржавање наоружања и војне опреме, попуна ратним и материјалним резервама и наставак учешћа Војске Србије у мултинационалним мировним операцијама.

Јуче сам рекао да је Министарство одбране у 2017. години урадило један важан посао, посао који није могао да се уради без брижљивог и прецизног планирања. Завршени су нацрти стратегије националне безбедности и стратегије одбране, Беле књиге одбране Републике Србије, дугорочног плана развоја система одбране и средњорочног плана и програма развоја система одбране.

Оно што данас желим да напоменем, то је да нас вероватно у наредним месецима очекује доношење сета закона из области одбране Републике Србије. Ту пре свега мислим на закон о изменама и допунама Закона о одбрани, закон о изменама и допунама Закона о Војсци Србије, Закон о војној, радној и материјалној обавези, Закон о употреби Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама ван граница Републике Србије, Закон о производњи и промету наоружања и војне опреме, Закон о војном образовању и Закон о здравственој заштити и здравственом осигурању војних осигураника.

Овом приликом, будући да сам већ поменуо Закон о производњи и промету наоружања и војне опреме, желим само да подсетим народне посланике и грађане Републике Србије да смо у овој области као држава направили велики помак и да је то такође утицало на суфицит у буџету Републике Србије. У 2017. години укупна вредност извоза и извозних дозвола када је у питању одбрамбена и наменска индустрија Републике Србије износила је преко 764.000.000 долара. У 2017. години потписани су уговори у вредности од преко 331.000.000 долара. Укупна реализација уговора привредних друштава из области одбране и наменске индустрије износила је 224.000.000 долара.

Директна улагања државе, тј. директна улагања Републике Србије у фабрике одбрамбене и наменске индустрије Србије износила су само у 2017. години 49.000.000 евра. Оно што је јако важно, што би грађани Србије требало да знају, из сопствене производње ми данас редовно сервисирамо текуће обавезе према држави и према другим повериоцима када је реч о одбрамбеној и наменској индустрији Србије.

Наравно, ситуација коју данас имамо драстично је другачија, драстично је боља него што је била до 2012. године када смо... Не ми, него неки други који су били на власти систематски су радили на томе да униште све безбедносне капацитете Републике Србије, да униште све тенкове којима смо располагали, сва тешка артиљеријска оруђа. Довољан је само податак да смо уништили преко 800 тенкова Т-55, да смо уништили највећи број тенкова Т-84. Све то, као што су рекле и моје колеге, највећи део тога је претопљен у

смедеревској железари зато што је неко хтео, а тај неко се зове Драган Шутановац, бивши министар одбране, да на мала врата и пузећи Србију уведе у НАТО.

Посланичка група СНС чврсто је опредељена за политику војне неутралности. Влада Републике Србије имаће нашу пуну подршку да одржимо војну неутралност Републике Србије, да грађане Србије не излажемо било каквим ризицима од неког новог рата или неког новог оружаног сукоба. Али ћемо исто тако подржати политику Владе да додатно ојача безбедносне капацитете Републике Србије, а пре свега нашу војску, зато што не желимо да се над српским народом било где у земљама бивше Југославије понове злочини као што су били „Бљесак“ и „Олуја“.

Оно што је за нас у Србији нарочито важно – желимо да оспособимо и нашу војску и нашу полицију али и наше безбедносне службе, да нам се не деси да било ко на територији Косова и Метохије специјалним војним и полицијским јединицама упадне како на север Косова и Метохије тако и у српске општине у којима су Срби већина, које се налазе јужно од Ибра. У том смислу иде интенција не само овог мог амандмана него и свих других колега из Посланичке групе СНС.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Колегинице Ковачевић, изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министре, даме и господо народни посланици, подстакнута дискусијама неких од колега посланика морам рећи да ми из Српске напредне странке говоримо о економском развоју Србије, који је свакако поткрепљен делима, радом и чињеницама.

Неоспорне су фабрике које се граде, неоспорно је да наши предузетници проширују постојећи посао или започињу нови, неоспорно је да нам је привреда оживела. Да не говоримо са колико земаља у свету смо изградили чврсте пријатељске односе који су основа за економски развој, колико данас имамо спољнотрговинских партнера и колики је раст спољнотрговинске размене Србије. Ни из чега смо направили много и настављамо, интензивирамо рад на развоју.

Господине председавајући, значај резултата нашег рада умањују они чији интерес није био усмерен ка развоју Републике Србије – док су били на власти, наравно – већ ка расту њиховог сопственог капитала. Када већ добро знају шта су нам оставили, а оставили су нам огромну незапосленост и државу на корак до банкротства, бар нека сада не говоре како би они боље штитили интересе грађана Србије. Интереси Србије им се нађу у фокусу само док су у опозицији. Док су били на власти, изгубили су тај фокус. Народ је

те обмане казнио, али они и даље не схватају. Неће се они уздићи унижавајући друге, али политика коју воде је недостојна српског народа јер је вођена интересима спољних фактора, којима свакако добробит српског народа није у жижи интересовања.

Ми ћемо наставити да радимо на развоју ефикаснијим планирањем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов изнад члана 3. амандман, са исправком, поднела је народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегиница Наташа Сп. Јовановић има реч.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Господине министре, овај део закона који се односи на начело управљања системом јавних политика је прилика да покренем једно питање с обзиром на то да тачка 11), која говори о начелу јавности и партнерства, као и прва и друга тачка, о економичности и финансијској одрживости, могу да се подведу под неразумевање многих грађана Србије зашто и даље толеришете да италијанска фабрика „Фијат“ врши тортуру над радницима у крагујевачкој „Застави“.

Наиме, тај проблем је отпочео још пре десет година, тачније од момента када је „Фијат“ почео производњу свог модела у граду у коме живим и где сам рођена, где радници, без обзира на то што су уз помоћ државе, а не италијанске фабрике, добили посао, а објаснићу и како... Све то ми, грађани Србије, из буџета плаћамо. Италијани су нас опљачкали у овом послу. Држава је дала 50.000 евра за свако новоотворено радно место. Држава Србија, о томе смо говорили на нашим конференцијама за новинаре, плаћа порезе и доприносе, то не раде Италијани. Држава Србија је та која је дала гаранције за „Фијат“, односно за њихов кредит који су узели од Европске банке; наша гаранција која је ратификована овде у Скупштини за кредит од 500.000.000 евра, и тако томе нема краја.

Да не говорим о томе да Град Крагујевац – који је иначе у провалији зато што га води неспособни Радомир Николић, и то сви ви из Српске напредне странке добро знате, да он није способан за ту функцију – пада у све већу провалију и из разлога што смо „Фијат“ ослободили, на десет година, локалних такси. То је урадио пре свега Млађан Динкић, заједно са Борисом Тадићем, склапајући такав посао.

Сада, зашто ви не дате одговор мојим суграђанима и радницима који су затражили, поред тога што трпе такву тортуру, оно што добијају сви радници „Фијата“ у свету а то је да им се плати тзв. бонус ефикасности. Јер, знате, јутрос када сам из Крагујевца кренула на посао срела сам у комшилуку човека који ми је рекао да је његов син, инжењер машинства, који није могао да нађе првобитно посао у својој струци а сада ради у једној приватној

компанији, радио седам месеци у „Фијату“. Радио је на постављању седишта у моделу 500-Л. Његова секундажа за то је шеснаест секунди; ако случајно уђе у седамнаесту или осамнаесту секунду, бива кажњен. Човек каже да је просто немогуће да се норма испуњава на такав начин. Пауза од пола сата за одмор, раде као роботи, без бонуса за оне који успевају, и поред таквих ненормалних секунди, да остваре своју норму, онда нема онога што радници траже. Затражили су од премијерке Брнабић, од вас, од чланова Владе да им помогнете, јер, забога, кажу из руководства и пословодства пљачкашког „Фијата“ – они на то немају право зато што им је повећана плата. Па, плата им је усклађена са минималном ценом зараде и тај бонус од 6% је нешто што морају да добију јер раде у фабрици која је дужна то да им да.

Немам још пуно времена јер сад трошим и време посланичке групе. Молила бих надлежне да реагују и да се заштите сви они који, нажалост, морају како-тако да раде у фабрици која може, што би наш народ рекао, да подвије реп и оде, јер, ево, ускоро истиче тих десет година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Вјерица Радета и Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч?

Колега Перићу, изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Господине Стефановићу, пошто ви нисте само министар него и потпредседник Владе, то је добра прилика да мало говоримо о амандманима на закон о планском систему Републике Србије, конкретно о амандману на члан 3. који говори о начелима управљања системом јавних политика. Пошто сте и потпредседник Владе, свакако имате већу одговорност него само министар у Влади и требало би мало више да се обрати пажња како и на који начин Републички секретаријат за законодавство, као посебна организација, ради и припрема ове законе.

У фактичком и у правном, научном систему постоје неки принципи и начела, постоје два, три, четири, пет, у неким више. Постоје теоретичари који сматрају да је можда оптимално решење или можда идеална прилика за осам начела, отприлике. У овом закону постоји четрнаест начела. Кад би се правила нека груба подела међу законима, сви закони би могли да се сврстају у материјалне и у процесне. Овај закон је неки микс, отприлике. А постоје и у правној теорији прихваћена општа начела, која се подразумевају. Чак неки теоретичари сматрају да треба оставити и правне празнине, које могу бити почетне и накнадне. Наравно да је живот, поготово сад како се Србија развија, расте и цвета, можда и бржи од могућности правног нормирања. Зато неки правни теоретичари сматрају да правних празнина треба бити више, да би се могло пре одговорити неким захтевима.

Сад, ја не говорим о томе на коју страну би се сврстала Српска радикална странка, него само кажем да је ово пренормирано. Ово је скоро бесмислено. Заиста смо предложили да се ово брише јер је непотребно.

У суштини, комплетан закон, по нама, нема смисла, али ви сте се определили да изађете пред Народну скупштину са овим предлогом закона. Ми ту не можемо ништа учинити, износимо своје ставове.

Пошто сте већ ту, господине министре, нисам сигуран, али ми се чини да сте прошле године приликом отварања моста... Данас је неколико колега помињало мост Љубовија–Братунац. Нисам сигуран, чини ми се да сте били и ви, мост је, као, званично отворен. Тачно годину дана је прошло. Он јесте у грађевинском смислу завршен, понекад још изађу запослени у одређеним кооперантским фирмама да нешто офарбају, дотерају, али даље се ништа не дешава. Претпостављам да бисте могли неку информацију да пружите не мени – наравно, и мени би добро дошла та информација – него грађанима Србије, ја бих рекао средњег Подриња, који много очекују од изградње и пуштања, али у пуном и правом смислу, тог моста. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Мост је у грађевинском смислу завршен и са наше стране припреме за отварање прелаза су готове, обезбеђена су додатна средства за нови прелаз, за људе који ће ту радити. Међутим, још увек са стране Босне и Херцеговине нема одређених одлука и потеза које они треба да повуку, односно да заврше посао са своје стране да би могло да се ради о граничном прелазу који ће радити у пуном капацитету, тачније, да не буде само отворено, као што ви кажете, само грађевински завршено, већ да буде стављено у пуну функцију.

Са колегама разговарамо јако често, инсистирамо, зато што знамо да је то потреба становништва. На томе заиста често инсистирамо кад разговарамо са колегама из министарства Босне и Херцеговине, али такође и

са њиховим министарством спољних послова, да бисмо на било који начин убрзали све оно што они треба да ураде да би мост прорадио.

Што се тиче Републике Србије, све што је требало да се уради урађено је, сва министарства, све надлежне службе. Што се нас тиче, ми већ сутра можемо да почнемо са пуним радом. Не зависи у овом случају конкретно од нас, али очекујемо да ће и од стране Босне и Херцеговине то решење бити донето брзо. То је све што могу да вам кажем у овом моменту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Колега Савићу, изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о планском систему. Наравно, Влада није прихватила овај амандман, и то са образложењем да он не доприноси унапређењу Предлога закона.

Могу и да прихватим образложење Владе, јер долазим из опозиционе странке и, без обзира на то какви су амандмани, када су у питању опозиционе странке Влада углавном те амандмане одбија. Међутим, оно што ми није јасно јесте због чега Влада не прихвата амандмане владајуће већине, јер ако амандмани опозиције не доприносе унапређењу закона, онда би ваљда, по некој логици ствари, амандмани владајуће већине требало да доприносе унапређењу предлога закона. Али видимо овде да то није случај. Једноставно, ви изигравате истовремено и власт и опозицију. На тај начин покушавате или желите да се допаднете грађанима, мада ја мислим да то није баш могуће и да то не може много да траје, јер немогуће је спојити два у један.

Ако узмемо, рецимо, просечног гледаоца који прати преносе Народне скупштине Републике Србије (ако после оваквог начина рада још уопште има таквих), просечан гледалац ни „под разно“ не може да укапира о ком закону се ради, о ком члану закона, јер посланици владајуће већине углавном говоре једно те исто. Разлика је само у томе што дају осврт на град из којег долазе, све остало је исто. Заиста мислим да овакав начин рада не води никуда.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Влада пре свега прихвата оне амандмане за које сматра да ће унапредити текст закона. Као неко ко је био овлашћени представник предлагача у претходне четири године у већем броју законских предлога, прихватао сам велики број амандмана опозиције,

различитих опозиционих странака, када су они утицали на то да предлог закона буде бољи.

Тада када се... Не кажем да су законска решења посланика опозиције и власти лоши, али ми сматрамо да имамо боља. Дакле, ми имамо виђење целине закона за коју сматрамо да одговара оном тексту који смо предложили и због тога Влада није прихватила један број амандмана. Један број јесте, за који је сматрала да су добри, односно да унапређују текст закона. Као одговорни људи, морамо да водимо рачуна о томе да целина закона буде прихватљива, односно да буде усклађена и са другим правним нормама, зато што свака промена закона изискује усклађивање других аката. Уосталом, у овом закону ћемо баш имати усклађивање подзаконских аката који се тичу планског система Републике Србије.

Да ли се то допада грађанима или не, они то кажу на изборима. Богами, у претходних неколико циклуса су рекли да им се допада. Ја бих волео да и други, за које су грађани рекли да им се баш не допада то што говоре, поразмисле да ли је то најбољи начин да представљају своју странку и грађане у Народној скупштини, али то је, свакако, право сваког народног посланика.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић. Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Хвала пуно.

Даме и господо народни посланици, члан 3. Предлога закона је само још један у низу беспотребних и сувишних чланова овог предлога закона од ког сте покушали да направите читаву науку.

Наравно, добили сте налог из ЕУ, преписали сте закон, веома га лоше превели и, ево, ми посланици Српске радикалне странке покушавамо кроз бројне амандмане да ипак мало побољшамо овај текст Предлога закона, који овакав какав је сад не треба ни да се донесе јер нема смисла.

Овим чланом прописујете начела управљања системом јавних политика, детаљно их образлажете, како би, кажете, она омогућила лакша тумачења одредаба закона; затим кажете да се прецизним дефинисањем начела избегава преклапање начела.

Став Српске радикалне странке је да се цео овај члан брише. Амандман који сам поднела односи се на начело једнакости и недискриминације. То је став 1. тачка 9) овог члана предлога, за коју се тражи брисање јер сматрамо да општеприхваћена начела не треба посебно наглашавати у закону, као што не треба стално наглашавати и истицати принцип или начело једнакости, јер на тај начин, сталним истицањем

различитости, односно потенцирањем једнакости управо доводите до плодног тла за дискриминацију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч?

Колега Љубеновићу, изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Посланичка група СРС поднела је овај амандман са предлогом да се у члану 3. став 1. избрише тачка 10). Сматрамо да ће текст закона бити усвојен, не треба га оптерећивати сувише, и зато смо поднели овај амандман.

Када се усвоји овај предлог закона... У Србији већ постоји пракса доношења планских докумената, плана развоја, инвестиционог плана, стратегија за многе области, акционог плана и других докумената. Много значајна ствар за све грађане Србије јесте примена у пракси свега написаног. Много садржаја у планским документима остаје заувек мртво слово на папиру, а одговорност за то нико не сноси. Тиме се наноси двострука штета: власт испуњава захтеве ЕУ, много тога постоји на папиру и, на први поглед, испуњена је форма, дефинисани су циљеви, именовани учесници, одређено је ко ће управљати системом јавних политика, ко ће вршити координацију, праћење, све што ће задовољити форму, међутим, остаје питање у којој мери ће све бити спроведено и да ли ће ико сносити одговорност. Јер када прочитате већину планских докумената, када видите стратегију за одређену област, када прочитате акциони план, на први поглед видите списак лепих жеља, али са списка неких жеља које нису баш тако лепе и реалне, када тако нешто треба спровести у дело, онда се дешавају сусрети са практичним проблемима и углавном се не испуњава оно што је планирано, или за погрешно спровођење одговорност не сноси апсолутно нико. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч?

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Соња Павловић, Мариника Тепић, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч?

Ниједан од подносилаца амандмана није ту.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Белачић.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Захваљујем.

У име Посланичке групе СРС поднела сам амандман на тачку 12) става 1. члана 3. Предлога закона о планском систему Републике Србије. Амандманом предлажем брисање ове тачке, која је непотребна. У тачки 12) реч је о начелу одговорности, које подразумева јасно одређену одговорност институција за спровођење мера и активности јавне политике.

Став Српске радикалне странке је да се начело одговорности подразумева у сваком закону, као и друга начела, међу којима могу бити и начело јавности, начело једнакости, начело недискриминације, начело координисаности и сарадње, као и одређени временски рок у коме се закон спроводи.

Имамо утисак да је предлагач закона на неки начин више желео да испоштује форму него суштину и да су у Предлог закона ушле дефиниције које се подразумевају, како би закон имао што већи број страна и деловао што озбиљније. Чуди нас да нисте, на пример, издвојили посебан члан у коме бисте у првом ставу навели – закон не важи у следећим државама, па сте онда могли под тачкама да пишете: тачка 1) закон не важи у Албанији, тачка 2) закон не важи у Андори, тачка 3) закон не важи у Анголи итд. и да на крају у другом ставу напишете – закон важи само на територији Републике Србије. То би отприлике било исто као и навођење ових начела. Једноставно, није потребно да се тако нешто нађе у Предлогу закона.

Када је реч о одговорности као таквој, сматрамо да је од тога да се одговорност дефинише у законском предлогу много важније да постоји одговорност на свим нивоима политичког деловања ове власти. С тим у вези, занима нас да ли ће ова власт бити одговорна према грађанима који су је бирали и да ли ће испунити обећање да расветли двадесет четири спорне приватизације спроведене за време режима Демократске странке. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Чабраја.

Колегиница Чабраја није ту.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч?

Колега Мартиновићу изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, Посланичка група СНС подржава међународну војну сарадњу Републике Србије, подржавамо међународну сарадњу Министарства одбране и Војске Србије. Желим само да подсетим грађане да смо у 2017. години имали 141 активност међународне сарадње, десет министарских посета, да је 470 припадника Војске Србије учествовало у реализацији осам мултинационалних вежби, а да су земље учеснице на вежбама биле Руска Федерација, САД, Белорусија, Бугарска, Мађарска, Македонија, Црна Гора, Молдавија, Румунија, Словенија, Албанија, Украјина и друге земље. То показује да је Србија, када је у питању одбрана, када је у питању безбедност, када је у питању јачање њених безбедносних капацитета, опредељена за сарадњу са свим државама у свету, али на принципу пуне војне неутралности.

Што се тиче међународне војне сарадње, подржавамо чињеницу да је потписан Меморандум о разумевању између Владе Републике Србије и Владе Државе Израел у вези са војном, одбрамбеном и одбрамбено-индустријском сарадњом. Потписана је нота о приступању Србије Техничком споразуму о оснивању тзв. *HELBROC*-а, чиме су створени предуслови за ангажовање Републике Србије у борбеној групи *HELBROC*, где је Грчка иначе водећа нација. Подржавамо Споразум између Савезног министарства одбране и спорта Републике Аустрије и Министарства одбране Републике Србије, по основу којег је донирано тридесет двогледа за ноћно осматрање намењених нашим снагама које су ангажоване на обезбеђивању државне границе и спречавању илегалних прелазака миграната. Наравно, поздрављамо Меморандум о разумевању у области војнотехничке сарадње између Републике Србије и Казахстана.

Оно што такође желим да нагласим, то је да је Војска Србије имала и те како слуха за сарадњу са цивилним сектором; има слуха и даље, и то треба посебно планирати у 2018. години. У 2017. години Министарство одбране и Војска Србије реконструисали су и отворили Парк Милице Ракић. Ако се не варам, на данашњи дан Милица Ракић је погинула у Батајници у НАТО бомбардовању. Војска Србије учествовала је у гашењу пожара на територији општине Кладово. Инжењерци Војске Србије су интензивно радили на реконструкцији путева ка родној кући Милунке Савић, наше хероине из Првог светског рата, на родној кући војводе Петра Бојовића у селу Мишевићи у општини Нова Варош и на изградњи пута у две месне заједнице у општини Ивањица. Ми се искрено надамо да ће таква политика Министарства одбране да се настави и у овој години.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч?

Колега Булатовићу, изволите.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени господине министре, колеге посланици, подносим амандман на закон о планском систему Републике Србије у смислу да се у члану 3. дода тачка 15) која гласи – начело ефикасности, које подразумева обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на владавину права.

Предложеним амандманом додатно се дефинишу начела управљања системом јавних политика. Ослањајући се на начело реалистичности и полазећи од уважавања економских, просторних и административних могућности и ограничења, мора се водити рачуна о ефикасности приликом израде и спровођења планских докумената.

Начело ефикасности, као неизоставно начело приликом примене свих закона, генерално би подразумевало да су уложени ресурси приликом израде и спровођења, односно управљања системом јавних политика у највећој мери добро искоришћени за остваривање сврхе због које се усваја закон о планском систему Републике Србије. Начело ефикасности би допринело процентуалном изражавању остварених учинака у односу на очекиване. На тај начин би било омогућено квантитативно изражавање резултата и њихова мерљивост.

Усвајањем предложеног амандмана којим се додаје начело ефикасности створила би се могућност исказивања свеукупних капацитета које држава ангажује приликом примене закона о планском систему, што у крајњој линији доприноси афирмацији свеукупног развоја Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч?

Колега Манојловићу, изволите.

ИВАН МАНОЈЛОВИЋ: Господине председавајући, уважени господине министре, амандманом који сам поднео додатно се дефинишу начела управљања системом јавних политика и овом тачком у члану 3. Предлога закона нарочито се истиче начело ефикасности. Ефикасност генерално описује у којој мери су ресурси добро искоришћени – нарочито сам посветио пажњу привредним ресурсима – и колико су ти ресурси испунили своју употребу, тј. колико су намењени неком задатку или сврси.

Од 2012. године план и само планирање схватају се и заиста примењују на један потпуно другачији начин него што је то био случај до 2012. године. Једноставно, сва планирања која су се дешавала у том периоду могли смо само да поистоветимо са некаквом врстом маштања. Писало се и планирало заиста све и свашта, без утврђивања реализације плана, без

реалних основа за такве планове, без одговорности и, најважнија ствар, без икакве користи по кориснике планова, а стално истичемо – оно што је нама из Српске напредне странке најважније, то је задовољство грађана Србије.

До 2012. године, не зна се да ли је погубније било то што су поједини планови писани па није дошло до њихове реализације или пак они планови који су писани на нереалним основама и реализовани. Подсетићу само на неке од њих: ту спада повећање пензија и плата на нереалним основама, нарочито у периоду до 2012. године, када год су се одржавали неки избори, без обзира на то да ли били локални или републички.

Србија у сваком погледу заиста није спровела ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приведите крају, господине Манојловићу. Нема више времена Посланичка група. Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Влаховић, изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, ово је мој трећи амандман на Предлог закона, с освртом на унапређење привредног раста. У Србији, као и у региону, бележи се позитиван тренд када је у питању привредни раст.

Стабилнији раст који Светска банка предвиђа у наредних неколико година може се остварити под условом да се примени правилна комбинација јавних политика и прописа, како би се смањила осетљивост на ударе и подстакао раст. Према мишљењу Светске банке, укупни изгледи су позитивни пошто се очекује опоравак раста у Србији. У извештају се констатује да се запосленост повећава, и то нарочито у сектору трговине на велико и мало.

Што се тиче повећања фонда зарада у јавном сектору, у периоду јануар–фебруар 2018. године у односу на исти период прошле године тај је раст износио 11,8% у номиналном износу, односно 7,9 милијарди динара. То су подаци који се односе на укупан општи сектор државе, које објављује Министарство финансија, и ту су укључени сви нивои државе као и социјални фондови. На основу расположивих података о бруто домаћем производу за прва два месеца може се уочити да је државни сектор допринео у номиналном износу за 11% привредном расту.

Ови подаци су јасни показатељи да се радило и да имамо још увек простора што се тиче напредовања привредног раста. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Мрдаковић, изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Овом приликом желела сам да истакнем да једна од области рада локалне самоуправе у Граду Нишу јесте и стратешко планирање, које обухвата стратегију развоја града, акционе планове, програм развоја града, секторске стратешке документе и управљање процесима секторског стратешког планирања.

Што се тиче примера стратешког планирања, набројаћу пар њих: израда Стратегије безбедности града Ниша, израда Програма развоја туризма града Ниша за период 2018–2020. године са акционим планом, анализа стања железничке пруге на Коридору 10 на релацији Београд – Ниш – Прешево – македонска граница, израда и мониторинг програма развоја града Ниша за 2017. и 2018. годину, израда програма локалног економског развоја града који има за циљ подстицање конкурентности, подстицање запошљавања и привлачење инвестиција.

Што се тиче програма развоја града, поменућу само неке: подршка развоју инвестиција у области заштите животне средине – наиме, у питању је Пројекат сакупљања и прераде отпадних вода у граду Нишу; затим, израда техничке документације просторно функционалне целине ширег окружења Трга краља Милана у централној зони града Ниша и израда пројекта за извођење пешачког моста код Тврђаве; затим, одрживи модел решавања неусловних ромских насеља; програм „Градимо заједно“ – пројекат презентације виле са перистилом и изградње заштитне конструкције над њом на археолошком налазишту Медијана у Нишу, који је у завршној фази; затим ревитализација Нишке тврђаве, фаза два; уређење спортског терена „Ровче“; уређење Летње позорнице; партерно уређење дечјег игралишта; програм „Градимо заједно“ – изградња саобраћајнице између Булевара 12. фебруар и Булевара Никола Тесла у Нишу, општина Црвени крст, и изградња коловоза и тротоара у комплексу Лозни калем. Оваквих примера има много.

(Председавајући: Приводите крају, колегинице Тодоровић.)

Молим вас, само још једну реченицу.

У граду Нишу живела сам и пре 2012. године, живим и сада, након 2012. године и цитирала бих речи председника Србије господина Вучића 2017. године, када је полагао камен темељац за фабрику „Џумтобел“: „Србија улаже у Ниш. Ниш је данас другачије место, нове енергије. Ниш постаје нови индустријски центар Србије“, казао је председник Вучић. Захваљујући заиста огромном раду, труду, енергији, ентузијазму, ситуација у Нишу је данас много, много боља, што охрабрује и испуњава оптимизмом да је осећај незнања коначно иза нас. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Колегинице Мајкић, изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, ми смо овде у Народној скупштини прошле године ратификовали Уговор о зајму између Републике Србије и Немачке развојне банке *KfW* за програм водоснабдевања и канализације у четири града и општине, међу којима је и Кикинда. Ту су, наравно, и Врбас, Параћин и Књажевац. Овај зајам је изузетно повољан, са фиксном годишњом каматом од 1,1% и периодом отплате од петнаест година, с тим да је почек отплате пет година.

Један од предуслова за добијање овог кредита била је, пре свега, успешно изведена реформа јавног сектора у Кикинди, где смо ми четири јавна предузећа спојили у једно, направили огромне уштеде; затим, враћање свих дугова које је Српска напредна странка 2013. године затекла од стране Демократске странке и њених деривата; стабилизација градског буџета. Све то је урађено како би овај пројекат био спроведен на тржишним вредностима. Следи потписивање посебног уговора.

Ово је управо један пример ефикасности, на шта се и односи мој амандман, доброг планирања једне градске управе, која ће уз подршку Владе напокон да реши питање које у Кикинди постоји већ тридесет година, а то је питање лоше и некавалитетне воде. Ми очекујемо, захваљујући Градској управи и подршци Владе, да за четири године у Кикинди потече чиста вода из славина. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч?

Колега Палалићу, изволите.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Хвала.

Сасвим је сигурно да је затечено стање које је наша власт наследила после Демократске странке када је у питању правосуђе захтевало јасно и конкретно планирање како би се катастрофална реформа правосуђа спроведена за време Владе Мирка Цветковића у потпуности санирала. После чињенице да је правосуђе урушено, да су укинута судови, да су отпуштене судије, да је обезвређен рад судова, уследио је период консолидације у правосуђу. Донета је Национална стратегија реформе правосуђа; донете су конкретне мере и конкретни закони којима се успоставља јавнобележнички

систем; донет је нови Закон о извршењу и обезбеђењу којим је решено преко хиљаду предмета за само годину дана, што претходна власт нити је желела, нити је знала; донет је низ нових закона који се односе на медијацију, који се односе на парнични поступак.

У сваком случају, после катастрофе коју је оставила Демократска странка у области правосуђа, јасно и конкретно планирање и ефикасно спровођење закона од стране наше владе доприноси јачању независности правосуђа, доприноси побољшању угледа судија и доприноси, у сваком случају, владавини права, што у наредном периоду може допринети новом приливу страних инвестиција и, сасвим сигурно, бољем животу грађана и јачању правде у нашем друштву. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Господине Митровићу, изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштовани господине Арсићу, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на Предлог закона о планском систему Републике Србије. У члану 3. Предлога закона додаје се тачка 10) која гласи – начело ефикасности, које подразумева обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на стабилност курса динара.

Амандманом се додатно дефинишу начела управљања системом јавних политика. Уређивањем планског система и његовим повезивањем са процесом израде буџета кроз средњорочно планирање органи државне управе биће ефикаснији у планирању свог рада, активностима за које су надлежни, као и у трошењу средстава која имају на располагању.

Процес управљања јавним политикама је у тесној вези са законодавним процесом јер прописи спадају у регуларне инструменте који се доносе у циљу спровођења усвојених јавних политика. Координисано и транспарентно планирање свакако је значајно.

Пројекат Коридора 10, деоница ауто-пута Српска Кућа – Левосоје, која пролази поред Бујановца, јесте пројекат који је добро планиран, биће успешно реализован и од великог значаја за цео регион југа Србије. Доношењем овог закона моћи ћемо да ускладимо планове републичких и локалних органа, а уједно пратићемо и њихову реализацију.

Зашто све ово говорим? Говорим зато што локална власт у Општини Бујановац већ дуже време говори о изградњи индустријске зоне; онда председник Општине каже како ће се у Бујановцу градити две индустријске зоне, а на видуку још нема ниједне.

Мислим да ћемо доношењем оваквог једног закона, једним координисаним планирањем између републичких и локалних органа, отклонити нејасноће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Колега Кривокапићу, изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, чланом 3. односно тачкама од 1) до 14) дефинисана су начела Предлога закона о планском систему Републике Србије, на који сам поднео амандман 3. којим се додаје тачка 15) која гласи – начело ефикасности, које подразумева обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на неразвијене општине.

Припремајући амандмане које сам поднео на овај закон детаљно сам анализирао све чланове закона и могу слободно да кажем да је, по мом мишљењу, доношење закона о планском систему Републике Србије један од важних предуслова за стране инвестиције у Србији и да због тога у тај посао поред Владе и министарстава морају да буду укључени и други субјекти и сваки појединац. Сврха сваког планског система је постизање одређених циљева, с тим што циљеви морају бити јасни, достижни и проверљиви. Да би плански систем функционисао адекватно у свим активностима и на свим нивоима, потребно је донети закон.

Председник државе Александар Вучић и Влада Републике Србије доношењем овог закона и сета осталих закона омогућавају да планирањем и успостављањем планског система сами планирамо шта и како урадити, а не само реаговати на настале ситуације, као што су радили у претходној влади. Захваљујући пре свега председнику наше државе Александру Вучићу и његовом раду, први пут смо сада у ситуацији да у нашој држави ми управљамо послом, а не посао нама.

На крају, поред начела дефинисаних у члану 3. тачкама од 1) до 14), мишљења сам да би требало додатно дефинисати начело ефикасности, које приказује који је однос уложеног и оствареног, а самим тим има и директан утицај на свеукупни развој Републике Србије и неразвијених подручја у нашој држави, па сам у ту сврху предложио напред поменути амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Орлићу, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Питање развоја, даме и господо, од велике је важности за свако друштво, па тако и наше, и увек се посматра пре свега у контексту економских прилика.

Постоје ствари које су толико јасни, толико прецизни индикатори да је заиста апсурдно покушавати да се оне негирају; оне најбоље сведоче о томе на који начин одређено друштво функционише када је реч о његовој економији, на који начин то друштво живи.

Друштво у Србији, даме и господо, захваљујући снажним напорима и озбиљним резултатима направљеним управо на овом плану, на плану економије, данас, може се рећи, за разлику од ружних прошлих времена, заиста ради, заиста функционише и заиста живи. О томе неумољиво говори званична статистика. Када погледате број новорегистрованих привредних друштава, број основаних предузетника и само упоредите ту статистику по годинама, довољно је да погледате колико је било формираних и основаних друштава некада, колико данас. Онда погледате колико је некада било нормално да се, на годишњем нивоу, тих друштава затвори, а како ствари стоје данас и буде вам апсолутно све јасно.

Године 2012, званична статистика каже – 38.848 основаних привредних субјеката, укупно друштва и предузетници, дакле скоро 39.000, нешто мање; године 2017 – 43.446. Дакле, разлика се мери у хиљадама, наравно у позитивном смеру. Погледајте како је некада изгледала ситуација по питању затварања, каже – 40.208 у 2012. години. Дакле, за скоро две хиљаде више привредних друштава је нестајало годишње, то је тада био стандард, то је тада било нормално. Данас – 24.668. Сума сумарум, 20.000 у плусу. Ово говори много речитије него било која друга статистика, за коју се неки само праве да је не разумеју. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Томашевић Дамњановић, изволите.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, поштовани господине министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, члан 3. Предлога закона о планском систему Републике Србије прописује начела управљања системом јавних политика у складу са којима се припремају, усвајају и спроводе плански документи и врши извештавање о њиховој реализацији. Прописивањем начела дају се смернице учесницима планског система да у процесу управљања системом јавних политика приликом израде и спровођења планских докумената поштују начело економичности, начело

финансијске одрживости, начело реалистичности, начело релевантности и поузданости, начело конзистентности и усклађености.

Амандманом којим сам поднела додатно се дефинишу начела управљања системом јавних политика, и то тако што се у члану 3. додаје тачка 15) начело ефикасности, с акцентом на унапређењу правосудних институција.

Реформа правосуђа јесте била и остаје важан приоритет Републике Србије у циљу унапређивања независности правосудног система, непристрасности и квалитета правде, унапређења стручности, одговорности и ефикасности правосуђа. Реформа правосудног система Републике Србије заснива се на пет кључних начела: независност, непристрасност и квалитет правде, стручност, одговорност и ефикасност. Овим начелима обезбеђује се оквир за успостављање, развој и организовање правосудних институција у циљу стварања правосудног система који може у потпуности да заштити права свих грађана, уз стални рад на унапређивању и конкретној примени истих у свакој фази развоја правосуђа и примене права.

Начело ефикасности подразумева правосудни систем у коме се делотворно управља и рационално користе ресурси, примењује законито прописан поступак, уз поштовање људских и мањинских права и слобода загарантованих како домаћим тако и међународним прописима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Драгишић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Знате, када је неко председник Републике, председник Владе, министар, градоначелник, онда свакако мора бити достојанствен, праведан и доследан, а нас данас такви људи представљају и воде, и ја вам, поштовани министре, у потпуности верујем.

До 2012. године то апсолутно није био пример. Можда би било боље, у ствари, да су грађане завиле у жуто, господо, а „жуто предузеће“ је грађане завиле у црно. Можете мислити какав су то безобразлук и немарност били када су Општу болницу „Ђорђе Јоановић“ из Зрењанина сатерали у ћошак и набили дугове од 600.000.000 динара! Није им мањкало аутомобила за личне потребе, није им мањкало нових фотеља и телевизора, господо, али им је мањкало средстава за здравствено осигурање и здравствену заштиту.

Можете замислити када у Плућну болницу у Зрењанину није ушао бољи апарат чак од 1978. године!

На сву срећу, Српска напредна странка је преокренула ток ове приче и данас све иде у корист грађана, поготово здравствена заштита. У прилогу томе говори ангажовање за опремање ангио-сале, набавка новог рендгена у Плућној болници, али наравно и здравствени прегледи за грађане који немају здравствену заштиту. У овој сфери, такође, Зрењанин води рачуна о насељеним местима која се налазе у нашој општини. Пре свега месец дана опремили смо амбуланту у Јанковом Мосту; грађани Јанковог Моста су чекали тридесет година на ову ситуацију и драго ми је да смо им омогућили примарну здравствену заштиту.

Сходно томе, подносим амандман који ће омогућити развој Републике Србије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић. Колега Вељковићу, изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, одредбом члана 3. предложеног закона таксативно су набројана начела која се поштују приликом израде и спровођења планских докумената. Предложеним амандманом додаје се тачка 15) која предвиђа још један принцип, а то је принцип ефикасности планирања, који подразумева планирање у циљу свеобухватног развоја Републике Србије, с посебним освртом на права расељених лица.

Законом о планском систему Републике Србије предвиђене су врсте докумената којима учесници у планском систему у складу са својим надлежностима утврђују или разрађују већ утврђене јавне политике. Међу осталим документима налази се и стратегија, као основни документ јавне политике којим се на целовит начин утврђују стратешки правац деловања и јавне политике у конкретној области планирања и спровођења јавних политика утврђених прописом Владе. Стратегија се, по правилу, усваја за период од пет до седам година, а остварење њених циљева планира се и прати посредством акционог плана за спровођење стратегије.

Управо у контексту решавања проблема лица која су морала да напусте своје домове током сукоба на простору бивше Југославије, Влада Републике Србије је 10. јула 2015. године усвојила Националну стратегију за решавање питања избеглица и интерно расељених лица за период од 2015. до 2020. године. Наведена Национална стратегија односи се на две циљне групе: избеглице, чији је статус дефинисан у складу са Законом о избеглицама и интерно расељена лица са територије Косова и Метохије. Ова стратегија је у односу на избеглице утврдила два основна, паралелна правца деловања,

којима се омогућава да избеглице слободно изаберу за њих најповољније трајно решење – повратак или интеграцију.

Када је реч о више од 20.000 расељених лица из АП Косово и Метохија која бораве на територији централне Србије и више од 18.000 расељених лица унутар Косова и Метохије, основно стратешко опредељење Републике Србије је да сваком пружи подршку за одржив повратак. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Компировић, изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, пред нама је веома битан закон о планском систему Републике Србије, који има значај да се унапреди исти и ефикасност тог система у свим сферама нашег друштва, како у правосуђу, тако и у здравству, социјалној политици и пензијском систему.

Када је у питању пензијски систем Републике Србије, он се данас налази у далеко бољем стању него, рецимо, пре пет година. Повећање изворних прихода Фонда потиче пре свега из чињенице да је повећан број запослених лица, да се безусловно спроводи борба против сиве економије, што свакако има за последицу боље стање како у буџету Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање тако и у буџету Републике Србије.

Предвиђања су била да повећања пензија неће бити до 2020. године, међутим, добри резултати које је донела фискална консолидација довели су до тога да су пензије три пута повећаване, додуше онолико колико је привредни раст дозвољавао, и то у децембру 2015. године, децембру 2016. године и децембру 2017. године за 5%.

Добри резултати, који су последица рада Министарства финансија, Министарства рада и осталих органа али и Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, најбоље се огледају у чињеници да је 2004. године из буџета Републичког фонда ПИО исплаћивано око 13% мање пензија него сада, тако да је прави изазов, иако је дошло до повећања обавеза за исплату давања из пензијског система, стабилан пензијски систем, какав је сада, који је у потпуности опорављен и стабилизован у претходних пет година и довешће до жељеног циља, а то је да укупна давања за пензије буду испод 11% БДП-а.

У тешким тренуцима фискалне консолидације држава се потрудила да заштити оне са малим пензијама, њих је око 1,1 милион, тако да се њима пензије нису смањивале, већ су, у складу са напред наведеним повећањима пензија, веће него што су биле. Уколико се овакав тренд привредног раста

настави, свакако ће довести до укидања умањења пензија за остале кориснике са већим износима, којима свакако дугујемо велику захвалност на разумевању и подршци и са којима смо на истом задатку, а то је успостављање финансијски стабилне, здраве и јаке државе.

На крају могу само да кажем да је данас пензијски систем Републике Србије у потпуности опорављен, на стабилним ногама, тако да се исплате пензија врше редовно и неупитно. Убеђена сам да ће се пензије и даље повећавати, и то много брже и више него што очекујемо. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Колегинице Турк, изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Захваљујем.

Уважени министре, даме и господо посланици, поднела сам амандман на члан 3. закона о планском систему који за циљ има додатно дефинисање управљања јавним политикама.

Када говоримо о креирању планова за развој наше земље, веома је важно да развијемо и механизме за праћење учинка и да веома рационално планирамо и користимо расположиве ресурсе. Неопходно је да максимално искористимо потенцијале којима располажемо као и да искористимо расположива средства на адекватан начин како би наши резултати били што бољи и што видљивији.

Кроз креирање политике мора се водити рачуна о томе да се обухвате све области, сви крајеви наше земље, сви грађани, како би се пружила шанса свим нашим окрузима и свим регионима да се равномерно развијају. Управо је то политика коју у овом моменту, у мандату Александра Вучића, спроводи СНС – шаље се порука да је циљ да се равномерно развија наша земља, да се улаже у инфраструктуру свих крајева, да се отварају нова радна места и да се пружи шанса да се млади људи запошљавају, да се спречи одлазак младих и да се спречи осипање наших градова и општина. Темељи су постављени кроз обезбеђивање стабилне финансијске и политичке ситуације и сада се ради на развоју инфраструктуре и привлачењу инвеститора. Фабрике се отварају у свим окрузима: и у Расинском, и у Рашком, и у Нишавском... Када говоримо о новим радним местима, веома је важно да обезбедимо нашим грађанима прилику да поштено зарађују и живе од свог рада.

Када је у питању општина Трстеник, само у „Наменску“ је уложено три и по милиона евра, у отварање и оспособљавање новог погона и набавку нових машина. Када ова производња заживи, очекујемо да ту буде уполнено доста нових радника.

Веома је важно и да локалне самоуправе буду кооперативне, да сарађују и заједнички раде на стварању услова за довођење инвеститора и за развој, јер смо сведоци да смо много времена изгубили и много шанси пропустили у претходним временима када су наше општине и градове водили људи који су били инертни, неспособни и незаинтересовани да сарађују, који су само водили политику сукоба и слали поруку да њиховим регионима можда и није потребно да се развијају.

Грађани су сваки пут када су одлучивали недвосмислено рекли да политика Српске напредне странке нема алтернативу и дали подршку Александру Вучићу да све то спроводи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, колеге посланици, грађани Србије, ја ћу као посланик који је изабран са листе СНС-а, али представљам Уједињену сељачку странку овде у Скупштини и представљам велики број грађана који живе на југоистоку Србије, који живе у недовољно развијеним подручјима, позвати све још једном да говоримо о неразвијеним подручјима, да говоримо о развоју и планском развоју инфраструктуре.

Могу да кажем да је наша влада, на челу са нашим премијером господином Вучићем, садашњим председником Србије, 2014. године кренула са ефикасним развојем путне инфраструктуре: ауто-пут према Софији, ауто-пут према Грчкој, пут према Старој планини, о којем сам говорио, који иде преко Сврљига; ради се железничка пруга према Димитровграду; радиће се, сигуран сам, и према источној Србији.

Говорио сам и о нишком аеродрому 2014. године први пут овде у Скупштини, рекао сам да је нишки аеродром у периоду пре него што је дошао господин Вучић као премијер био у веома лошем стању. Од 2014. године па до данашњег дана нишки аеродром има преко 300.000 путника. Позивам све грађане Ниша да имамо поверења у нашег председника и да имамо поверења у нашу владу, јер наша влада, сигуран сам, мисли најбоље и Нишу и грађанима Ниша и југоистоку Србије.

Развојем инфраструктуре имамо велику шансу да развијамо и нашу пољопривреду. Изградњом пута према Старој планини велика шанса свих

нас јесте да радимо на промоцији да се ту продају пољопривредни производи који су веома квалитетни, а то су производи из сврљишког краја.

Још једном позивам све колеге посланике да дају подршку амандману који сам поднео, амандману на члан 3, јер подршка развоју недовољно развијених подручја је подршка развоју Сврлига, Беле Паланке, Гашиног Хана, Бабушнице и свих општина на југоистоку Србије. Развојем тих малих општина, тих средина, сигуран сам да ће и наша Србија ићи много брже, јаче и боље у наредном периоду. Хвала вам још једном.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч?

Колега Јањушевићу, изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, уважене колеге, начело ефикасности је свакако у функцији економског развоја. До пре пар година у Слободној индустријској зони Прибој није било инвеститора, а на паркингу је било јако мало аутомобила, свега пар; најчешће, један од тих аутомобила било је возило Владе Србије са сарадницима тадашњег премијера Александра Вучића. Данас у Слободној зони Прибој имамо седам фирми, 250 запослених људи, имамо капитал из Шпаније, Холандије, Словеније, Турске, домаћи капитал. У наредном периоду све те фирме удвостручиће број запослених.

Пристапна саобраћајница Слободној зони Прибој била је таква да се два возила нису могла нормално мимоићи. Данас је то модерна саобраћајница, у коју је Влада Србије уложила око 450.000 евра.

Десила се овом народу једна власт која се „паркирала“ на леђа овог народа и отпустила 400.000 људи. Оно што јој је пошло за руком, мало коме у свету, тачније никоме није пошло за руком, то је да је и Паркинг сервис у Београду пословао негативно. Замислите сад, шта смо ми из Прибоја могли да очекујемо добро од људи који су Паркинг сервис у Београду отерали у минус? Шта су могли од таквих да очекују људи из Пожеге, из Ужица? Могли смо само да очекујемо да нас трајно „паркирају у историју“. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић Павловић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Николић Павловић, изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, предлажем да се у члану 3. Предлога закона дода тачка 15) која

гласи – начело ефикасности, које подразумева обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на унапређење медицинских установа. Овим амандманом се додатно дефинишу начела управљања системом јавних политика.

На Дан студената, 4. априла, имали смо част да председница Владе Републике Србије госпођа Ана Брнабић посети општину Ћуприја и буде специјални гост на свечаној академији Високе медицинске школе струковних студија у Ћуприји, чиме је још једном показала како се одговорно води политика, како се с пажњом и одговорношћу приступа сагледавању чињеничног стања и решавању проблема.

Висока медицинска школа струковних студија у Ћуприји је у региону препознатљива као лидер у образовању из области здравствене заштите и неге, са модерним приступом настави и подстицању креативности и активног учешћа студената у настави, вежбама и ваннаставним активностима. Студенти стичу знања по најсавременијим методама, у савремено опремљеним кабинетима.

Овом приликом свечано су отворени фармацеутски блок, компјутерска лабораторија, серверска соба, након чега се премијерка обратила студентима. Том приликом је замолила студенте да по завршетку школовања остану у Србији, а да ће Влада Републике Србије дати све од себе да направи што боље услове да студенти остану у Србији и раде за свој народ, јер је за државу Србију просвета један од приоритета, да просвету врати на место које заслужује, да свима који желе да уче и напредују створи што боље услове за то, као и да изгради друштво у коме се знање цени. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Лакатош, изволите.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, поднела сам амандман којим предлажем да се у члану 3. Предлога закона о планском систему Републике Србије дода тачка 15) која гласи – начело ефикасности, које подразумева обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на развој школског система.

Растући економски потенцијал заснован је на добром планирању свих учесника у планском систему. У данашње време свесни смо последица

транзиције, која је оставила трагове на целокупно друштво и зауставила развој школског система. Треба да настојимо да направимо образовни систем који ће бити у функцији квалитетног образовања, да размишљамо о сваком појединцу, да усагласимо потребе свеукупног развоја Србије, што и јесте предуслов и гаранција за виши ниво животног стандарда.

Школски систем треба да створи предуслове за сваког појединца, да му пружи шансу да буде довољно едукован како би могао да одговори потребама друштва, а сваког појединца да оспособи да буде самосталан у свом послу. Навешћу пример општине Стара Пазова, где се број грађана константно увећава, што изискује од школског система да прати развој привреде општине и захтеве тржишта радне снаге, што је и учињено, тако да су у систему средњег струковног образовања отворени нови смерови: у подручју рада Машинство и обрада метала – машински техничар за компјутерско конструисање, техничар за компјутерско управљање, механичар за грејне и расхладне уређаје и ауто-механичар; у подручју рада Саобраћај – саобраћајни техничар друмског саобраћаја; затим, у подручју рада Хемија, неметали и графичарство отворен је смер – техничар за графичку припрему.

Све ово је урађено у циљу модернизације друштва, стављајући акценат на чињеницу да убрзани развој Србије, ...

(Председавајући: Приводите крају, колегинице.)

Приводим крају.

... Економски и технолошки напредак тражи од школског система да пре свега буде ефикасан, а локална самоуправа из које ја долазим још привлачнија за долазак инвеститора. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч?

Колега Милојевићу, изволите.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министри у Влади Републике Србије, даме и господо посланици, на основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Србије поднео сам амандман на Предлог закона о планском систему Републике Србије. Предлажем да се у члану 3. Предлога закона дода тачка 15) која гласи – начело ефикасности, које подразумева обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на унапређење приватног сектора.

Само ефикасном управом, када говоримо о државном и јавном сектору, односно стручним менаџментом у приватним компанијама можемо остварити стални и несметани привредни и економски раст. Успостављање циљева, одговорности и задатака неопходно је како би процес развоја био несметан у односу на штетне факторе.

Оно што је жеља свих народних посланика Српске напредне странке јесте да кроз процес доношења закона и подзаконских аката поставимо основе на којима ће почивати ефикасна привреда и рад државних институција, као и приватни сектор.

Општина Аранђеловац добила је недавно, приликом посете нашем граду, похвалу од потпредседнице Владе и министарке грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре проф. др Зоране Михајловић да је једна од најбољих општина у издавању грађевинских дозвола и спровођењу озакоњења. Ово наводим као један од примера којима покушавамо да на што бржи и ефикаснији начин изађемо у сусрет свима који желе да улажу или развијају привредну или било коју другу делатност.

Такође, трудимо се да у сарадњи са привредницима остваримо исте жељене циљеве. Говорио сам у претходним излагањима о примерима сарадње на изградњи поликлинничког дела Опште болнице или о државним субвенцијама за запошљавање нових радника. Жеља је да се тако настави и тим путем иде и у будућности а, понављам, усвајање ових одредаба закона доприноси заједничким циљевима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владо Бабић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бабићу, изволите.

ВЛАДО БАБИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, цењене колегинице и колеге народни посланици, у члану 3. Предлога закона додаје се тачка 15) која гласи – начело ефикасности, које подразумева обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на развој медицинских центара.

Амандманом се додатно дефинишу начела управљања системом јавних политика. Грађани Србије оправдано очекују промене у здравственом систему и здравственој политици, која ће им донети боље услове и побољшање положаја у остваривању здравствене заштите. Такође, и

здравствени радници очекују боље услове рада и примања достојна човека у овој врло одговорној професији. Ова здравствена политика базирана је на уставном и законском поретку Србије као и зацртаним циљевима. Пре свега, она је утемељена на дугој традицији српског националног схватања солидарности, и то солидарности здравих са болеснима, богатих са сиромашнима и младих са старима. Брига за здравље, за бољи квалитет живота свих грађана уградиће се у све државне политике Републике Србије као обавеза свих институција и појединаца.

У току расправе о амандманима у протекла два дана већ је напоменуто да су здрави грађани основ развоја и просперитета наше земље, јер само здрави грађани могу допринети економском и социјалном развоју. Баш зато на здравље морамо гледати као на национални ресурс који заслужује континуирано стварање и стратешки заснован развој.

Пре десетак година здравствена заштита у Србији доживела је крах и колапс. До краха долази услед неуспешних обећања, непланског, импровизаторског развоја, намерних обмана, са међустраничком погубном кадровском политиком, као и корупцијом која је усађена у систем здравствене заштите тако да је постала водећи погубни фактор уређивања односа у њему, од кога скоро да нема одбране. Таква политика створила је дубоки јаз између здравствених радника и грађана, а лекаре извела без разлога на стуб срама као корумпиране службенике иако огромна већина њих живи скромно и од своје зараде и не учествује ни у каквој корупцији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Бабићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Колегинице Јовановић, изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе господине Стефановићу, господине министре Ђорђевићу, колеге посланици, грађани Србије, овим амандманом желела сам да начело ефикасности као једно од основних начела успешне јавне управе, али и уопште државе, нађе своје место у члану 3. јер, поред начела економичности, реалистичности, конзистентности и континуираности, управо је ефикасност гарант да ће регулатива бити у служби грађана и да ће омогућити наставак развоја Србије и привредног раста.

Било је неопходно креирати плански систем који ће доста реалистичније и на принципу приоритета употребити оскудне ресурсе на најефикаснији могући начин. Такође, будући закон гарантује стандардизован квалитет и неопходне алате који ће у најбољем остварити планове и постављене циљеве Владе Републике Србије. Управо је реформа јавне управе најзначајнији покретач целокупног развоја Србије. Она мора да буде сервис грађана састављен од професионалних и стручних кадрова.

Значајна ствар коју Предлог закона препознаје јесте вредновање учинака јавних политика. На тај начин бићемо у стању да сваку будућу политику прилагођавамо стварним ситуацијама и стварним захтевима.

Домаћинским понашањем и добром политиком грађани Раковице су добили много тога. Поред новог дома здравља, споменутог у мом амандману 1, грађани у Раковици добили су читав сет бесплатних услуга на располагању. Уштедама и захваљујући привлачењу инвеститора, грађани данас имају прилику да раде, похађају бесплатне курсеве и програме. У мојој општини Раковица обновљено је или изграђено око шездесет дечјих игралишта, спортских терена и паркова. Највећа започета инвестиција је канализација у Улици Љубише Јеленковића у Реснику, а све то у сарадњи Општине Раковица, Дирекције града и Скупштине града Београда.

Последње четири године у Раковици је, веровали или не, урађено више...

(Председавајући: Приводите крају.)

Завршавам.

... Него претходних деценија. Грађани то виде и зато су недвосмислено још једном указали поверење Српској напредној странци на недавно одржаним градским изборима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч?

Колега Савкићу, изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Поднео сам амандман на члан 3. закона, којим се додаје тачка 15) која гласи – начело ефикасности, које подразумева обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на ефикасност правосудних институција.

Имајући у виду велику важност Предлога закона за ефикасност правосудних институција и за принцип ефикасности правосуђа, с обзиром на то да је суштинска за даљи напредак Републике Србије ка ЕУ, неопходно је да се у самом Предлогу закона изричито и недвосмислено нагласи и афирмише принцип ефикасности правосудних институција, а то се управо постиже предложеним амандманом.

Главни циљ постављен у Националној стратегији реформе правосуђа Министарства правде јесте успостављање владавине права и правне сигурности и да се врати поверење грађана у правосудни систем Републике Србије. Циљ реформи које Влада Републике Србије са великим успехом спроводи јесте унапређење ефикасности правосуђа, које се огледа, између

осталог, и у убрзаним судским поступцима и растерећењу судова, као и стављању акцента на могућност решавања спорова алтернативним методама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецун.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Грубор, изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на Предлог закона о планском систему Републике Србије, с посебним освртом на развој здравства.

Пошто здравље није само одсуство болести, већ стање физичког, психичког и социјалног благостања, ова влада се труди да у свим локалним срединама помогне да људи боље и здравије живе. Тако је у општини Мали Зворник преко Канцеларије за управљање јавним улагањима урађено пет мостова укупне вредности 54.746.000 динара. Затим, Народна банка Србије је уложила 4.293.000 у мост на реци Равнаји у Радаљу; Министарство просвете је у реконструкцију ОШ „Бранко Радичевић“ у Малом Зворнику и ћачку кухињу Основне школе у Радаљу уложило 31.524.000; Министарство пољопривреде је финансирало уређење некатегорисаних путева и пројекат контроле плодности земљишта у вредности 3.037.000 динара.

У току је израда пројектне документације за реновирање тајног подземног града надомак Дрине у Малом Зворнику, названог Камена девојка, грађеног као тајно склониште војске Краљевине Југославије. Тај подземни град је изграђен по налогу краља Александра и у њему је своје последње дане у Србији провео Краљ Петар Први Карађорђевић, пре одласка у избеглиштво. Сматра се великим туристичким потенцијалом Малог Зворника. Велики допринос бољој и лакшој саобраћајној комуникацији општина Подриња је комплетна реконструкција државног пута првог Б реда број 28, од Бање Ковиљаче до Љубовије, у вредности од 720.000.000 динара. Такође, бољем повезивању са Републиком Српском допринеће новоизграђен мост у Љубовији „Братољуб“, у чију изградњу је Министарство грађевине уложило 660.000.000 динара.

(Председавајући: Приводите крају.)

У последње две године инвестициона улагања у општину Љубовија од стране Републике Србије су 356.300.000 динара, углавном преко

Канцеларије за управљање јавним улагањима, а и преко министарстава финансија, привреде, енергетике, туризма, државне управе и локалне самоуправе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђукановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жељко Сушец.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господа народни посланици, поштовани министри, Предлогом закона о планском систему Републике Србије, као што му и сам назив каже, стварамо правни оквир за доношење планова на свим нивоима. Израдом планова обезбедиће се одрживи раст и развој Републике Србије.

Зашто сматрам планирање посебно важним за грађане Србије? Покушаћу да објасним кроз пример локалних самоуправа. Доласком Српске напредне странке на власт у скоро свакој локалној самоуправи затекли смо проблеме који су присутни чак и по четири деценије, иако су ти проблеми од виталног значаја за становништво, као што је снабдевање пијаћом водом, или канализација и слично. То јесу скупи пројекти али се могу радити фазно; трајало би неколико година али свакако мање од четрдесет година. Да је у том периоду нека власт започела решавање, наредну ништа није обавезивало да настави тај пројекат. Тако су деценије пролазиле а грађани су остали ускраћени за пијаћу воду.

Кикинда и Зрењанин ће напokon моћи да рачунају да ће им са чесме потећи чиста пијаћа вода јер ће се почети са изградњом система за пречишћавање воде.

Поштовани грађани, овај закон уводи систем одговорности за резултате и ствара оквир за мерење ефикасности рада у јавној управи.

Колико је планирање важно показало се и на примеру засада лешника. Лешник рађа после седам година. Сви засади који су планирани и реализовани пре тог периода данас дају приносе. Ми смо раније увозили лешник за десет милиона долара, сада га увозимо за два милиона долара, а како принос наставља да пристиже, ускоро ћемо лешник извозити.

Морамо искористити то што наша земља има повољне климатске услове за узгој лешника и ораха. Свака локална самоуправа може на својим потенцијалима направити стратешки план и на тај начин допринесити сопственом развоју, а самим тим и свеукупном развоју Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, подношењем амандмана сам између осталог желела да истакнем разлоге због којих сам посебну пажњу посветила баш овом предлогу закона. Ради се о новом закону, који ће детаљно уредити плански систем у Републици Србији, отклонити постојеће недостатке у овој области и, сходно томе, утицати на смањење трошкова како буџета Републике Србије тако и буџета јединица локалних самоуправа.

Пре свега, закон ће бити добра основа за доношење правих политичких одлука на државном нивоу. То ће значити добру примену закона и у локалним самоуправама. Уређивањем планског система органи државне управе ће ефикасније спроводити активности за које су надлежни, али и боље планирати трошење средстава за њихову реализацију.

Ефикасност планирања је појам који треба увести ради свеукупног развоја Републике Србије. Потребна су законска решења која ће олакшати спровођење јавних политика, олакшати реално планирање активности у складу са буџетом и побољшати сарадњу државних органа на различитим нивоима. Примена овог закона ће то омогућити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднела сам амандман на члан 3. јер сматрам да је свеукупни развој Републике Србије обавеза свих нас.

Обавеза свих нас народних посланика које су грађани бирали јесте и да будемо на радном месту. Ми из Српске напредне странке то и радимо, док они који су се игром случаја нашли у овој сали ни данас нису овде. Грађани Србије треба да знају да они којима су дали проценте, па макар то било и два, три, пет процената, не раде оно за шта су их делегирани. Не боре се за њихова права, не боре се за оно што су им обећавали, значи да су слагали све оно што су рекли. Надам се да ће их грађани Србије због тога казнити и на следећим изборима послати тамо где заслужују – на политичко сметлиште.

Оно што желим да кажем јесте и ово – да би се постигао свеукупни развој Републике Србије, неопходна је координација свих структура, од председника Републике, преко ресорних министарстава, преко Владе, до локалних самоуправа.

Локална самоуправа из које долазимо, град Крушевац, до 2012. године, нажалост, била је вођена онима којима данас нису овде. Вероватно се и стиде ти из „жутог предузећа“ зато што су уништили све оно што су могли. Уништили су Србију, уништили су све крајеве од севера до крајњег југа. Мој град је од четврте позиције у старој Југославији доспео на најниже ране. Али одговорна политика, пре свега Српске напредне странке, у Крушевцу, вођена господином Братиславом Гашићем, довела нас је сада до тога да имамо чиме да се похвалимо.

Мислим да је мало времена које имам кроз овај амандман, ова два минута, да кажем све оно што је урађено, али то се из дана у дан види и то наши грађани показују изборним резултатима и подршком од преко 65%.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.
Да ли неко жели реч?

Изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, колеге посланици, уважени грађани Републике Србије, начело ефикасности које сам предвидела овим амандманом односи се на ефикасност јавне политике која се спроводи.

Овим законом је предвиђено вредновање учинака јавних политика на основу релевантних података и анализа, као и на основу резултата праћења спровођења, а све у циљу преиспитивања и унапређења, како би се утврдило да ли је потребно спровести одређене измене. Утврђени учинци јавних политика представљају основ за ревизију јавних политика и даље планирање.

Можемо рећи да плански систем Републике Србије како на републичком тако и на нивоу аутономних покрајина и јединица локалне

самоуправа и даље карактерише неефикасност, иако су у протеклих пар година учињени одређени помаци у овој области. Зато је неопходно спровести сет активности које су предвиђене овим законом, које ће помоћи да плански систем постане ефикаснији, делотворнији и јефтинији.

Ефикасан плански систем на свим нивоима власти подразумева координисано планирање јавних политика, обавезно спровођење анализе ефеката, стандардизацију планских докумената, као и средњорочно планирање од стране органа надлежних за спровођење конкретних мера.

Усвајањем овог закона значајно ће се допринети и усклађивању републичких прописа са прописима ЕУ.

Сходно томе, позивам своје колеге да у дану за гласање подрже амандман који сам поднела, у циљу развоја регионалне сарадње. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Огњановић, изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, мој амандман гласи – начело ефикасности, које подразумева обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на финансијску стабилност.

Ефикасност плана мери се његовим доприносом сврси и циљевима, а циљеви су кључни елемент планирања и уједно показују смер кретања јавних политика. У последњих неколико година можемо пратити смер који води у структурне реформе, планове и стратегије које су претече развоја и модернизације у свим сегментима српске привреде. Можемо видети да се кроз политику ове владе спроводи иницијатива и промовише дијалог о економским политикама, убрзању међународне сарадње у области инфраструктуре, трговине и финансија и привлачењу значајних ресурса и извора, укључујући приватни сектор, а све у циљу инфраструктурног развоја као основе дугорочног одрживог раста.

Смер јавних политика се преноси на локалне самоуправе. У општини Гроцка, из које долазим, уз ефикасно планирање у протекле четири године обновљено је и асфалтирано 148 километара путева; ради се на проширењу и обнављању водоводне мреже (досад око 1.500 метара); одобрена су средства за завршетак спортске хале. Структурне реформе и побољшан пословни и инвестициони амбијент привукли су већи прилив страних инвеститора.

Подсетићу вас да Србија активно учествује у иницијативи „Један појас, један пут“, у развијању инфраструктурних пројеката и повезивању од југа према Европи и унутар региона Западног Балкана како путном тако и

железничком мрежом. Нови Пут свиле требало би поново да повеже континенте. Планирана је изградња брже железнице, нових лука, технолошких паркова и мреже ауто-путева. Планирањем и имплементацијом оваквих пројеката, уз стратегију развоја, Влада Србија ће обезбедити даљи развој и стабилност Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Реч има Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША Ст. ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Да би се брзо обавио задатак, потребна је ефикасност. У Републици Србији је до сада постојало више паралелних процеса који су се дуплирали и успоравали активност и реализацију. Такође је превелик био број докумената, а самим тим и трошкови су били велики. Зато сам поднела амандман на члан 3. тачка 10) која гласи – начело ефикасности, које подразумева обезбеђивање свеукупног развоја Републике Србије, с посебним освртом на раст економских индикатора.

Привукли смо две милијарде евра директних инвестиција; у 2017. години отворено је 130.000 радних места, од тога 20.000 у Београду; има отворених 1.100 градилишта, кранови су на све стране. Започети су велики пројекти. Пројекат „Београд на води“, који је подигао толико прашине на почетку, највеће је градилиште у овом делу Европе. Уместо ђубришта на обали Саве, већ се виде обриси луксузних и ексклузивних здања. Нова аутобуска станица почиње да се гради у блоку 42 на Новом Београду, што ће знатно побољшати саобраћај у овом делу града.

Затим, француско-јапански конзорцијум започиње санацију депоније и изградњу фабрике за прераду и претварање отпада у електричну енергију, у Винчи.

Макиш–Младеновац је почео да се гради, веровали или не, 1975. године, па су више деценија радови стајали. Тек са доласком Српске напредне странке на власт, оно што се сматрало немогућом мисијом настављено је. Ово је од великог значаја за мој град иако је у међувремену Општина Младеновац радила на побољшању водоснабдевања изградњом бунара.

Подношењем амандмана желела сам да посебно нагласим значај економског напретка и пораст свих економских индикатора у Србији, јер до сада су често доношена ад хок решења ...

(Председавајући: Приведите крају, колегинице Јовановић.)

Зато је плански систем од пресудног значаја за економски напредак наше земље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч?

Колега Атлагићу, изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, за ефикасно планирање битно је планирање васпитања и образовања, посебно развијање љубави према истини. Да су Драган Шутановац звани „Зграбиновац“, Саша Радуловић звани „Краљ стечаја“, Саша Јанковић звани „Сале прангија“, Бошко Обрадовић звани „Лупетив“, Борис Тадић звани „Липицанер“, Драган Ђилас звани „Ђики мафија“, Ђорђе Вукадиновић звани „Ђорђе Влах“ имали развијен однос према истини и љубав према истини, не би за брутално пребијање Марка Ђурића и његових сарадника од стране шиптарских силеција окривили Александра Вучића, Марка Ђурића и Србе из Косовске Митровице иако је Рахим Пацоли устврдио да је за то крив Хашим Тачи, који је унапред то испланирао и реализовао.

За ове надимке, поштовани потпредседниче, нисам крив ја, иако ме је окривио Ђорђе Вукадиновић, него управо новинари, и грађани Србије. Тако су нпр. у дневним новинама осамнаест пута у годину дана, у троје дневних новина, Сашу Радуловића назвали „Краљ стечаја“; а „Сале прангија“ – 84 пута за две године у троје дневних новина. Ради истине и љубави према истини, зато је овај амандман и те како битан. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Овим бисмо завршили са данашњим радом. Настављамо сутра у 10 часова. Захваљујем свима.

(Седница је прекинута у 19.05 часова.)